

காதலருக்கு இன்பநதரும் துதன துல்
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வேளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள் (நான்காம் பதிப்பு)

அழகிய சுவை உண்டாக அன்புடன் காதலப்பட்டு வணிக
களைக் கவராததற்கு முன்னரே ஆபத்தான படங்களுடன்

400-பக்கங்களாகவுருமேல் அழகிய பெருமளவில்
அவற்றில் காதலனை வெகுநேரம் துதித்துள்ள

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1-8-0

இத காதலருக்கு இன்பநதரும் துதன துல், போகாநந்ததை கிஷு
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்
து காதல் இன்பத்தை உன்னவாறுணர்ந்த அனுபவித்த, இன்னாந்
வை எவ்வாழ்க்கையாக எடத்திப் பேராணந்ததலில் முத்தி சந்தந்தி
க பெற்ற, மறுமைப் பயிணயுடன் அன்புக்குமபடி பதா
கவனாக்கங்கள் விடபந்த துதித்துவருவதில் துதலிடல்கே
கபெற்றிருக்கிறது பதிப்பு முகம் கோட்டுவதில் துதித்தவா

ஆசிரியரின் ஆங்கிலத்
தெரிந்துகொள்ளும் **ஆனந்த**
ஆங்கில பாஷா போதினி

(நான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 1-8-0.

அம். எ., எம். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய திருவாரூர்
எம். வண்ணசுந்தர முதலியாரவர்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த
திருத்தங்களோடும், சிறந்த அமைப்புகளோடும், சிறந்த
போதனைகளோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

இந்தியக் கணக்குமேல் திக்கு காக்கித்தத்தில் அச்சிடப்பயி.
சீமை காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது

சிற்பல கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணா சரித்தர
களும் அடங்கியது. அடித்திற்புப் பொருத்தமான அழகிற் சிற
16-ஜுப்ளென் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்திலுள்ள ஆங்கிலப் பாவையாறுபுத்தால் அந்த கால
த்தில் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமா யிருக்கின்றது அப்படியி
யாத சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர்.
குதலின், அத்தகையவன் கற்றுக்கொள்வதற்
குதலியாயிருக்கும்படி ஆங்கில பாவையையே
தவிர்த்துக்கொண்டு எளிதில் போதிக்கும் அரிய
கோதலுமுறை தலாகிய இது பலர் வேண்டு
கோளுக்கிணைக்க வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்
கின்றது.

இதனைச் சிரத்தையுடன் படிப்பவர் பண்டி
தசுவயில்லாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லா
வதும் மிக எளிதில் இவ்விதப் பேசவும் படிக்க
வும் எழுதவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆயிரக்
கணக்கான பணச் செலவு செய்து 10 வருஷம்
கடிப்பதனால் எவ்வளவு ஆங்கில தோஷியுண்
டாளுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம்
தற்காலது 40-களில் இப் புத்தகத்தின் உதவி
தொடுக்கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அந்
நிலையில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனித
தரவே சலபமாக இவ்விதச் கற்றுக்கொள்ளத்
தக்க மார்க்கங்களைல்லாம் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

இதில் துவரை வெளிவராத துணை பாடமுறைகளெல்லாம் இது
தீவிரப்படுத்திக்கொள்ளு. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ஆயிரம் ரூபாய்கள்
கிடைப்பதற்குக் கணக்கிற், கட்டிக்கணக்கிற், ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஏற்பட
வன வித்தியாசம், அக்கட தேச நாணய மதிப்பு முதலியனவெல்
லானவற்றை விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தெலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி எண். 167, மகா

ஒளவையார் அருளிச்செய்த
பெட்டகம்.

இதாம் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தவிட்டது. விலை ரூபா 2

கற்கோட்டை

ஸ்ரீமான் ஶ்ரீணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான நாவல் ஏற்கனவே மது சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக
பதிப்புப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து மது சந்தாரை
களிடம் அநேகர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத் தர வேண்டுமென்று பன்னா
தாருக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியார்
சாகஸுடைய நாவல்களை வாசித்துள்ள நம் தமிழ் காட்டார்க்கு இக்காலத்தில்
வரையப்படும் அழகிய கதைப் போக்கையும் சாம எடுத்துக் காட்டினோ
டு அகாலவியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய நாவல்களை
இதனை நல்ல சிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சஞ்சிகையில்
19-ஆம் குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த நாவல் ஆரம்பத்திலேயே ஶ்ரீமன்பேரர் மனதைப் பூண்டதில்
காந்தகொண்டதோடு முடியும்படி அக்கணாச்சி சீங்காது. இது சரித்திர
பொருத்தமான நாவல் எனலாம். இதில் தேசபாஷைமொழித் திவ உணர்வு
முட வந்ததனாகத் தலைமறைந்து வசிக்கும்போது, கொஞ்ச நேரத்திலும் கி
ரூபத்துகளில் கித்தி கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ள
அவர்கள் செய்யும் வீர தீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சேரல்கொண்டு விவக்
படியும் சோகத்தையும் வீரரத்தையும் காட்டும். சில ஸ்திரீகளின் அற்புத
கதைகளும் துணிகரமான தீரச் செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்
தெய் கொண்ட உத்தம ஸ்திரீகள் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு க
லை ஆடவருக்குச் சமமாய் நடந்து கொள்ளச் சத்தியுடையவர்களை விடுத
தானென்பதை கண்டு விளக்கும். இக் கதைவிலுள்ள முக்கிய விசேஷ
கது, இதிலுள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளு
தற்கறிப் பயன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாததான ஒவ்வொரு தீனை
தந்தாட்சியோடு புக்கிருக்கின்றன.

இது தெளிவான இவரிய கடையில், ஆங்காங்கு நாம் உணரவேண்டிய
தகைய விஷயங்களைப்பெல்லாம் விளக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கிறது.
இதில் தலாசிரியர் திருவுருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரர்களுக்கு

விலை ரூபா 1-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி எண். 167, மகா

தயாராகிவிட்டது!

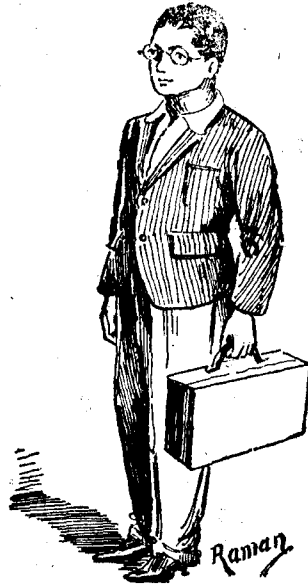
தயாராகிவிட்டது!!

நீங்கள் எதிர்பார்த்திருந்த 3-ம் பதிப்பு
தமிழ் மெட்ரிசியா மெடிகா

என்னும்

அருமையான வைத்திய நூல்.
MATERIA MEDICA.

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புஸ்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு விவர முறை களைத் தமிழில் விளக்கமாக உள் ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய் க்கு இன்னன்ன விதமாக மருந்து களைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிட வேண்டுமென்பதை இந்நூல் நன் ருக்கக் கூறுகின்றமையால் இதை ஓர் 'ஆபத்துக் குதவும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரி தும் உடைய ஒருவரால் எழுதப் பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்க னுக்குத் தாங்களே கூடிய வரை யில் நோய்களுக்குப் பரிகாரம் செய்துகொள்ளவும் இந்நூல் மிக வும் உபயோகப்படும்.

இது டபிள் கிரௌன் 1x16 பக்க அளவில் 470 பக் கங்களுக்குமேல் கிளேஸ் காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு முழு காலிகோ பைண்டு செய்தது. இதன் விலை ரூ. 3.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு
30-4-37 வரையில் ரூ. 2—4—0; தபாற்கூலி வேறு.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உம்
பாப்பிரதம்மணம்

ஆனந்தபோதினி

"எப்போது ளுத்தன்மைத் தாயினு மப்போகன்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

கொகுதி	தாதுவூ பங்குனிமீ கட	பகுதி
22	1937 லு மார்ச்சுமீ 14உ	9

கடவுள் வணக்கம்.

எத்தனை பிறப்போ எத்தனை யிறப்போ
எளியனேற்கு) இதுவரை யமைத்தது
அத்தனை யெல்லாம் அறிந்தநீ அறிவை;
அறிவிலி அறிவிலேன் அந்தோ!
சித்தமும் வாக்குந் தேகமும்) நினைவே
சென்மமும் இனியென்)னல் ஆற்ற
வைத்திடு இங்கு என்னை நினைபுக் குடியா
மறைமுடி யிருந்தவான் பொருளே.

(1)

வான்பொரு ளாகி எங்கும்) இருப்பு
வந்துளனைக் கொடுத்துநீ யாகாத
வன்பொருள் போலக் கிடக்கின்றேன் முன்னை
இருவினை வாதனை யன்றோ!
தின்பொரு ளான அமிர்தமே நினைச்சு
சிந்தையிற் பாவனை செய்யும்
நான்பொரு ளானேன் நல்லகல் அரசே
நான் இந் திருப்பது நாட்டம்.

(2)

இன்பமய மாய்உலக மெல்லாம் பிழைப்பதற்குடன்
அன்புநிலை என்பார் அதுவும்)இனை யன்றியுண்டோ!
உன்புலத்தை ஒரின்அருட்கு ஒப்பாவாய் நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தா ரோடுஇருந்து செய்யுசை கொண்டுஅருளே.

(3)

குற்றங் குறையக் குணமே விடஅருளை
உற்றவரே ஆவிக்கு உறவாம் பராபரமே.

(4)

187528

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால், பிறப்பை யொழித்து திருவடி கீழில் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு இறைவனை வேண்டுகிறார்.

(இ-ள்) வேதார்த்தத்தில் வினங்கும் விழப்பொருளான பெருமானே! அடியேனுக்கு இதுவரை எத்தனை பிறப்பும், எத்தனை இறப்பும் கேர்ந்ததோ. அத்தனை பிறப்பு இறப்புகளையும் சர்வஞானகிய நீயே அறிவாய்; அறிவில்லாதவனாகிய நான் அறியமாட்டேன்; மனம் வாக்கு, காயம் மூன்றும் உன்னுடையனவே; இப்போது எடுத்திருக்கும் பிறப்பையும் இனி என்னால் தாங்கி யிருக்க முடியாது; ஆகையால், இங்கு அடியேனை உன்னுடைய திருவடி களுக்குத் தொழும்புகை வைத்து அருள்வாயாக, (எ-று)

உயிர்கள் எடுக்கும் பிறப் பிறப்புகளுக்கு அனவிலை யாதலால், "எத் தனை பிறப்போ எத்தனை இறப்போ எளிதனேற்கு இதுவரை அமைத்தது" என்றார் தாயுமானார்.

2. இதனால், கடவுளைப் பாவனை செய்ததால்தான் சித்துப் பொருள் எனும் பெயர்க்குத் தாம் உரித்தாகலாம் என்கிறார்.

(இ-ள்) பருகுவதற்குரிய பொருளான அமுதம் போன்றவனே! கிறித்த பொருளாகி நீக்கமற எங்கும் நீ நிறைந்திருக்க, நான் உன்னிடம் வந்து என்னை உனக்குக் கொடுத்தும், நீயாகாது சடப்பொருள்போல ஏன் கிடக்கின்றேன்? பழவினையின் பயனல்லவா இதற்குக் காரணம்? ஆகவே, உன்னை என் மனதில் பாவனை செய்கின்றமையால் நான் சித்துப்பொருள் என்னும் பெயர்க்குத் தகுதி யுடையவனானேன்; மிக நல்ல அரசர் பெருமானே! நான் என்ற முனைப்பே இழந்த இருக்கவேண்டு மென்பதே அடியேனுடைய குறிக்கோளாகும். (எ-று)

தான் என்ற நிலைப்பை யிழந்தால்தான் தலைவனையுடைய முடியுமென்ற சைவ சித்தார்த்த உண்மை இப்பாட்டில் நன்கு விளக்கியிருக்கிறார். "முன்னை அவனுடைய நாமம் கேட்டான்" என்ற முதலடியுடைய பாட்டில் உள்ள "தன்னை மறந்தான் தலைப்பட்டான் நன்கை தலைவன்தானே" என்று அப்பர் சுவாமிகள் வாக்கும் இங்கு சிந்திக்கத் தக்கது.

3. இதனால், தன் கொஞ்சக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

(இ-ள்) கொஞ்சமே! உலகமெல்லாம் இன்பம் கிறைந்து வாழ்வதற்கு உன்னுடைய அன்பே காரணமென்று கூறுவர் அறிஞர்; அவ்வளவும் உனக்கு வேறாக உண்டோ! உனது அறிவை ஆராய்ந்தால், திருவருளுக்குச் சமான மாவாய்; ஆகையால், நீ பிதிர் தேவதைகளுடன் இருந்து நான் செய்யும் பூசையை ஏற்றுக் கொண்டருள்வாயாக. (எ-று)

4. இதனால், திருவருள் பெற்றவர்தாம் ஆவிக்குறவாவர் என்கிறார்.

(இ-ள்) பரம்பொருளே வினையாகிய குற்றங்கள் குறையவும், புண் ணிய மேலிடவும் உன்னுடைய திருவருளைப் பெற்றவர்களே ஆவ்ம் செய்வாவர். (எ-று)

வெற்றியின் படிப்பினை

“வெற்றி கொண்டே சங்கை ஊதுவோமே!” என்று தேசிகவி பாரதியார் கூடிய சீக்கிரம் நம் காட்டில் சுபாஜ்ய குரியன் உதயமாகப் போவது திண்ணம் எனத் தீர்க்க தரிசனமாக அறிந்து வெற்றி சங்கு ஊதி விட்டுச் சென்றார். அத்தகைய பெரிபார் இப்போது உயிரோடு இருந்திருப்பானால், இன்று நம் காட்டின் மூலை முடுக்கு எங்கு பார்த்தாலும் முழங்கிக் கொண்டிருக்கும் வெற்றி முழக்கத்தைக் கேட்டு அளவிலா மகிழ்ச்சி படைந்திருப்பார் என்பது நிச்சயம். ஏனென்றால், தமிழ் மக்களிடையே ஊக்கமும், உற்சாகமும், சுதந்திர தாகமும் உண்டாவதாக அவர் ஊதிய சங்கின் வெற்றி முழக்கத்தைப் பின் பற்றி, இன்று நம் மக்கள் உண்மையாகவே ஊபகோஷஞ் செய்து விட்டார்கள் எல்லவர்!

பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்தியாவுக்குப் புதிய அரசியலை வழங்கி யிருக்கிறார்கள் என்பதும், அது அமுலுக்கு வருவதற்காகவே, அப் புதிய அரசியல் சட்டத்தின்படி சமீபத்தில் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்ற தென்பதும் ‘ஆனந்தன்’ வாசகர்களுக்குத் தெரிந்ததேயாகும். இப் பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் கலந்து கொள்வதென்று உத்தியோக தோஷியில் தீர்மானித்ததும், அத் தீர்மானத்தின்படி எல்லா மாகாணங்களிலும் காங்கிரஸ் சார்பாக, அகில இந்திய காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டரி போர்டார் அபேக்ஷகர்களை நிறுத்தியதும் யாவரும் அறிந்ததேயாகும்.

சமது சென்னை மாகாணத்தில் அரசாங்க சபைக்கும், ஜனப் பிரதிநிதி சபைக்கும் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்கள் நிறுத்தப்பட்டார்கள்.

மேல் சபை, கீழ் சபையாகிய இவ் விரு சபைகளுக்கும் முக்கியமாகப் பொதுத் தொகுதிகளிலும், முஸ்லீம், ஹரிஜனத் தொகுதி போன்ற தனித் தொகுதிகளில் சில இடங்களிலும் மட்டுமே சென்னை மாகாண காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டரி போர்டார் அபேட்சகர்களை நிறுத்தினார்கள். அவ்வாறு நிறுத்தப்பட்ட காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களுக்கே பெருவாரியாக ஒட்டளிக்க வேண்டுமென்று காரும் சென்ற மாத “ஆனந்தன்” தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டு எழுதி யிருந்தோம். அவ் விதமே தமிழ் மக்கள் தேச விடுதலைக்காகப் பாடு படும் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களையே ஏகமனதாக ஆதரித்துத் தேர்தலில் பெரு வெற்றி யடையச் செய்து விட்டார்கள்; அத்துடன் தங்களுக்கும்—மற்ற மாகாண மக்களுக்கிலாத—பெரும் புகழையும் பெயரையும் தேடிக்கொண்டார்கள். அவ்விதம் காங்கிரஸுக்கு இணையற்ற வெற்றியை வாங்கித் தந்த தமிழ் மக்களை காம் பாராட்டுகிறோம்.

கம் சென்னை மாகாணத்தில், அரசாங்க சபைக்கு 46 ஸ்தானங்களும், ஜனப்பிரதிநிதி சபைக்கு 215 ஸ்தானங்களும் பொது மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட வேண்டிய ஸ்தானங்களாக சர்க்கார் ஏற்படுத்தினார்கள். ஆகவே, இவ் விரு சபைகளுக்கும் நடந்த தேர்தல்களின் முடிவிலிருந்து காங்கிரஸுக்கே பெரு வெற்றி யேற்பட்டிருக்கிற தென்பதை யாவரும் எளிதில் அறிவர். இத் தேர்தல் முடிவைக் கொண்டு, காங்கிரஸ் நிலைமையையும், மற்ற கட்சிகளின் நிலைமையையும் பின் வருமாறு அறிந்து கொள்ளலாம்.

அரசாங்க சபை.

காங்கிரஸ்	26
ஜஸ்டிஸ்	4
சுயேச்சை	1
முஸ்லீம்	6
இந்தியக் கிறிஸ்தவர்	3
ஐரோப்பியர்	1
மற்றவர்	5
ஜனநாயகக் கட்சி	0

46

ஜனப்பிரதிநிதி சபை.

காங்கிரஸ்	159
ஜஸ்டிஸ்	17
ஜனநாயகம்	1
முஸ்லீம் புரொகாலிவ் கட்சி	1
முஸ்லீம் லீக்	10
எக்கட்சியிலும் சோத முஸ்லீம்கள்	8
” ” மற்றவர்கள்	9
ஆங்கிலோ இந்தியர்	2
ஐரோப்பியர்	3
ஐரோப்பிய வர்த்தகர்	4
தென்னிந்திய வர்த்தகசபை	1

215

மேற்கண்ட விவரங்களைக்கொண்டு காங்கிரஸ் அரசாங்கசபையில் 46-ஸ்தானங்களுக்கு 26 ஸ்தானங்களையும், ஜனப்பிரதிநிதிச் சபையில் 215-ஸ்தானங்களுக்கு 159-ஸ்தானங்களையும் கைப்பற்றி யிருக்கிற தென்ற ஏற்படுகிறதல்லவா! எனவே, இவ்விரு சபைகளிலும், மற்ற கட்சிகளைவிட காங்கிரஸுக்கே பெரும்பான்மையான வெற்றி கிடைத்திருக்கிறதென்பதில் சந்தேகமில்லை யன்றோ! பெரு வெற்றி என்பது மட்டும் கூறவது அமையாது. இணையற்ற வெற்றி-வெற்றியின் சிகரத்தை எட்டிப்பார்க்கும் ஒப்பற்ற வெற்றி யென்றே கூறவேண்டும். ஏனென்றால், ஜனப் பிரதிநிதிசபை தேர்தலில் பொதுத்தொகுதிகளில் காங்கிரஸ் நிறுத்திய அபேட்சகர்கள் அனைவரும் வெற்றி பெற்று விட்டார்கள். முஸ்லீம், கிறிஸ்தவ, ஹரிஜனத் தொகுதிகளில் காங்கிரஸுக்குச் செல்வாக்கே கிடையாது என எதிரிகள் கூறும் கூற்று பொய்க்கூற்றாகும் என்பதை, மேற்படி முஸ்லீம், கிறிஸ்தவ, ஹரிஜனத் தொகுதிகளில் காங்கிரஸ் சார்பில் நிறுத்தப்பட்ட அபேட்சகர்களில் பலர் அடைந்த வெற்றியே நிரூபிக்கப் போதியதாகும். அது மட்டுமா! ஜஸ்டிஸ் கட்சித் தலைவரும், முதன்மந்திரியுமான பொப்பிலி ராஜா, ஜஸ்டிஸ்கட்சியின் மற்றொரு பெரிய (தமிழ்சார்புத்) தலைவரான இரண்டாவது மந்திரி ஸர். பி. டி. ராஜா ஆகியவர்களும், ஸர். ஏ. பி. பாத்ரோ, ராமசாத்திரம் ராஜா, சேத்துர் ஜயீந்தர் போன்ற ஜஸ்டிஸ்

பிரமுகர்களும் படுதோல்வி யடைந்த முறையில் போய் ஒடுங்கி விட்டார்கள். தேர்தலுக்கென்றே தோன்றி லட்சக்கணக்கில் பணத்தை வாரியகத்தை ஜனநாயகக் கட்சியினர் (ஒருவர் தவிர) அனைவரும் இருக்கும் இடம் தெரியாமல் போய்க்விட்டனர். மேற்படி கட்சி கட்டா பகரும், தலைவருமான பித்தாபுரம் மகராஜா, அவரது குமாரர் பித்தாபுரம் குமாரராஜா, உபதலைவர் மாஜி மந்திரி ஸ்ரீ. எஸ். முத்தையா முதலியார், காரியதரிசி ஸ்ரீ. கே. எம். பாலசுப்பிரமணியம் முதலிய கட்சி முக்கியஸ்தர்களே படுதோல்வி யடைந்ததிலிருந்து ஜனநாயகக் கட்சி போன்ற வெள்ளுவால் கட்சிக்கு நாட்டில் இடமே கிடைப்பாது என்ற நன்கு தெளிவாகிறது. மேலும், இதுவரை பணத்தைக் கொண்டும், செல்வாக்கைக் கொண்டும், அதிகாரத்தைக் கொண்டும் பொதுமக்களை ஏமாற்றி அவர்கள் பெயரால் சட்டசபைகளையும், பட்டம் பதவிகளையும் ஒரு சிலர் வசிக்கிற அதுபவித்தவந்த காலம் மலை பேறி விட்டது என்பதும், இனி, பொதுவாழ்வில் பணமோ, செல்வாக்கோ, அதிகாரமோ, பெரிய மனிதத்தனமோ செலாவணி யாகாது என்பதும் இத் தேர்தல் வாயிலாக சிறுபணமாய் விட்டது. பிறாரர், ஒரிஸா, ஐக்கிய மாகாணம், மத்திய மாகாணம் போன்ற மாகாணங்களையும் விட, சென்னை மாகாணமே காங்கிரஸுக்குப் பெரு வெற்றியை வாங்கித் தந்திருக்கிறது. அதன் விவரம் பின்வருமாறு:-

மாகாணம்	மொத்த ஸ்தானங்கள்	காங்கிரஸ் கைப்பற்றியவை
சென்னை	215	159
ஐக்கிய மாகாணம்	229	133
பிறாரர்	152	95
பம்பாய்	175	88
மத்திய மாகாணம்	112	71
ஒரிஸா	60	36

ஆகவே, சென்னை மாகாணம் மற்ற மாகாணங்களுக்குத் தலைமை ஸ்தானம் வகிப்பதைக் கண்டு தமிழ்மக்கள் பெருமிதம் கொள்ளாமலிருக்க முடியாது. தமிழ்மக்கள் பொதுவாக உலக விஷயங்களிலும், சிறப்பாக அரசியலிலும் அடைந்திருக்கும் விழிப்பையும், அறிவையும், தாய்நாட்டு கிடுகிலக்காகப் போராட காங்கிரஸிடம் கொண்டுள்ள எம்பிக்கையையும், பக்கிபையும் இத் தேர்தலில் காட்டி விட்டார்கள். இந்தியாவின் முடிசூடா மன்னாராய்த் திருமும் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, பாபு ராஜேந்திர பிரஸாத், ஸர்தார் வல்லபாப் பட்டேல் முதலிய தேசியதலைவர்களின் வாழ்த்துதலுக்கும், மற்ற

வர்களின் ஆசீர்வாதத்திற்கும் பாத்திரமாய் இருக்கும் தமிழ் மக்களை காரும் வாழ்த்துகிறோம்.

பொதுத் தேர்தல் முடிவடைந்த விட்டது. காங்கிரஸின் மகத்தான வெற்றியையும் கண்டுவிட்டோம். இனி, கடைபெற வேண்டியதென்ன? வருகிற ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து புதிய அரசியலின் சகாப்தம் ஆரம்பமாகிறது. அரசாங்க சபையும், ஜனப்பிரதிநிதி சபையும் அன்றுதான் ஆரம்பமாகின்றன. இவ்விரு சபைகளிலும், பெரும்பான்மையாக வந்திருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அரசியல் அதிகாரத்தை பேற்ற நடத்தப் போகிறார்களா? இல்லையா? இவ்விஷயம் காங்கிரஸ் மாபெருந் தலைவர்களாலும், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியாராலும் முடிவு செய்யப் படவேண்டிய விஷயமாகும். எல்லா மாகாணங்களிலும் தேர்தல் முடிவுகளெல்லாம் வெளிவந்த பின்னர், வார்தாவில் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம் கூடியது. காங்கிரஸ்காரர்கள் பெரும்பான்மையாக வந்துள்ள மாகாணங்களில் மந்திரிபதவி ஏற்றுக் கொள்வதா? வேண்டாமா? என்ற விஷயம்பற்றித் தலைவர்கள் ஆலோசித்தார்கள். மகாத்மா காந்தியும் யோசனை கூறியதாகத் தெரிகிறது. வார்தா கூட்டத்தின் போக்கைக் கவனித்தால், பெரும்பாலான தலைவர்கள், மந்திரி பதவியேற்புக்குச் சாதகமாக இருப்பதாகவே தெரிகிறது. கூடிய சீக்கிரம் புது டெல்லியில் கடைபெறப்போகும் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தின் இவ்விஷயம் முடிவாகத் தீர்மானிக்கப்படும். அநேகமாக, தலைவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் மந்திரி பதவியேற்று அரசியலை நடத்த வேண்டுமென்று தீர்மானிப்பார்களென்றே நாம் எம்புகிறோம். ஆகவே அரசாங்க சபை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும், ஜனப் பிரதிநிதிகளை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் தலைவர்கள் முடிவுக்குக் கட்டுப்பட்டு அரசியலேற்று நாட்டுக்கும் நமது மக்களுக்கும் நலன் தாத்தக்க காரியங்களைப்பேசுதல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். சென்ற பதினேழு வருஷங்களாக அரசியலை நடத்திவந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் சுயநலத்தையே பெரிதென மதித்த பொது நலத்தைக் கவனியாது ஆட்சி செய்து வந்ததன் பலனை இத்தேர்தலில் அடைந்து விட்டார்கள். ஆதலால், அப்பிற்போக்காளர்களின் தோல்வியே இப்போது பெரும் வெற்றிபெற்றிருக்கும் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்குப் படிப்பிணையாக இருக்குமென்று எம்புகிறோம். எனவே, இத் தேர்தலில் வெற்றி வாயிலாக ஏற்பட்ட படிப்பிணையை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் மனதிலிருத்தி, இதுவரை வெளியில் சேகவசெய்து வந்ததபோலவே, சட்ட சபைகளிலும் சேவை செய்வார்களாக!

ஓம் நம: சுவ:.

அதிருஷ்டமும் கர்மாவின் சம்பந்தமும்

(வி. டி. ராஜன்.)

அதிருஷ்டமென்பது இவ்வுலகில் ஒன்று உண்டென்பது சிலரின் கொள்கை. சிறிதெவ்வுலகில் நமக்கு திடீரென ஆச்சரியத்தை உண்டு பண்ணக் கூடிய சில நிகழ்ச்சிகளை நம் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் கண் கூடாகக் காண்பதுண்டு. மிகவும் தரித்திர திசையை யடைந்திருக்கும் ஒருவருக்கு புதையலோ அல்லது எதிர்பாராத ஒரு வரின் சொத்தோ கிடைத்த அதன் மூலம் அன்னவர் குபேர சம்பத்தை யடைவதும், மற்றொருவர் திடீரென்று ஒருவரும் எதிர்பாராத விதமாய் பெரிய பதவியை யடைவதும் இவ் விரண்டும் ஒவ்வொருவரிடத்தில் ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஆங்காங்கு நிகழக் கூடியவையே. ஆனால் இதனாலேயே இவர்களை நாம் பெரும் அதிருஷ்ட சாலிகளென்று மதித்து விடுவதா? கூடாது. ஏனெனில் நம்மிடையே சிலர் நல்ல ஜாதகப்பலனை யுடையவர்க ளென்றும் நல்ல அதிருஷ்டசாலிக ளென்றும் கருதப்படுகிறோ மல்லவா? அப்பேர்ப்பட்ட நம்மிடையே சிலருக்கு ஏன் இவ்வித அதிருஷ்டம் தோன்றக் கூடாது? இவற்றின் கெல்லாம் காரண மென்ன வென்று யோசிக்குமிடத்து எல்லாம் கர்ம விசேஷத்தின் பலனே யென்பது நன்கு விளங்கும். பூர்வ ஜென்மத்திலோ அல்லது பல ஜென்மங்களிலோ இவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட பிரயாசையின் மூலம் இவர்கள் மேற்சொன்ன பதவியையும் சம்பத்தையும் ஈட்டினார்கள். முன் சொன்னவர் பொருளிட்டலே தமது முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு மற்ற விஷயங்களை விட இவ் விஷயத்தில் முன்னொரு ஜென்மத்திலோ அல்லது பல ஜென்மங்களிலோ அதிகமாக உழைத்து வந்திருப்பார். அதன் பலன் இவரைத் தொடர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கும். அவர் மேலும் மேலும் இவ் விஷயத்தில் உழைத்து வந்ததின் பயனாய் ஒரு ஜென்மத்தில் அதாவது இச் சென்மத்தில் அவருடைய காரியம் கை கூடிற்று. இது தான் காரணமாகும். இதே மாதிரி முன் சொன்னவரும் பெரிய பதவிக்காசைப்பட்டு அந் நோக்கத்தோடு உழைத்து வந்திருப்பார். அதன் பலன் அவருக்குக் கிடைத்தது. இதே மாதிரி தான் ஒவ்வொன்றும் அவனவன் பிரயாசையின் பயனாகவே விளங்கின்றது என அறிய வேண்டும்.

ஆனால் நவீன நாகரீக மயக்கில் சிக்குண்ட ஒரு சிலர் இவைகளி லெல்லாம் சிறிதும் நம்பிக்கை கொள்வதில்லை. "All these are nonsensel Dam Silly Tamil! All these superstitions!" என்று நம் அருந்தாய் மொழியையும் நம்மவர் கொள்கைகளையும் சிறிதும் மனங் கூசாது இகழ்ந்துரைக்கின்றனர். என்னே இவர்களின் கூற்று! ஆங்கிலப் படிப்பு கொஞ்சம் படித்துவிட்டதனால் தாங்களே இவ்வுலகில் மேதாவிகள் என்ற எண்ணமும்

இவர்களுக்கு? அதிலேயே இவர்கள் எல்லா உண்மையையும் கண்டுவிட்டனரோ? அதனால் நம் தாய்மொழியை இகழுகின்றனர். ஆங்கிலப் படிப்பு படித்தால்தான் என்ன? அதனாலேயே நம் தாய்மொழியில் உள்ள நாலடியார் திரிசுடிகம் நல்வழி மூதரை நீதிவெண்பா முதலியவைகளையும் குறள் போன்ற அரும்பெரும் நூல்களையும் புரட்டிப் பார்க்கவேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறதா? அல்லது இவைகளைப் பார்வையிடுவதற்குக் கூட அவர்களுக்கு நேரமில்லையென்றதா? என்ன காரணம்? என் காரண மொன்றுமில்லை. அதில் என்ன இருக்கிறது. தமிழில் என்ன விருக்கிறது என்று இவர்கள் அந் கழியம் செய்வதே அதற்குக் காரணம். இன்னும் அநேக விஷயங்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியிருக்கும்போதே தங்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்துவிட்டதாக இவர்கள் எண்ணிக்கொள்வதே அதற்குக் காரணமாகும். குறளையும் மற்றும் சில நூல்களையும் அன்னிய நாட்டாரே அதிக பெருமை பாராட்டி எடுத்துக் கொண்டுபோய் அதிக ஆர்வத்தோடு ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்க இவர்கள் மாத்திரம் இதை அலக்யம் செய்வானெனினி் இது அவர்களின் அறி யாமையேயாகும்.

இன்னும் ஆராயப்புகிலோ இம்மாபெரும் புவிமீல் ஒருவன் படிப்பில் அதிக கெட்டிக்காரான யிருக்கிறான். சட்டங்கள் பேசுவதில் அதிக சமர்த்தன யிருக்கிறான். மற்றொருவனோ கைத்தொழிலில் அதிக தேர்ச்சிபெற்றிருக்கிறான். வேறொருவனோ சித்திரம் தீட்டுவதில் அதிக அடவம் வாய்ந்திருக்கிறான். வேறு சிலர் ஆயுதப் பயிற்சியில் அதிக வல்லமைபெற்றிருக்கிறார்கள். சில மேதாவிகள் ரசாயன சாஸ்திரத்திலும் மற்றும் சிலர் கணித சாஸ்திரத்திலும் அதிக நிபுணர்களாக விளங்குகின்றனர். மற்றும் சிலர் மின்சார சக்தியின் உதவியைக்கொண்டு பலரும் பிரமித்துப்போகும்படி காளுக்கு நான் ஒவ்வொரு அற்புதமான விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்துக்கொண்டே வருகின்றனர்.

தவிர ஒருவர்க்கு வெகுசலபமாகத் தோற்றமொரு விஷயம் மற்றவர்க்கு அதிக கஷ்டமாகத் தோற்றவதும் ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு காரியத்திலேயே அதிக நிபுணத்வம் அடைந்திருப்பதவும் இன்னும் இவைபோன்ற மற்றும் சிலவும் ஆராய்ந்து நோக்குமிடத்து இவையெல்லாம் அவரவர் அதனதில் முன் ஜென்மத்தில் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியும் தீவிரப் பிரயாசையின் பலனுமாக மென்பது நன்கு விளங்கும்.

கடவுளே இல்லை யென்றும் இயற்கையாகவே யாவும் கடத்தேறிவருகிறதென்றும் இராசாயன சாஸ்திரத்தின் உதவியைக் கொண்டும் மின்சாரத்தின் அபூர்வ சக்தியைக் கொண்டும் இன்னும் சிறிது காலத்தில் இயற்கையைக் கூட மீறி விட்டதென்று சொல்லும்படியான இன்னும் அநேக காரியங்களும் நடக்கக் கூடுமென்றும் சிலர் எதிர்பார்க்கின்றனர். இப்போது உலகத்தில் நடந்துவரும் தினசரி நடை முறைகளெல்லாம் இயற்கையாகவே கடத்தேறி வருகின்றதென்பததான் அவர்தம் கொள்கை. ஆனால் அவ்வியற்கையென்பது யாது என்பதை இவர்களேன் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை? அதுதானே ஸர்வ வியாபியாகிய சர்வேஸ்வரன். அச்சர்வேஸ்வரன் தானே நாம் என்றும் அறைகூவும் அவ்வானந்த சொரூபியாகிய சச்சிதானந்த சிற்சொரூப பரப் பிரம்ம மயமாகிய கடவுள். அதை யேன் இவர்கள் உணரவில்லை?

இயற்கைதான் கடவுளென்பதை இவர்கள் முற்றிலும் அறியவில்லை யென்று நாம் இங்கு சொல்வதற்கும் ஒரு விதத்தில் இடமில்லாமல் இருக்கி

தது. ஏனெனில் இவர்கள் அதை உணர்ந்தே இருக்கவேண்டும் முற்று மறிக்கும் அறிவாதவர்களைப் போல நடிப்பதும் மேற் சொன்னதை ஒப்புக்கொண்ட மறுப்பதும் என்ன காரண மெனிலோ வெகு காராக அக்கடவுளிடம் அன்பு பூண்டொழுவுவதும் மத பக்திக்கும் தெய்வ வழிபாட்டுக்கும் பண்டைக்கால காகரீகத்துக்கும் சிறந்த கலைகளுக்கும் இன்னவும் பிறவுமாய் மற்றெல்லா விஷயங்கட்கும் அறிவின் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்பீடமும் பிறப்பிடமுமாகிய நம் மீர்தியாவில் உன்ன இஃது சமூகத்தினரை அவர்தம் மதத்தில் இருக்கும் உண்மையையும் நம்பிக்கையையும் காண்பதில் இழக்கச் செய்து அவர்களை எந்நாளும் தம் அடிமைநாக்கி அடக்கி ஆண்டுகொண்டிருக்கலா மென்ற தந்திர கோக்கக்கொண்டே யிருக்குமென்பது வெள்ளிடை மலை.

இனி இயற்கையை மீறுவதென்பது ஒருகாலும் முடியாத காரியம். இயற்கையின் உதவியைக் கொண்டே எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சாதிக்கலாம். ஆனால் இயற்கையை மீறுவோ மென்பதோ எந்நாளும் முடியாத காரியம். அப்படி யெண்ணிச் செய்யும் காரியமும் சீக்கிரம் அழிந்து பட்டொழியும்.

இக்காலத்தில் எத்தனையோ அற்புதமான இயந்திரங்களும் தந்திரங்களும் அதிருஷ்டமாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டனும் அவைகளின் கர்த்தாக்கள் அவைகளுக்குக் கொடுக்கும் தீர்க்கமான வயதாக்கு (That means the time of their existence) எவ்வளவோ முன்னரே அழிந்து பட்டொழிந்திருக்கவே! இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்று ஏன் ஒருவரும் சிந்தித்துத் தெளிவதில்லை.

மேற்சொன்னவை யாவும் அவரவர் தம் மூளையின் அபாரசக்தியாலேயே யெனினும் அவை யாவும் உலகமெல்லாம் போற்றும் ஒப்பற்ற விஷயல்லா மாணிக்கமாகிய நம்மகான் மகாத்மா காந்தி அடிசனின் அரும்பெரும் ஆத்ம சக்திக்கு எவ்விதத்தும் இணையாகாதென்றே சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் இஃதோ இயற்கையை மீறும் கோக்கத்தோடல்லாது தன் ஆத்ம வளர்ச்சிக்குப் பொதுவாக இவ்வுலக ஆக்ஷேபத்தைக் கோரியும் என்னோக்கத்தோடு பொறுமையுடன் எல்லா கடாக்கூத்தை நாடி யறுத்துக்கப்படுவதாதவின் இது மேலும் மேலும் வளர்ந்துகொண்டே போகும்வாறு என்றும் குறைவு படாது. இதற்கெந்நாளும் அழிவுமில்லை. இதற்கும் காரணம் அவருடைய நம் மகாத்மாவுடைய பூர்வ ஜென்ம நல்வினைப் பயனின் முதிர்ச்சியும் இச் சென்ம பரோபகார உலக சம்ரக்ஷணர்த்த இடைவிடாத உழைப்பின் மிகுதியுமேயாம்.

இனி முடிவாகக் கூறுமிடத்து இவ்வுலகமே பிரமித்துப்போகும்படியாக கண்டுபிடிக்கப்படும் ஒவ்வொரு அற்புதங்களுக்கும் காரணகர்த்தா கடவுளே யென்றும் மக்களுக்கு வேண்டிய அறிவைக் கொடுத்து யாரார் எவ்வெவ்விதமாக அதாவது எவ்வளவு தூரம் அதை விருத்திசெய்கின்றனர் பார்ப்போம் என்ற நோக்கங்கொண்டு அவ்விதவையிற்றும் அவனின் அற்புதத் திருவினையாட்டெனலே சாலப் பொருள்துமெனக் கருதுகின்றேன்.

நாம் எல்லோரும் கடவுளுடைய அருளுக்குப் பாத்திரர்களாவோமாக! கடவுள் நம்மை யென்றும் காப்பாராக.

பொருள் நூல்

ஸ்ரீகண்ட இராமன், எம். ஏ., எல். டி.,
(Rights Reserved.)

(577-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஒரு மனிதனுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தேவை கிடைக்கும்பொழுது அவனுடைய விருப்பமானது அத் தேவையின் அதிகரிப்பால் விரிந்த செல்லாமல் குறுகிக்கொள்ளும் தன்மையைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. (உ-ம்.) ஒரு மனிதன்; அவனுக்கு தாகம் ஏற்படுகிறது. அதைப் போக்கிக்கொள்ள அவன் ஒரு கோப்பை ஜலத்தைப் பருகுகின்றான். மற்றொரு கோப்பை நீரைச் சாப்பிடும்பொழுது அவனுடைய தேவையின் அளவு குறைகிறதே அல்லாமல் விருத்தியாவதில்லை. 3, 4, அதற்கு மேலும் சில கோப்பைகளை அவன் குடிப்பதனால் அவனுடைய தேவையின் அளவு தெவிட்டிவிடவில்லைமக்கு வந்துவிடும். அதற்குமேல் அவன் நீரின் உபயோகத்தை வேண்டான். இத்தகைய மனிதனுடைய தேவைகளைப்பற்றி பொருளாதார சாஸ்திரத்தில் குறைபடும் உபயோகச் சட்டம் (The Law of diminishing Utility) என்று ஒன்று இருக்கிறது.

மனிதனுக்கு தேவை பல உள். அத்தேவைகளை எல்லாம் ஒன்றுடன் ஒன்று போட்டி யிடுகின்றன. அதனால் மனிதன் தனக்கு வேண்டியவற்றையே தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியவனாய் இருக்கிறான். (உ-ம்.) ஒருவன் "நாடகம்" போகலாமென்று இருக்கிறான். அல்லது அதற்கு பதிலாக அவன் ஒரு "டாக்கி"க்கு போகக்கூடும். ஒரு பள்ளிக்கூட மாணவன் நான்காவிற்கு ஒரு கோப்பை வாங்கிக்கொள்ளலாம். அல்லது கோப்பிற்கு பதிலாக ஒரு கத்தியை வாங்கிக்கொள்ளலாம் இத்தகைய தேவைகள் போட்டி யிடுகின்றன. இது மாற்றிக்கொள்ளும் சட்டம் (The law of Substitution) என்று சொல்லப்படும்.

சில தேவைகள் ஒன்றுடனொன்று மொழிய மனிதனுக்கு சகத்தைத் தராது. அத் தேவைகள் தனித் தனியாக நீடித்து ஏற்படுவதனால் பயன்படாது. ஒரேகாலத்தில் ஒரே சமயத்தில் அவை சேர்ந்து வரவேண்டும். (உ-ம்.) ஒரு மனிதனுக்கு மோட்டார்வண்டி அவசியம். பெட்ரோல் தேவை. இந்த இரண்டு தேவைகளும் சேர்ந்து வந்தாலொழிய சத்துஷ்டி கொடாது. அதேமாதிரி ஒருவன் தானாவே கூவரம் செய்துகொண்ட வேண்டுமாயின் பாதுகாக்கும் கத்தியும் (Safety razor) பிலேசும் (Blades) வேண்டும்.

மனிதனுக்கு தேவையினால் உண்டாகும் விருப்பம்

இந்த விருப்பத்தை ஆங்கிலத்தில் (Demand) என்று சொல்லுவார்கள். இது பலர் சேர்ந்து சில சாமான்களைக் கேட்கலாம். அல்லது சில சாமான்களாகவே ஒரு கூட்ட விருப்பம் (Group demand) எழலாம். (உ-ம்.) ஒரு கூலி ஆளின் தேவையினால் உண்டாகும் விருப்பம் பின்வருமாறு ஆகாரம், துணிமணிகள் முதலாயின. ஒரு மாணவனுடைய கூட்ட விருப்பம் புத்தகங்கள், தினசரிகள், பத்திரிகைகள், விளையாடும் சாமான்கள், ஆக இருக்க

லாம். இதனால் தேவையை முன்னிட்டு உண்டாகும் விருப்பம் ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கலாம். ஒன்று அவனுடைய விருப்பங்களை ஒத்தப் போகலாம். இரண்டாவது அவனுடைய வாழ்க்கை நிலைமையை அனுசரித்து இருக்கலாம்.

உபயோகம் (Utility)

தேவையை பூர்த்தி செய்வீக்கும் சக்தி என்று பொருள்படும். செல்வத்தினின்றும் உண்டாகும் உபயோகத்தில் மதிப்பு என்று கொள்ளலாம். செல்வத்திற்கு சில தேவைகளை பூர்த்தி செய்வீக்கும் தன்மை பிருக்கிறது. தேவையை பூர்த்தி செய்வீக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி பொருளாதார சாஸ்திரம் அதிகமாக சொல்லுகிறது.

குறைபடும் உபயோகச் சட்டம் (The Law of Diminishing Utility)

ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட தேவையும் தெவிட்டும் நிலைமைக்கு வரக் கூடியது. ஆனால் சில தேவைகள் அங்ஙனம் இராது. சில சமயங்களில் ஒரு மனிதனுடைய குறிப்பிட்ட தேவை ஒரு அளவுக்குள் அடங்கிவிடும். ஒரு குறிப்பிட்ட சாமானின் மீதுள்ள விருப்பம், எல்லாம் சரியாக இருக்கும் படித்தில், அந்த சாமானின் அதிகரிப்பால் குறைந்துகொண்டே வரும். இதற்கு பின்வரும் திருஷ்டாந்தம் அருத்தம் செய்து கொள்வதற்கு அனுசரிக்கக்கூடிய இரகசியம்:—

கிருஷ்ணனுக்கு 'சருட்டி' குடிப்பதில் பிரியம். அதன் பொருட்டு அவனுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு பவுண்டு புகையிலை வேண்டும். இந்த அளவுள்ள புகையிலை அவனுடைய முக்கியமான தேவை பூர்த்தி செய்கிறது.

இந்த புகையிலையினால் எழும் உபயோகம் அவனுக்கு 100 புள்ளி சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். இங்கு ஒரு பவுண்டு புகையிலை அவனுடைய சந்தோஷத்தினால் எழும் உபயோகத்தைக் காண்பிக்கிறது.

கிருஷ்ணன் இரண்டேபவுண்டு எடையுள்ள புகையிலையை வாங்குகிறான். இந்த இரண்டாவது பவுண்டு புகையிலை அவனுக்கு அவ்வளவு அவசரமான தேவையாக இராமையால் அவனுக்கு ஏற்படும் உபயோகத்தில் உண்டாகும் சந்தோஷ மிகுதியை குறைக்கிறது. இதனால் முதலாவது பவுண்டின் உபயோகம் 100 புள்ளிகளாகவும், இரண்டாவதாக வாங்கிய பவுண்டின் உபயோகம் குறைவுபடுவதால் அதை 80 புள்ளிகளென்றும் வைத்துக் கொள்வோம்.

அவன் மூன்று பவுண்டு புகையிலை வாங்குகிறான். இந்த மூன்றாவது பவுண்டினால் ஏற்படும் உபயோகம் இரண்டாவது பவுண்டினால் ஏற்பட்ட உபயோகத்தை விட குறைந்திருக்கும். இந்த குறைந்த மூன்றாவது பவுண்டின் உபயோகத்தை 60 புள்ளிகளென்று வைத்துக் கொள்வோம். இதனால் நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளும் உண்மை என்ன? ஒருவன் ஒரு குறிப்பிட்ட சாமான்மீது கொண்டுள்ள விருப்பம் அச்சாமான் அதிகமாக பெருகுமளவில் விருப்பம் குறைந்துபோகும் எனும் உண்மையைக் காண்பிக்கிறது. உங்களுக்கு நான்கு ஜிலேபிகளால் ஏற்படும் சந்தோஷம் பல ஜிலேபிகளை சாப்பிடுவதால் குறைந்துபோகும். இது அனுபவபூர்வமாக நிகழும் விஷயம்.

(தொடரும்.)

வைஷ்ணவ ஆசார்யர் பிரபாவம்

(T. R. பெரிய நம்பியார்.)

இராமாநுசர் என்பவர் ஓர் சிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ குரு. கோவில்தான் இவரது சிஷ்யன். இவர்கள் ஸ்ரீரங்கத்தில் வாசம் செய்தனர். ஓர் நாள் கோவில்தான் ஓர் கூட்டத்திலிருக்கும்போது கூட்டத்தார் கோவில்தனது ஞான, பக்தி, வைராக்கியங்களை சொல்கித்துப் பேசி தலை குலுக்கினார்கள். அப்போது கோவில்தனும் அவர்களை கோக்கி "நீங்கள் கூறுவது சரிதான், நீங்கள் கூறும் புகழ்வார்த்தைகள் என் பக்கல் ஒக்கும் ஒக்கும்" எனக் கூறி தானும் தலை குலுக்கினான். இதைக் கூட்டத்தார் கண்டு ஆச்சரியமுற்ற இராமாநுசரிடம் சென்று கோவில்தனது செயலைத் தெரிவித்தனர். இராமாநுசர் கோவில்தனை யழைத்து;

"கோவில்தா! கூட்டத்தார் உன்னைப் புகழ்ந்து பேசினால் நீ செய்ய வேண்டிய தென்ன? அப் புகழ்ச்சிக்கு யான் அருகதையில்லை யென்று கைச் சியாது சந்தானம் செய்ய வேண்டாமா? அப்படிச் செய்யாமல் அவர்கள் கூறுவதை நீயும் அங்கீகரித்துத் தலை குலுக்கினால் அது தற்புழ்ச்சி யாகு மல்லவா?"

கோவில்தன்:—(இராமாநுசரை வணங்கி) "ஸ்வாமி! முழு மூடான அடியேனை இவ்வளவு பிரக்கியாதியாகும்படி செய்வித்தது தாங்களல்லவா? ஆதலால் அடியேனுக்கு கேற்படுகிற பிரக்கியாதிக எல்லாம் தங்களைச் சார்ந்த தேயன்றி அடியேனுக்கு கொன்று மில்லை. ஆனது பற்றியே அவர்கள் கூறும் புகழ் வார்த்தைகளை அடியேன் அங்கீகரிக்க கேரிட்டது."

பின்னொரு நாள் மாலை நேரத்தில் ஓர் வீட்டில் ஓர் தாசி பாடிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது வீதியின் வழியே சென்று கொண்டிருந்த கோவில்தன் அப் பாடலைக் கேட்டுப் பரவசப்பட்டு வீதியிலேயே நின்று தலையை யசைத்தவண்ணமா யிருந்தான். இதை சில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் கண்டு இராமாநுசரிடம் சென்று "ஸ்வாமி! நம் கோவில்தன் மாலை நேரத்தில் செய்ய வேண்டிய சந்தியாவந்தனத்தையும் மறந்து வீதியில் நின்று ஓர் தாசியின் பாடலைக் கேட்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்" எனக் கூறினார்கள். இராமாநுசர் கோவில்தனைத் தருவித்து;

"கோவில்தா! நீ இதுவரை ஓர் தாசியின் பாடலைக் கேட்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருந்தா யெனக் கேள்வியுற்றோம். காழகர் எல்லவா தாசியின் மயக்கில் ஈடுபடுவார்கள். உனக்கே னிர்தத் தூர்ப்புத்தி உண்டாயிற்று?"

கோவில்தன்:—"ஸ்வாமி! அத்தாசி தங்களுடைய கீர்த்திப் பிரதாபங்க

எடங்கிய தாலட்டை இனிய குரலில் பாடினான். அது அடியேனது செவியிற் படவே செவிக்கினிய செஞ் சொல்லாய் அடியேனை மயக்கி விட்டது. ஆசார்யன் துணைபவத்தைக் காட்டிலும் சந்தியாவந்தனம் அடியேனுக்குப் பெரிதாய்த் தோற்ற வில்லை.”

ஒரு காலத்தில் கோவிந்தன் பெரிய திருமலை நம்பிகளுக்கு சிஷ்யனு யமைந்து சகல கைங்கர்யங்களும் செய்து கொண்டிருந்தான். ஓர் நாளிர வில் கோவிந்தன் நம்பிகளுக்குப் படுக்கை திருத்தியமைக்கும் போது படுக் கையில் தான் முத்தரப் படுத்து உருண்டு புரண்டு எழுந்தான். இதைக் கண்ணுற்ற இராமாதுசர் கோவிந்தன் செயலை நம்பிகட்குத் தெரிவித்தார். நம்பிகன் கோவிந்தனை யழைத்து;

“கோவிந்தா! எமக்காகத் திருத்திய படுக்கையில் நீ முத்தரப்படுத்து எழுந்ததாகக் கேள்வியுற்றோம். ஆசார்யன் விஷயத்தில் நீ இப்படி அபசாரப் படலாமா? இவ் வபசாரத்திற்குப் பலன் என்ன வென்பது உனக்குத் தெரி யுமா?”

கோவிந்தன்:—“தெரியும் ஸ்வாமி! நாகமே இதற்குப் பலன்.”

நம்பிகன்:—“இது தெரிந்திருந்தும் இப்படிச் செய்வானேன்?”

கோவிந்தன்:—“அடியேன் திருத்தியமைத்த படுக்கையில் ஏதாவது தாசு தரும்புக ளிருந்து தங்கன் திருமேனிக்கு ஊதுதல், உறுத்தல் செய் யாமைக்காக அடியேன் முத்தரப் படுத்துப் பரிசோதனை செய்தேன். எவ் விதமும் தங்கன் திருமேனியின் சுதந்திரகுப் பங்கம் கேரிடாமல் பாதுகாப் பதே அடியேனது கடமை. இதனால் அடியேனுக்கு நாகாணுபவம் வந்தா லும் வாட்டும், அனுபவிக்கச் சித்தமா யிருக்கிறேன்.”

பட்டர் என்பவர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசார்ய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். கல்வி கேள்விகளில் தேர்ந்தவர். ஓர்நாள் இவர் சீடர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும்போது “மாந்தர்கள் பகவானை அலங்கரித்துக் கண்டு களிக்க வேணு மே யொழியத் தங்களைத் தாங்களே அலங்கரித்து ஆனந்திப்பது கூடா தென உபதேசம் செய்தார். பின் சில தினங்கள் கழித்து ஸ்ரீ ரெங்கநாதப் பெரு மான் சந்திதியில் அந்நயன உற்சவம் நடை பெற்றது. ஏராளமான ஜனங்கள் கூடினார்கள். ஆசார்யான பட்டரும் சர்வாபரண பூஷிதராய் உயர்ந்த பட்டுப் பீதாம்பாங்களை யணிந்து ரெங்கநாதன் சந்திதிக்கு வந்திருந்தார். அப்போது பட்டருடைய சிஷ்யர்கள் பட்டருடைய படாடோபத்தைக் கண்டு “நமது ஆசார்ய ஸ்வாமி நமக்குச் சொல்வதொன்று, தான் செய்வ தொன்றாமா யிருக்கிறது” எனத் தங்களுக்குள் பேசி முணுமுணுத்துக் கொண்டார்கள்.

இதையறிந்த பட்டர் அச்சீடர்களை நோக்கி “சீடர்கள்! உங்கள் ஸினை வில் ஒடுவதை அறிந்தோம். யாம் எம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டது எமது மகிழ்ச்சிக்காகவல்ல. இதோ பாருங்கள்! ஸ்ரீ ரெங்கநாதன் எழுந்தருளும்

பந்தலை எவ்வளவு சிங்காரமாய் அலங்கரித்திருக்கிறது. பந்தல் கால்களில் எவ்வளவு அலங்காரமான பொம்மைகள் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுபோல் யாரும் இப் பந்தலின் காலுக்கு ஒரு பொம்மையாக அமைந்து நிற்கவே இத் தகைய கோலம் கொண்டோம். இவ்வலங்காரங்க ளெல்லாம் ரெங்கநாதனு ளுசவரியத்தை வினக்குதற்காகவும் இங்கும்கூடும் பந்த கோஷ்டிகளின் முகோல் லாசத்திற்காகவும் ஏற்பட்டிருக்கிற தென்பதை ஸினைவில் வைப்புகள்” எனக் கூறினார்.

பட்டர் ஐந்து பிராயமா யிருக்கும்போது ஓர்நாள் வீதியில் புழுதி யனைந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஓர் அத்தை வித்வான் பல்லக்கில் ஆரோகணித்து சின்னம் முதலிய விருதுகள் ஊதுவா வீதியின் வழியாய் வந்துகொண்டிருந்தார். பட்டர் இம் முழக்கத்தைக்கேட்டு ஏறிட் டுப்பார்த்து “யாரடா இவன்! இராமாதுசர், ஆழ்வான், எம்பார் முதலிய ஆசார்யஸ்வாமிகள் எழுந்தருளி யிருக்கும்படியான இந்த கேடத்திரத்தில் விரு துதிக்கொண்டு பல்லக்கில் வருகிறான். இவன் கொ்வத்தை அடக்கவேணு” மென்றெண்ணி அப் பல்லக்கின் முன்னே போய் நின்றார். வித்வான் குழந் தையை நோக்கி;

“குழந்தாய்! ஏன் பல்லக்கை மறித்துக்கொண்டு சிந்திராய்?”

பட்டர்:—“நீர் வித்வானு யிருந்தால் யான் கேட்கும் சிறு கேள்விக்கு விடைவிறத்து அப்பால் செல்லவேண்டும்.”

வித்வான்:—(சிரித்து) “சரி, அப்படியே யாகட்டும். உன் கேள்வியைச் சொல்லு?”

உடனே பட்டர் ஒரு கை நிறையப் புழுதிமண்ணை அள்ளி வித்வா னிடம் காட்டி “இதில் எவ்வளவு புழுதி அடக்கி யிருக்கிறது? சொல்லும்!” எனக்கேட்க வித்வான் விடை சொல்ல வகையறியாமல் மிரள மிரள விழித் தான். பட்டர் சிரித்து இது ஒரு கைப்பிடி மண்ணென்று சொல்ல வகை யறியாத உமக்கு பல்லக்கும் விருதும் எதற்கு எனக்கூற, வித்வான் வெட்டித் தலை குனிந்தான்.

பட்டர் ஆசார்யரா யிருந்து தர்ஸனத்தை சிர்வசித்து வரும்போது வீர சுந்தரன் என்ற ஓர் அரசன் பட்டருக்கு வீரோதியாயிருந்து பல கஷ்டங்களை உண்டு பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். சிலகாலம் சென்ற பிறகு தற்செயலாய் அவ்வரசன் மாண்டுபோக, இதையறிந்த சில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மகா சந் தோஷத்துடன் பட்டரின் கிரந்தாயாரான ஆண்டா எம்மைபிடம் ஒடிவந்து “அம்மணி! பட்டரின் வீரோதியான வீரசுந்தரன் மாண்டு போனான்” எனக் கூறிப் பல ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்தனர்.

ஆண்டானம்மை இதை யறிந்ததும் மகா துக்கத்துடன் திருமாளிகைக் கதவைச்சாத்தி ஓர் மூலையி லிருந்து உரத்த குரலில் அழத் தொடங்கினான்.

இதைக் கண்ட ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஆச்சர்யமுற்று ஆண்டானம்மையை நோக்கி;

“அம்மணி! விரோதியான அரசன் மாண்டு போனால் நாமெல்லோரும் சந்தோஷம் கொண்டாட வேண்டியிருக்க, அப்படிச் செய்யாமல் நீர் இப்படித் துக்கிப்பதின் காரணம் என்ன?”

ஆண்டாள்:—“பிள்ளைகள்! நீங்கள் துணுக்கமாய் ஒன்றையும் கவனிக்கிறீர்கள். மாண்டுபோன வீரசந்தான் நம் ஆழ்வானது சிஷ்யனல்லவா? தற்காலம் அவன் புத்திகெட்டு பலருக்குப் பல கெடுதிகளைச் செய்துவந்தாலும் இன்னும் கொஞ்ச காலம் உயிருடனிருந்தால் ஒரு வேளை அவனுக்கு நற்புத்தி பிறந்து பலரிடம் அனுதாபங்காட்டி மன்னிப்புக் கேட்டு உய்வதற்கு இடமுண்டு. இப்போது அவன் மாண்டுபோனபடியால் இனி அப்படிப்பட்ட உஜ்ஜீவனத்திற்கு வழியில்லை. ஆழ்வானுக்கு சிஷ்யனுமைந்த ஓர் ஆத்மவஸ்து அபிபாயாக யமபட்டர்கள் கையிலகப்பட்டு வருந்த கேரிட்டதே யென்ற துக்கம் அடியேனை வாட்டுகிறது.”

7. உய்யக்கொண்டார் என்பவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆசார்யர்களில் ஒருவர். அவருக்கு மணக்கால் நம்பி என்ற ஓர் சிஷ்யன் உண்டு. ஓர் நாள் உய்யக்கொண்டாரது புத்திரிகள் இருவர் திருக்காவேரிக்கு ஸ்நானம் செய்யச் சென்றார்கள். அப்போது மணக்கால் நம்பியும் துணையாகச் சென்றார். அப்பால் அப்பெண்கள் ஸ்நான முடித்துத் திரும்புகையில் வழியில் சேறும் தண்ணீருமாக ஒரு சிறகால் எதிர்ப்பட, அவர்கள் அதிலிறங்க அச்சங்கியப்பட்டு திகைத்து நின்றார்கள். அப்போது மணக்கால் நம்பி திடீரென அச்சேற்றில் குப்புற விழுந்து படுத்துக்கொண்டு தன் முதுகில் அடிவைத்து அச்சேற்றைக் கடக்கும்படி அப்பெண்களை வேண்டிக்கொண்டார். அவ்விதமே பெண்களும் மணக்கால் நம்பியின் முதுகில் அடிவைத்து மிதித்து சேற்றைக் கடத்து திருமானிகை சென்றார்கள்.

இதுவிபரம் உய்யக்கொண்டாருக்கு அறிவிக்கப்படவே அவர் புத்திரிகளைக் கோபித்து மணக்கால் நம்பியிடம் மன்னிப்புக் கேட்கும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டனர். அப்போது மணக்கால் நம்பி உய்யக்கொண்டார் பாதங்களில் விழுந்து சேவித்து “சுவாமீ! பிறர்க்கு உதவி செய்வதே மனித ஜென்மம் ஏடுத்ததின் பலனாயிருக்கிறது. அதிலும் ஆசார்ய புத்திரிகளுக்கு உதவி செய்வது மிகச் சிறந்ததாகிறது. ஏதோ அதிரஷ்டவசமாய் இன்று அடியேனுக்கு அந்த பாக்கியம் கிடைத்தது. இனி பிரதிதினமும் அந்த பாக்கியம் அடியேனுக்குக் கிடைக்கும்படி அருள்புரியவேண்டும்” எனக் கூறினார்.

திருமண ஓலை

—(0)—

(ஆரியர்-வ. பதமநாப பிள்ளை.)

தீவ்வானத்தில் எழுந்த செங்கதிரோன், தனது பொன்னிறக் கிரணங்களை எங்கனும் பரப்பி எல்லாப் பொருள்களின் மேலும் பொன் மூலாம்பூச முயல்பவனைப்போல் விளங்குகிறான். பலவகைப்பட்ட நிறங்களை உடைய அழகிய பறவைகள் பலவும், தமது கூட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டு சிறகடித்துக்கொண்டே உற்சாகமாகப் பறந்து திரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. காலை இனவெயிலில் விரிந்து மலர்ந்த பலவகை மலர்களிலுள்ள செத்தேனை உண்டு மதிமயங்கிய வண்ணம், பொன்னிறச் சிறகுகளை உடைய வண்டுகள் பலவகைப் பண்கள் பாடிப் பறந்து திரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. மலர்களின் மெல்லிதழ்களில் படிந்து நறுமணமேற்ற குளிர்த்த பூந்தென்றற் காற்று, மேன்மையாக வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. அழகிய பூக்கொடிகள் படர்ந்திருந்ததொரு சின்னஞ்சிறு சிங்காரக்குடிசையின் வாயிலிலே, பறவைகளின் இறகுகளாலும் பலவகை மணிகளாலும் தன்னைச் சிங்காரித்துக் கொண்டு, இடையில் புலித்தோலும் முதுகில் புள்ளிமான் தோலும் அணிந்து கொண்டுள்ள சமார் மூப்பது வயது மதிப்புடைய வேடன் ஒருவன் அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறான். அவனெதிரில், கம்பீரமான உடை உடுத்திய ராஜ சேவகன் ஒருவன் நின்றுகொண்டிருக்கிறான். அவ் வேட மன்னனின் அருந்தவப் புதல்வியின் போழகையும் சீரிய குணங்களையும் கேள்வியுற்ற ஒரு அரசனால், தனது பிள்ளைக்கு அப் பெண்ணைக் கொள்ளும் நோக்கத்துடன் எழுதித் கொடுத்தனுப்பப்பட்ட திருமண ஓலையைக் கொண்டுவந்த தாதன் அவன். அவ் வேட மன்னனிடம் அத்திருமண ஓலையை அளித்த அத்தாதன், அரசன் சொல்லியனுப்பிய செய்தியையும் கூறி நிற்கிறான். அச் செய்தியைக் கேட்டுக் கலகலென்று சிரித்த அவ்வேட மன்னன், அரச தாதனை நோக்கிப் பின் வருமாறு கூறினான்:—

“நிகரற்ற வெற்றி வேந்தனாக தன்னை எண்ணிக்கொண்டு செருக்கு மிகுந்துள்ள அரசனது திருமுகத்தைக் கொண்டுவந்த தாதனே! அவனது ‘திருமுக’த்தை நீ இங்கு கொண்டுவந்து விட்டதனால், அவ்விடத்தில் அவனது முகமில்லாத வெறும் முண்டம் மட்டுந்தானே இரூக்கக்கூடும்! அத்தகைய முண்டத்துக்கா, எங்கனது குலக் கொழுந்தாகிய மெல்லிய பூக்கொம்பை யொத்த நல்லியற் செல்வியை மணம் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்கத் துணிந்து வந்தாய்? கேவலம் அதிகாரத் திமிரிலுலும் பணச் செருக்கிலுலும் படை வலியிலுலும் அம்மன்னன் எங்கனது குலக் கொழுந்தாகிய கோமனப்

பெண்ணைக் கொண்டுபோய் விடலாமென்று எண்ணிக்கொண்டு விட்டானா என்ன? பலவகைப்பட்ட ஆடம்பரங்களுடன் காட்டில் வாழும் அம் மன்னவன், இயற்கைத்தேவி வழங்கியுள்ள இணையற்ற செல்வங்களுடன் காட்டில் வாழ்ந்து வரும் எங்களைக் கேவலமாக எண்ணிக்கொண்டு விட்டானா என்ன? எங்கனது குலம் எத்தகைய குலமென்பதை அம் மன்னன் அறிந்திலன் போலும்! இராமபிரானது திருவுள்ளத்திற்குப் பெரிதும் உகந்த இன்னுயிர்த் தோழராகிய குகப்பெருமான், அவதரித்த திருக்குலம் எங்கள் குலமென்பதை அம் மன்னன் மறந்து விட்டானா என்ன? “மன்னவர் நெஞ்சில் வேடர் வீடுந் சரம் வாயாவோ?” என்று வீர முழக்கம் செய்து கின்ற குகப்பெருமானின் வீரம் பொங்கும் இரத்தம், இன்னும் எங்கனது உடலில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறதென்பதை உங்களது மன்னனுக்கு உணர்த்தக்கடவாய்! கேவலம் படைவலியின் துணை கொண்டோ பணப்பேயின் துணை கொண்டோ எங்களை இணங்கச் செய்து எங்கனது செவியைக் கொண்டு போய் விடலாமென்றும் எண்ணம் உங்களது மன்னனுக்கு இருந்தால் அத்தகை எண்ணத்தை அவனது அகத்தினின்றும் அடியோடு அகற்றிக்கொண்டுவீடும்படி தெரிவித்ததாகச் சொல்லு.

யோடு அகற்றிக்கொண்டுவீடும்படி தெரிவித்ததாகச் சொல்லு.

ஈ கொண்டு வந்தது உண்மையில் மன்னனது திருமுகமேயானால், அந்த திருமுகத்தில் இருக்கவேண்டிய வாய்—செவி—கண்—மூக்கு முதலிய அங்கங்களெல்லாம் எங்கு சென்று ஒளிந்துகொண்டு விட்டன? அவ்வங்கங்கள் எதுவுமில்லாத இதனை, திருமுகமென்று சொல்ல ஈ எப்படி மனம் துணிந்தாய்? எங்கனது குலத்தின் அரும் பெருஞ் செல்வமாக நாங்கள் போன்

புடன் வளர்த்துவரும் பூக்கொம்பைப் போன்ற எங்கனது செல்வியை, அம் மன்னன் அழகிய அங்கம் எதுவுமில்லாமல் மரத்தைத் தழுவிப் படர்ந்து வளரும் உயிரற்றதொரு கொம்பாக எண்ணிக்கொண்டு விட்டானா என்ன? அவ்வாறு அரசு மரத்தைத் தழுவிப் படர்ந்து வளர எங்கித் தவித்து நிற்கும் பூக்கொடி இவ்விடத்தில் எதுவுமில்லை யென்பதை அம் மன்னனிடம் போய்ச் சொல்லுவீடு.

அம் மன்னன் தனக்காகவன்றி, தான் பெற்று வளர்த்த தனது அருமைப் புதல்வனுக்காக எங்கனது செல்வியைக் கேட்டனுப்பியிருப்பினும், அதற்கும் இணங்க இப்பொழுது நாங்கள் சித்தமாக இல்லை. அரசு குலத்திற் பிறந்து வளர்ந்த ஒரு இளவரசுக்கு, அவ்வினத்திற் பிறந்து வளர்ந்த ஒரு பெண் அகப்படாமற் போய்விட்டானா என்ன? புதிதாக ஒரு பெண்ணைக்கொண்ட விரும்புவோர் தங்கனது குலத்திலேயே அப் பெண்ணைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டியே யன்றி மற்றொரு குலத்துப் பெண்ணைத் தேடிக்கொள்ள விரும்புவது பொருந்தாது; முறைமையுமன்று. ஆதலின், உங்களது இளவரசுக்கு ஒரு பூக்கொம்பைத் தழுவியுணைத்து முத்தமிட்டுக் கலந்து களிக்கவேண்டுமென்றும் மோகம் அடக்க முடியாதவாறு பெருகி விட்டிருந்தால், அவ்வினத்திற் பிறந்து வளர்ந்த ஆலமரத்தினிடம் சென்று கிலத்தில் உலன்றி நிற்கும் அதன் விழுதாகிய கொம்பைக் கொடுக்கும்படி மணம் பேசி முடித்துக்கொள்ளுமாறு நான் சொன்னதாக உங்களது மன்னனிடம் போய்ச் சொல்லக்கடவாய்!

எங்கனது குலக் கொழுந்தாக வளர்ந்து வரும் எங்கனது செல்வியைத் தழுவியுணைத்து மகிழத் தகுதி உடையவர் எவரென்பதை நாங்கள் நன்கு அறிவோம். அவ்விஷயத்திலே, எங்களுக்கு வேறு எவரும் எவ்வித யோசனையும் கூற வேண்டுவதில்லை; அவ்வாறு கூறினாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் நாங்கள் இப்பொழுது சித்தமாக இல்லை. எங்கனது பூக்கொம்பைத் தாங்கித் தழுவி ஏற்று வாழத் தகுதி உடையவர், பொன் வண்டுகள் பலவகைப் பண்கள் பாடிப் பறந்து திரிந்து கொண்டிருப்பதும் கீல் மயில்கள் தமது அழகிய தோகையை விரித்து ஆனந்த நடனம் ஆடிக்கொண்டிருப்பதும் கருமுகில்கள் தவழ்ந்து செல்வதும் மாக்குயில்கள் மதரமாகப் பாடிக்கொண்டிருப்பதுமாகிய மனோகரமான மலர்ச் சோலை யினிடையிலே, அரசு வணமேல் பள்ளிக்கொண்டு கிடக்கும் திருவாங்கப் பெருமான் ஒருவரே ஆவர். இரண்டாறுகளின் இடையிலே அரசு வணமேல் சாய்ந்து கிடக்கும் ஒப்புயர் வற்ற மாகத மலையைத் தழுவி மகிழ்வதற்காகவே வளர்ந்தும் வரும் எங்கனது குலக்கொழுந்தாகிய சுந்தரியிடம், பகைவர்களின் வருகையை எண்ணி எண்ணிப் பயந்துகொண்டிருக்கும் உங்களது மன்னன்மகன் மையல் மிகுந்து நிற்பதால் என்ன பயன்?

எங்கனது பெண்ணை மணம் பேசுவதற்காக மன்னனால் அனுப்பப்பட்டு வந்து நிற்கும் தாதனே! ஈ கொண்டு வந்த ஓலையாவது மங்களகரமாக—தனது அழகு ஓலையாயல்—இருக்கிறதா என்ன! இவ்வோலையிலே, என்னென்ன வெல்லாமோ கிறக்கி யிருக்கிறதே! அட்டா! இந்த ஓலையை மெல்ல மெல்ல செல்லரித்துத் தின்ன முயன்றிருப்பது போலல்லவா காணப்படுகிறது! செல்லரித்து விட்டதொரு ஓலை, எவ்விடத்திலேனும் செல்லுவதும் உண்

டோ? செல்லவல்ல தல்லாததொரு ஓலையை மோகப் பெருக்கினால் மதி விழந்த மன்னன்தான் கொடுத்தனுப்பி யிருந்தாலும், அதை என்னிடம் கொண்டுவந்து கொடுக்க நீதான் எப்படி மனம் துணிந்துவிட்டாய்? செல்லரித்துச் செல்லாமற் போனதொரு ஓலையை, மண ஓலையாகக் கருதி ஏற்று மகிழ்க்கடிய வவ்வளவு அறிவற்ற பேதைகளா நாங்கள்?

எங்களது அருந்தவச் செல்வி சிறு குழலிற் பிறந்து வளர்ந்தவனே யெனினும், அதனாலேயே அவனது அறிவுக்கூட சிறுமை யடைந்து விட்டதா என்ன? எங்களது உடலில் உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரையில் இன்னமும் வீர ரத்தம் ஒழக்கொண்டிருப்பது வீணாய் போய் விடுமா என்ன? வீரக் குலத்திற் பிறந்து—வீரத் தாயின் பாலருந்தி—வீர விளையாட்டு களையே விளையாடி வீரக்குழலில் வளர்ந்து வந்த வீரமங்கையாகிய எங்களது செல்வியின் மனம், எவருக்குமே சற்றும் அஞ்சாதவனும் அவரையும் எளிதில் அடக்கி ஆள வல்லவனுமாகிய சீரிய வீரன் ஒருவனையே நாடி கிற்பது இயல்பேயன்றோ? “அன்னம் ஊட்டிய தெய்வ மணிக்கையின் ஆணை காட்டிய அனலை விழங்குவோம்!”—என்றவாறு, தான் காதல்க்கும் ஒருத் தியின் கையைப் பிடிக்கும் முன்பே, அவன் பொருட்டு எத்தகைய அபாயகர மான வீரச்செயலையும் செய்யப் பின் வாங்காத நெஞ்சத்தின்மை உடைய சீரிய வீரனேயன்றோ, உத்தம வீர மங்கையின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளக்கூடிய சக்தி உடையவன்! அன்பின் மிகுதியினால் அஞ்சி ஒடுக்கி கின்ற நப்பின்னைப் பிராட்டியின் கண்கள் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால் புத்தமுகு பெற்று மலர்ந்து விரிந்து வீர ஒளி வீசிக் கூரிய வேலினையைப்போல் தன் மேல் பாய்ந்து வரக்கூடியவாறு, கொடிய எருதுகள் ஏழையும் செருக்கடக்கிச் சிரித்து கின்ற சண்ணிரானிடமே எமது அருந்தவப் புதல்வியும் இன்று மனம் செலுத்தி நிற்கினாள்.

அத்தகைய வீர நாயகனாகிய கண்ணிரானே, ‘கண்டவர் சிந்தை கவரும்’ கட்டழகிற் சிறந்த திருவுருவத்துடன் கூடியவனாய் திருவாங்கப் பெரு நகரில் இன்றும் நம்பெருமானாகக் காட்சி யளித்து நிற்கினான். வில்லி புத்தூர்ச் செல்வியாகிய ஆண்டாளையும் உறையூர்ச் செல்வியாகிய கமலவல்லி யையும் கைப்பிடித்து மணந்தகொண்டு இன்றும் அம் மணவானத் திருக் கோலத்துடனே அழகிய மணவாளப் பெருமானாக அன்பர்களுக்கு சேவை சாதித்து நிற்கும் திருவாங்கச் செல்வனாது திருவடிகளிலேயே, எங்களது செல்வி காதல் மிகுந்து கணிந்த சிந்தையனாய் நெஞ்சு சுரைந்து உருகி நிற்கின் றான். எல்லா உலகுகளிலுமுள்ள எல்லா வீரர்களுக்கும் தனிப்பெருந் தலைமை பூண்ட ஒப்புயர்வற்ற வீரர் குலத் தெய்வமாக விளங்கும் நம்பெருமானது திரு வடிகளை வருடி மகிழ ஆர்வம் மிகுந்து நிற்கும் எங்களது செல்வியை—அவ் வீர நாயகன் ஒருவனையே தனது மனக்கோயிலில் எழுந்தருள்வித்து இரவும் பகலும் இடையறாமல் பூசித்துவரும் எங்களது சுந்தரியை—என்றும் எதற்கும் எவருக் கும் அஞ்சாத ஒப்புயர்வற்ற வீரன் ஒருவனையே தனது துணைவனை ஏற்று மகி ழுவேண்டுமென்பதொன்றையே தனது வாழ்க்கையின் நோக்கமாகக் கொண்டு நிற்கும் எங்களது குலக்கொழுந்தை, சின்னஞ் சிறியதொரு அரசுக்கு உரிமை பூண்ட—அதையும் மற்ற மன்னர்கள் எப்பொழுது படைவெடுத்து வந்து பிடுங்கிக்கொண்டு விடுவார்களோ என்று எப்பொழுதும் பயந்து கொண் டிருக்கும் குறுகில் மன்னர்கள் இச்சைப்படுவது, அந்தணர்களால் மந்திர

வேள்வியில் அமரர்களுக்காக அளிக்கப்படும் அவியுணவை எச்சிலிலே தின்று தெருவில் திரியும் ஈன நாய் விரும்புவதைப் போலாகு மல்லவா?

மதியற்ற மன்னனின் ஏவலைக் கேட்டு என் எதிரில் வந்து நிற்கும் பே தைத் தூதனே! எங்களது சிறு குழைக்குள் தங்கியிருக்கும் எங்களது குல விளக்காகிய செல்வியின் வடிவம் சிறிதேயாயினும், அக் குலவிளக்கின் அழ கொளியும் அறி வொளியும் குண ஒளியும் இச்சிறு குழசிலில் மட்டும் கட்டுப் பட்டிராமல் காடு கடந்து நாட்டைந்து பல விடங்களிலும் பெரிதும் பரவி விட்டிருக்கின்றன. அவ்வொளிகளினால் கவரப்பட்ட கருத்தினராகிய எண் ணிறந்த மன்னர்கள், தங்களது தோள் வலியினாலும் படைத் துணையினாலும் எங்களை எளிதில் வென்று எங்களது குழையைச் சுற்றிப் பற்றி அடிபுதுப் பேரொளி வீசி நிற்கும் அருள் விளக்கைக் கவர்ந்துகொண்டு போய் விடலாமென்னும் எண்ணத்துடன் இங்கு வந்து எவ்வளவு பாடு பட்டுப் போய் விட்டார்கள் தெரியுமோ? அவர்கள் இங்கு வந்து எத்தகைய கதிக்குள்ளாயின ரென்பதை நான் எனது வாயினால் கூற விரும்பவில்லை. இப்பொழுது உனது இரு கண் களும், உனக்கு இன்னும் சொந்தமாகவே இருக்கின்றன வல்லவா? அந்த இரு கண்களைக்கொண்டே, இக் குழையைச் சுற்றியுமுள்ள எல்லா குடி சைகளையும் நன்றாக உற்றுப் பார். உனது கண்களுக்குப் புலனாகும் காட்சி களே, இங்கு வந்து எங்களை எதிர்த்து நிற்கத் துணிந்த மன்னர்கள் என்ன கதியடைந்தன ரென்பதை நன்கு உணர்த்தக்கூடும்.

அதோ பார்! அந்த குழைகளின் வாசலில் வைத்து மூடப்பட்டிருப் பவை எவை தெரியுமா? ஐயோ, பாவம்! அவைதான், தங்களது தோள் வலியையும் படைத்துணையையும் நம்பி வந்து எங்களை எதிர்த்து நிற்கத் துணிந்த மன்னர்கள் மிக மிக ஓய்மையாகப் பிடித்துக்கொண்டு வந்த அழகிய பூச் சக்கரக் குடைகள்! கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னர், அழகிய சிங்காசனத் தின்மீது அம் மன்னர்களின் தலைமேல் கம்பீரமாகச் சுழன்று கொண்டிருந்த அழகிய வேலைப்பாடுகள் அமைந்த விலையுயர்ந்த வெண்பட்டுக் குடைகள், இப்பொழுது எங்களால் எங்களது சிறு குழைகளின் குறுகிய வாயிலே மூடு வதற்கு உரிய சிறு படல்களாகப் பயன்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. அதோ பார்! சிற்சில குழைகளின் வெளியிலே, பலவகைப்பட்ட அளவுடைய அழகிய மணி முடிகள் காணப்படுகின்றனவல்லவா? அவை எங்களுக்கு எப் படிச் சிடைத்தன தெரியுமோ? விற்போரில் எங்களை எதிர்த்து நிற்கப் போதிய சக்தியின்றி—உயிரைக் காத்துக்கொள்ளும் ஆசை மிகுந்து—புற முதுகிட்டு வுந்த வழியே திரும்பி ஒடிப்போய்விட்ட மன்னர்கள், தாங்கள் ஓடிய ஒட்டத்தின் அவசரத்தில் நிலத்தில் விழுந்துவிட்ட மணி முடிகளை எடுத்தனியவும் துணியில்லாததவர்களாய் அவற்றை இங்கு விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டார்கள். பலவகைப்பட்ட சிறந்த மணிகள் இழைக்கப்பட்டு மிக அழகாக விளங்கும் அந்த மணி முடிகளைத் தான், நாங்கள் இப்பொழுது தினை முதலிய தானியங்களை அனப்பதற்கு உரிய படிசனாகவும் மரக்கால்களாகவும் பயன் படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். மன்னர்களின் தலையில் விளங்கிய மணி முடிகள், இப்பொழுது இங்கு மரக்கால்களாகவும் படிசனாகவும் விளங்கும் வினோதக் காட்சியை உற்றுப்பார். அக் குழைகளின் மேல் வெள்ளை வெளேனென்று சில பொருள்கள் காணப்படுகின்றன வல்லவா?

அவற்றை, நீ என்னவென்று நினைக்கிறாய்? எங்களை எதிர்த்த வந்த மன்னர்களுக்கு, சிற்சில சேவகர்கள் வெண்சாமரம் வீசிக்கொண்டு வந்தனர். எங்கனது வீர வில்லின்முன் எதிர்த்த நிற்க முடியாமல் அம் மன்னர்கள் தமது உயிருக்குப் பயந்து ஓட்டமெடுக்கவே, அச் சேவகர்களும் தாங்கள் பிடித்திருந்த வெண்சாமரங்களை எங்கனது குடிசைகளின்மேல் வீசி எறிந்து விட்டு ஓடிப்போய் விட்டனர். அன்றுமுதல் இன்று வரையில், அச் சாமரங்கள் எங்கனது குடிசைகளின் கூரைகளில் அப்படியே கிடக்கின்றன. அதோ அந்த வேலியைப் பார்! அந்த வேலி எவற்றினால் அமைக்கப்பட்டது, தெரியுமா? எங்களை எதிர்த்த நிற்கச் சக்தியற்று தோல்வியடைந்து திரும்பி ஓடிப்போய்விட்ட மன்னர்கள், கீழே போட்டுவிட்டுப் போய்விட்ட வில்—வான்—வேல் முதலிய ஆயுதங்களைச் சேகரித்து, அவற்றினாலேயே நாங்கள் அந்த வேலியை அமைத்திருக்கிறோம்! நீ திரும்பிப் போய், உன்னைத் துது விட்ட மன்னரிடம் இவற்றையெல்லாம் விவரமாகக் கூறு. எங்கனது குலவினக்காகிய செல்வத் திருமகன் செங்கோலுடைய திருவாங்கச் செல்வரை ஒருவருக்கே உரிமை உடையவனாதலின், அவனை அடையும் ஆசையை வேறு எவர் கொள்வதிலும் எவ்வித பயனுமில்லை பென்பதை தெளிவாகத் தெரிவித்துவிடக் கடவாய்.”

(இக் கட்டுரை, திவ்விய கவி பிள்ளைப்பெருமான் ஐயங்கார் இயற்றிய திருவாங்கக் கலம்பகத்தி லீருப்பனவும்; நகைச்சுவையும் வீரச் சுவையும் கலந்தனவும்; ‘மறம்’ என்னும் உறுப்பைச் சேர்ந்தனவுமாகிய “கொற்ற வன்மன் திருமுகம்”; “பேசுவந்து துத!”—எனும் இரு சீரிய கவிகளின் கருத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு எழுதப்பட்டதாகும்.)

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது ‘ஆனந்தபோதினி’ மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாத்தம் பஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்

மானேஜர்.

ஒளவையார்

—அமை—

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

மாற்றானுக் கிடங்கொடேல் என்பது அடுத்த நீதி. இதற்கு நீ பகைவனுக்கு (உன்னை நெருக்கிப் பின் வருத்தும்படியாக) இடங் கொடாதே என்று உணர்த்துவதாகும். மோசத்தாலாவது தனது எதிரியைத் தன்புறத்தும் கருத்தைக்கொண்டும் சிலர் முயல்வதுண்டு. நேர்நின்று பகையை வெளியிடுவோர்கள் சுத்த வீரர்களாவர். உன்னொன்றுவைத்துப் புறத்தே உண்மையானபோல் நடிப்போர் பெரும் பாதகர்களாக எண்ணப்படுவர். இதனிலும் இழிவு பிறிதில்லை. இதனைத் திருக்குறளாசிரியர் மிக அழுத்தமாகக் கண்டித்துள்ளார். “வான்போற் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக, கேன்போற் பகைவர் தொடர்பு” என்றருளிய தொன்றே போரும். எக்காரணம் கொண்டும் பகையுடையாரோடு கம்பி அனவனாவுதல் தவறு. இராவணன் தனது தங்கையான சூர்ப்பகையின் கணவனை மைத்துனனென்றும் பாராது போரிற் கொன்றான். அந்தப் பகையை மனதில் அடக்கிக்கொண்டு நெடுங்காலம் காத்திருந்து சீதையின் மூலம் போர் விளைத்த இராவணன் குடியைப் பூண்டோடு அழித்தான் சூர்ப்பகை என்னும்அவ்வாக்கி. இதுபோன்ற உதாரணங்கள் பல. பெரிய புராணத்தில் மெய்ப்பொருள் நாயனார் முடிவு இதற் குதாரணமன்றோ? பகைவனிடம் நெருக்கிப் பழகாவிடினும் பகைவனுக்கு வேண்டிய நண்பரிடமும் நெருக்கிய எட்டிகொள்ளல் தவறு; நெருக்கிப் பழகினால் தனது இரகசியங்களை வெளியிட சமயம் ஏற்படும். அவைகளே இவனுக்குப் பெருந் தீங்கை விளைக்கத்தக்க கருவியுமாகும். ஆதலினால் மாற்றன்பலம் உயரும்படி அவனுக்குரியோரிடமும் நீ இடங் கொடுத்துப் பேசாதே என்றருளினார். இனி மாற்றானுக் கிடங் கொடுத்து அவரால் நன்மை யெய்தியவர் இராமபிரான் என்று கூறுவர். உண்மையில் விபீடணன் மாற்றானுடைய சகோதரனையாயினும் மாற்றானல்லன். மாற்றானாயினும் அவனையும் கீழ்ப்படியச் செய்யும் அறத் துறையாற்றல் உடையவர்கட்கு அச் செயல் புகழே தரும். இதனைக் கம்பகாடார் இராமபிரான் வாக்காக,

“இன்று வந்தா நென்றுண்டோ

எம்பியை யாயை முன்னைக்

கொன்று வந்தா நென்றுண்டோ

புகலது கூறு கின்றான்

தொன்று வந்தன்பு மாறாத்

துணைவனும் அவனே பின்னைப்

பின்று மென்றாலும் நம்பாந்

புகழன்றிப் பிறிதுண்டாமோ”

என விபீஷணன் அடைக்கலப் படலத்திற் கூறியுள்ளார். இரும்பையும் பொன்னுக்கும் இயல்புடைய பரிசுவேதிபோல வினங்கும் பெரியார்க்கு அரிய தொன்றில்லை. அதற் குதாரணமாக ஒரு கதையும் உண்டு.

ஒரு வனத்தில் தவச்சாலை யமைத்துத் துறவி யொருவர் இருந்தனர். அவ்விடத்து உணவின்றி மெலிந்த வாட்டமுற்ற ஒரு நாய் வந்து முனிவர் கண்களிற் படும்படி அவர் ஆசிரம வாய்தலில் நடக்க முடியாமல் சோர்ந்து ஏதேனும் உணவு தரும்படி கேட்பதுபோல முக நோக்கி நின்றது. அதன் நிலைமை அவருக்குப் பரிதாபத்தை யுண்டிடுண்ணவே மனமிரங்கித் தன்னுண வில் ஒருபாகம் அளித் துதவினர். அதனை யுண்ட சுணங்கன் ஆசிரம வாய் தலை விட்டகலாமல் அவர் இருந்தாலும் இல்லாதிருப்பினும் நன்றிக் கறிகுறி யாகக் காவல் புரிந்து வந்தது. முனிவரும் கருணையால் தினமும் தனது ஆகா ரத்திற் பாதி அதற்களித்து வந்தனர். வரவா நாய் மெலிவகன்று வன்மை யடைந்து திடம் பெற்றது. முனிவர் பெருமானின் கடைச்சத்தால் பேசும் திறமையும் பெற்றது. அதன்மேல் அந்நாய் தனது இழிவான பிறவிமாறி உத்தமப் பசுவாக மாறும்படி முனிவரைக் கோரியது. அவரும் அவ்வாறே யாகுவெனக் கமண்டலரீரைத் தெளித்தார். நாயும் பசுவாக மாறியது. பின்னர் இந்நாய்ப் பசவுக்கு அவ்வனத்தில் சஞ்சரிக்கும் புலிகளால் அச்சம் அதிகரிக்கவே அதனைத் தவிர்க்க வேண்டி மீண்டும் முனிவரை வணங்கி இப் பசு வடிவத்தில் வேங்கை முதலிய விலங்குகளால் எப்போதும் அச்சமும் அபாயமும் இருப்பதால் தன்னை எதற்கும் அஞ்சாத வேங்கையாக மாறும்படி செய்யும்படி கோரியது. அவரும் அவ்வாறே யாகுவென முன்போல மந்திர ரீரை இறைத்தனர். உடனே தவமுனியின் பெருமையால் நாய்ப்பசு பதினா றடி வேங்கையாக மாறியது. இங்ஙனம் சில நாளிருக்கையில் வேங்கைக் கியல்பான கொடுங்குணங்களும் பெற்று ஒருநாள் அத் தவராஜன் தியானத்தி லிருக்கையில் அவர் மேற்பாய்ந்து அவரைக் கொன்று உணவாக்கிக் கொள் ளத் துணிந்து முற்பட்டது. அஃதுணர்ந்த பெரியார் “ஏன் பழைய நாயே” என்றனர். அதே கணத்தில் வேங்கையுருவமும் ஆண்மையும் வேகமும் மாறிப் பழைய நாயாக மாறிவிட்டது. நாய் வெட்கித் தனது இழி குணத் திற்கு வருந்தி எல்லாத்திறமும் இழந்து முன்போல் அலையத் தலைப்பட்டது. அத்தகைய பெரியார்க்கே மாற்றானுக் கிடங்கொடுத்தாலும் அதனால் விளையும் தீங்கைத் தடுத்துக்கொள்ள முடியுமென்றி சாதாரண மாந்தர்க்கு இயல்வதன்று. ஆதலினால் மூதாட்டியார் மாற்றானுக் கிடங்கொடேல் என்று கண்டிப்பாக உணர்த்தினார்.

இனி “மிகைபடச் சொல்லேல்” என்பதாகும். இதற்கு சொற்கள் அதிகப்படும்படி நீ வசனியாதே; சுருக்கமாகப் பேசு என்பது பொருள். இத்திறம் பெரும்புலமை வாய்ந்தவர்களில் சிலரிடம் வாய்ப்பின்றி யிருப்பது உண்டெனில் சாமானியர்களிடம் எதிர்பார்ப்பது எளிதன்று. ஆயினும் சித் திலர் அதிகப் படிப்பில்லா நிலையினும் சொற்களை சுருங்கப் பேசுவதில்

கவனமுன்னவர்களா யிருக்கின்றனர். வார்த்தை குறையக் குறைய வாதம் குறையும். சொல்லுக் குறைந்தால் மல்லுக் குறையும் என்பவைகள் அனுபவப் பழமொழி. அவையையொரு ஒரு கேள்விக்கு அதற்குச் சம்பந்தமில்லாத பத்து விஷயங்க ளடங்கிய பதில் அளிப்போர் பலரைக் காண்பது சர்வ சாதாரணம். இதில் பெண்களே பேர்போனவர்கள் என்பது பல ஆடவர்கள் தீர்மானம். ஆடவர்களிலும் பலர் உண்டென்ப துண்மை. பல கேள்விகளுக்கு ஒரே வார்த் தில் விடையளிக்கும் மாந்தர்களுமுண்டு. அறிவுள்ள பெண்டிர்க்கு இத் திறமையிற் அதிகம் என்பதற்கு நமது தமிழ்ப்போராசிரியையாகிய மூதாட்டி யாரோ ஒப்பற்ற உதாரணமாவர். பதினான்கு சீர்க்கழிநெடில் பாடியும் தங் கருத்தை நன்கு வெளியிட முடியாத குணம் போடும் பெரும் புலவர்களின் கருத்தை அராவரியில் அடக்கிக்காட்டும் ஆற்றலுடையவர் நமது ஒளவை யார். அவர் இத்தகைய புத்திமதியை எடுத்துக்கூறியது மிகவும் அழகுடை யதே. நம் நாட்டில் சோதிடத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போர் பலர். எல்லாக் கலைகளையும்விட சோதிடக்கலை அதிக துண்ணறிவும் கலங்காமுளையும் கணித் தத்திறமும் உள்ளவர்களுக்கே பலிதப்படுமென்பது தின்னம். எல்லோரும் அத்தகைய அருத் தருதியுடையவர்களா யிருத்தல் முடியாதென்பது தெரிந் ததே. ஜீவன் இதுவா யிருப்பதுபற்றி அவர்கள் தமக்குள்ளு சந்தேகங்ளை வெளியிடவு முடிகிறதில்லை. இவ்வினத்தாரில் சிலர் கல்ல வருமானம் அடை கின்றனர். உண்மைக் காரணம் சோதிடம் கேட்க வருவோர்க்குப் பெரும் பாலும் தங்கன் தங்களுக்குள்ள எல்லாக் குறைவுகளையும் இராசி சக்கிரம் வரையு முன்பே அடுக்கடுக்காகச் சொல்லி விடுவர். பிறகு சோதிடனுக்கு வேலையே மிகக் குறைவு. விவேகமுள்ள சோதிடன் எளிதாகத் தன் தொழி லில் கீர்த்தி பெறுவதற்கு மக்கள் மிகைபடப் பேசும் பழக்கம் உள்ளவராக இருப்பதே அதிக ஆதரவு தருவதாகும். சிலர் சோதிட மென்பது கொடிக்கண் கில் ஆராயக் கூடியதாகத் தமக்குள் எண்ணிக்கொண்டு தங்கன் சாமர்த் தியத்தைக் காட்டி சோதிடனைப் பரிகாசு பார்ப்பதுபோல சொல்ல முடியாத (அதாவது ஆராய்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்ட) கேள்விகளைக் கேட்பது மிகுதி; இது மிகவும் வருத்தத்தக்க விஷயம். போலி மந்திரவாதிகள் பலர் பிழைப்பதும் மிகைபடக் கூடும் பேதமை மாந்தர்களாலேயே யென்பது நன்கு அறியவ முன்னார்க்கு வினங்கும். இவைகளின்றி சாதாரண சம்பாஷணைகளில் கூட விரிவுறப் பேசும் இயற்கை பலர்பால் உண்டு. உதாரணமாக ஒரு பள்ளி மாணவன் ஆசிரியரின் வீடு தீப்பற்றி எரிந்தது கண்டு அவ்விபத்தை அவ ரிடம் வினாந்து சென்று தெரிவிக்க வேண்டினவனும் முறைப்படி அவர்பால் வணக்கம் தெரிவித்துப் பிறகுதான் அவ்விடம் போக நேர்ந்த வேறு கார ணத்தை முதலில் கூறி பின்னர் போகையில் வழியில் ஏத்பட்ட இடை யூறை வினக்கிப் பிறகு புகை காணப்பட்டதும் அதை யறியத் தான் சென்ற தும், அனல் பிறர் நெருங்க வொட்டாமல் ஜுவாலை வீசியதும் தான் பயந்து திரும்பி வந்ததாயும் அதனை ஆசிரியரிடம் சொல்லாமல் போவது சரி யல்லவென்று விவரிப்பதாயும் கால்மனையில் சாவதானமாய்ச் சொல்லியதாக ஒரு கதை நம்காட்டில் முதியோர் சொல்லுவ துண்டு. மாணவன் அறிவித்து முடியு முன் அக்கினியும் அவிந்து விட்டதாகச் சொல்லாமலே வாசகர்கள் உணரலாம். இத்தகைய அசந்தர்ப்பமான மந்தம் பிள்ளைகளிடம் தான் இருப்ப தாகச் சொல்லுவதற்கில்லை. பட்டதாரிகளாகி நீதிமன்றங்களில் நியாய வாதம் புரியும் நிபுணர்களிலும் பலர் சுருக்கமாகக் கூற முடியாமல் வளர்த்திப் பேசு

நீதிபதிக்குப் பெரும் கஷ்டத்தை விளைவிக்கின்றனர் என்பதுண்மை. தமிழ் உபநிபாஸ மேடைகளில் தங்கள் கடமையின் அருமை பெருமைகளை யுணராமல் ஆசையினால் ஈடுபடும் சிலரிடமும் இக்குறை மிகுதியும் காணப்படுவதுண்டு. தாங்கள் சொல்லுவது இன்னதெனத் தமக்கே தெரியாமல் நேரத்தைச் சரிக்கட்ட கேட்போர் விரும்பக் கூடாதவைகளை வெளியிடுவோருமுண்டு. கூட்டங்களுக்குத் தலைமை வகிப்போர்களுள் கஷ்டம் இத்தகைய சமயங்களில் செப்பத் தராமன்று. கம்பகாடர் தானியற்றிய இராமாயணத்தில் அதுமையே இத்திறமைக்கேற்ற உதாரண புருடாகக் காட்டி யுள்ளார். இவ்வரிய திறமையை அவர் விஷயம் வரும் ஒவ்வோரிடங்களிலும் வெருபொருத்தமாக அமைத்துள்ளார். அவைகளை விவரிப்பது ஈண்டு இயல்புடையதன்று; எனினும் உதாரணமாக இரண்டொன்றைக் குறிப்பிடலாம்.

விபீஷணனை அடைக்கலமாக ஏற்கலாமா என்ற கேள்விக்கு,

“ஆவத்தில் வந்தபயம் என்றானே அயிர்த்தகல விடுதியாயின்

கவத்தின் சிறுபுணலைக்கடல் அயிர்த்த தொவ்வாதோ கொற்றவேக்தே”
என்றும்,

பிராட்டியைக்கண்ட நற்செய்தியைத் தாசாதிக்கறிவிக்கச் சென்றதும்,
“கண்டனன் கற்பினுக் கணியை.”

என்றும் நிறைந்த பல கருத்துக்கள் உன்னவைகளே போதியதாகும். இது பற்றியே கவி பிரிதோரிடத்தில் மாருதியைச் ‘சொல்லின் செல்வன்’ என்று போற்றி யிருக்கின்றார். ஆதலின் ஒளவைப்பிராட்டியாரும் சுருங்கக் கூறும் வன்மையை ஒவ்வொருவரும் பயில வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டிய கைப்பட்ச சொல்லேல் என்றருளினார். சுருங்கச் சொல்வதே சொல்லின் செல்வமென்பது போதரும். அவ்விதம் கூறுமையால் தீமையும் விளையுமாதலால் அதனை முதன்மையாகப் படிக்கும் இளைஞர் உட்கொள்ள அதுகூலமாக மிகைபட என்னும் மொழியைக் குறிப்பாக அமைத்தனர் போலும். மிகை யென்பதற்கு குற்றம், கேடு, துன்பம், மிகுதி என்பதாகப் பொருள். தேவைக் கதிகமாகச் சொற்களை வழங்குவதால் தீமையும் விளையும் ஆதலால் பெரியார் மிகை என்பதையே முந்திப்பெய்தார் என்றுகொள்ளுதல் வேண்டும்.

இனி “மீதுண் விரும்பேல்” என்னும் நீதி. இதனைத் தாய்மார்களே முதன்மையாகக் கருதவேண்டுவது அவசியம் என்பதை மறுப்பார் இரார். வயதுவந்த பின்பும் தேவைக் கதிகமான உணவுகளைச் சபலத்தினால் உண்போர் சிலரும் இளமையில் அவர் தம் தாய்மார்களின் வளர்ப்பு முறைமில் ஏற்பட்ட பயிற்சியினாலேயே கெட்டவர்க ளென்பது விளங்கும். பொதுவாக இத்தியத் தாய்மார்களுக்கே தத்தம் குழந்தைகள் அதிகம் புசிப்பதில் பரம திருப்தி. குடலுக் கொவ்வாத தின்பண்டங்களை அவர்களுக்கு பலவந்தமாக வாவது தீனித்துவிட்டு மறுநாள் பேதிக்குக் கொடுப்பதற்குப் பின் வாங்காத தாய்மார்கள் பற்பலர். வீட்டிலுள்ள ஓரகத்தி காத்தி இவர்கள் குழந்தைகள் பங்கு அதிகப்படாமலிருக்கும் பொருமை யுணர்ச்சியினாலேயே மேற்கண்டபடி உண்பிக்கும் தாய்மார்களும் பலர். பெண்கள் எந்த விதத்தை யைக் கற்காவிட்டாலும் தாழும் மிதமாகப் புசித்து குழந்தைகளுக்கும் மிதமாக ஒழுங்காக குற்றமற்ற உணவுகளை உண்பிப்பதில் கோவையத் தடுக்கலாம்

என்னும் உண்மைக் கல்வியைக் கற்றிருக்கவேண்டும் என்பது குடும்ப அது பவம் உன்னவர்களுக்கு கன்கு தெரியும். இதுவன்றித் தாய்ப்பாலையே முக்கிய ஆகாரமாகவுடைய இனம் சிசுக்களை யுடைய தாய்மாரில்கூட ஒரு சிலர் அச் சிசுக்களுக்கு நோய் வருமென்று தெரிந்தாலும், தமக்குள்ள சுவைப்பித்தினால் கேட்டை விளைவிக்கும் சிற்றுண்டிகளையும் எளிதில் ஜீரணிக்க முடியாத மோட்டா வஸ்துக்களையும் அமிதமாக உண்டு தமது பாலின் வழி அக் குழந்தைகளை வியாதிக்குள்ளாக்கும் பேயொத்த பெண்களும் கம்மிடை இல்லாமலில்லை. ஆனும் பெண்ணும் இதர விஷயங்களில் ஒரு வண்டியிற் பூட்டிய இரு எருதுகளைப்போல் சமமாகப் பாவிக்கப்பட்டாலும் மகப் பேற்றினால் பெண்களுக்கு இயல்பாக ஏற்படக்கூடிய சுயநல தியாகம், கணிந்த அன்பு, சகிப்புத்தன்மை இவைகளே ஆண்களினின்றும் பெண்கள் தரத்தினை யுயர்த்துவதாகும். தந்தைக்கும் தந்தைத்தைவிடத் தகையன் நலம் பெரிதெனவே மனதிற்படுமாயினும், தாயைப் போலச் செய்நலம் கருதிக் கடுமை யான பத்தியங்கள் இருக்கவும், மல ஜலாதிகளை அருவருப்பின்றி அகற்றவும் துக்கமின்றிப் பாதுகாக்கவும் ஒருபோதும் முடியாது. இதுபற்றியே அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்றும் மாதுநு தேவோ பல என்றும் அருளப்பட்ட கருதிகளெல்லாம் தாய்த்தரத்தின் உயர்ச்சியையே காண்பிப்பதாகும். இன்றும் மேல்நாடுகளில் அதிக மக்களைப் பெற்ற தாய்மார்களுக்கு கன்கொடைகளும் பெரும் சிறப்புகளும் தரப்படுகின்றன. அத்தகைய பெருந்தகுதிக்குரிய தாய்மாரே சுவையடக்கம் அற்றவரா யிருப்பது எவ்வளவு இழிவு. தாம் மக்கள் நலம்பேணும் இயல்புடையவர்களாயிருந்தும் சீரான உணவுட்டத் தெரியாமல் பிள்ளைகள் வயிறு புடைக்கும்படிச் சதை சொல்லியாவது உண்பித்த டாக்டர் உதவியைத் தேடுவது எவ்வளவு பேதமை. இதே பயிற்சிக் குன்றாகும் பிள்ளைகள் வளர்ந்து பெரியவர்க ளானாலும் மீதுண் விரும்பும் பழக்கத்தை விடமுடியாதவர்க ளாகின்றனர். தாயின் உதவியின்றியும் தாமரகவே இத்தகைய கலையில் வீழ்ப்பன்ன ராவோர்களும் சிலர் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு நேர்முகமான உபதேசமாக மீதுண் விரும்பேல் எனப் பெரியார் கூறியதாக உணர்தல் கடன். தாய்மார்கள் மீதுண் விரும்புவது தமக்கும் தமது மக்களுக்குமாக இரண்டிடங்களிலும் கெடுதியை விளைவிப்ப தாதலினால் தாய்மார்களை நோக்கிக் கூறியதாகக் கருதுதல் முதன்மை வாய்ந்ததென முதலில் குறிப்பிட்டதும். இனி இம்மைப் பயனைக் கருதாது மறுமை நாட்டமுன்னவர்களுக்கு உணவில் கட்டுப்பாடு இவர் களைவிட அவசியம் வேண்டற்பாலது உடல் நோய்வாய்ப் படாத முறையில் ஒம்ப வேண்டுவது அத்தரவிகட்கும் தலைக்கடனே. ஆனால் அமவே உண்டியைத் திறத்தலும் தவம் கைகூடச் செய்யும் நன் முயற்சிக்கேற்ற தாகாதென்பது அறிஞர் துணிபு. தெய்வப்புவலவரும் இதை வற்புறுத்தி ‘மிதினும் குறை பன்னு கோய் செய்யு’மென்று கூறி யருளினார். உடல் நலம் கெடுவது இம்மை முயற்சி மறுமை முயற்சி இரண்டிற்கும் பெருந்தடை. உடல்நலம் மீதுண் புசிப்பால் பெரிதும் விளாவது. அவ்வண்ணம் புசிப்பதற்குக் காரணம் சுவை விருப்பமே யாகும். ஆதலினால் நமது அன்னையார் மிகுதியான உண்டியை நீ உண்ணாதே என்று கூடக் கூறாமல் விரும்பாதே என்று எச்சரிக்கை செய்தார். விருப்பம் எழுமேல் ஒருபோதும் அநனைத் தடுத்தல் எவர்க்கும் அரிது. உண்மை ஞானிகளுக்கே அத்தகைய திடசித்தம் வர முடியும். அவர்களையும் ஒரோர் சமயம் இச்சையானது வெற்றி கொள்ளும் எனில் சிறு

ஆபுத்திரன் வரலாறு

(பெ. ராமாநுஜம்.)

13. தவமங்கையும் தருமராசனும்

மாலைப்பொழுது. பகலவன் பொன்னிறக் கடிகர்களால் உலகத் துப் பொருள்கள் அனைத்தையும் தன்னிறமாக்குகிறான். தென்றற்காற்று மல்லிகை மூல்கை முதலிய மலர்களின் மணங் கவர்ந்து மெல்லென வீசுகிறது. வானிலிருந்து மின்னற்கொடி யொன்று வருவி வீழ்ந்தாற்போல கட்டிழுகடைய மங்கை யொருத்தி ஆகாய வழியே வந்து நாக புரத்தையடுத்த ஓர் சோலையில் இறங்கினான். அச்சோலையின் வளமும் வண்பும் அவன் மனதைக் கவரவே அதன் எழில் முழுவதையும் காணவிரும்பி ஒவ்வோரிடமாய்க் கண்டு மகிழ்ந்து வந்தான். அங்கே வானுற வளர்ந்த ஓர் போதிமரத்தடியில் மாமுனிவர் ஒருவர் வீற்றிருத்தலைக் கண்டு, அவர் தான் வணங்கி, “அடிகளே! வணப்பம் மிக்க இந்த நாடும் நகரமும் யாருடையது?” என்று வினவினான். தருமசாவகன் என்னும் அம்முனிவர், “புத்ததேவன் அருளிய உத்தம நெறிவழிநாடு நடக்கும் செல்வி! நாகபுரம் என்னும் இந்நகர் சாவகநாட்டின் தலைமைநகர். இதனைப் பாதுகாப்பவன் பூமி சந்திரன் மகன் புண்ணியராசன் என்ற திருப்பெயரையுடையான். மழைவளம் இன்றி மன்னுயிரெல்லாம் பிழைக்க வழியறியாது திகைப்புற்று வருத்தம் காலையில் இச்செல்வன் தோன்றினான். அன்றிருந்து இந்நாட்டில் மழை பிழைத்ததில்லை. நிலமும், மரம் செடி கொடிகளும் பலன்மிகத் தருகின்றன. பசுக்கள் கூன்று களுக்கு ஊட்டி மிகுந்த பாலைச் சொரிகின்றன. உயிர்களுக்கு எவ்வகையான துன்பமும் இல்லை” என்று கூறினார். அத்தவமங்கை யாரைக்காண விரும்பி வந்தானோ அவரே அந்நகருக்கு அரசனாயிருப்பதை யறிந்து மகிழ்ச்சி மிக்க கொண்டான்.

அதுசமயம் புண்ணியராசனும் அரசியும் ஆங்கடைத்து முனிவரை வணங்கினர். முனிவர் தனக்கு என வாழாது பிறர்க்கு என வாழ்ந்த புத்ததேவன் அருளிய அறவுரைகளை அவர்கட்கு விளங்கக் கூறினார். உள்ளம் நெக்குருக மெய்மயிர் பொடிப்பக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அரசன் முனிவர் அருகே கையில் பிச்சைப் பாத் திரத்தோடு வீற்றிருக்கும் தவமங்கையைக் கண்டு, “அடிகளே! மங்கையர்க்கு அரசியெனத் திகழும் இவ்வம்மையார் யாவர்?” என வினவினான். முனிவர் மறுமொழி கூறுவதற்கு முன்பு அரசனோடு வந்த பிரதானி ஒருவன் மன்னனை வணங்கிப் பின்வருமாறு பேசலுற்றான்.

“அரசர்க்கரசே! இத்தவமாதின் வரலாற்றைத் தங்களிடத்து முன்பு

வர் ஏனையோர் விஷயத்தில் கேட்கவும் வேண்டுமோ? அவ்விச்சையைப் பிடிவாதத்தால் அடக்க இளமை முதலாகவே சிறு விஷயத்திலிருந்து பயிற்சி பெறல் வேண்டுமென்பதே அன்னையார் கருத்தாகும்.

ஒருமுறை கூறியிருக்கிறேன். செவியுலகலன்றிக் கட்டிலுலக இதுவரை தாங்கள் இவ்வம்மையைப் பார்த்திராததால் இதுபொழுது இன்னாரென்று உங்களால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைத் தலைமை நகரமாகக் கொண்டு சோழநாட்டை ஆண்டுவந்த கிள்ளிவளவன் என்னும் அரசனோடு சட்டபரிமைகொன்ன விரும்பி முன்பு ஒருசமயம் அந்நகர் சென்றிருந்தேன். அங்கே புத்ததேவன் அருளிய தரும மார்க்கங்களை அனை வருக்கும் அன்போடு கூறிவரும் அறவண அடிகன் என்னும் பெரியாரின் சிறப்பைக் கேள்வியுற்று அவரையடைந்து வணங்கினேன். அப்பொழுது அவரிடத்தே இத்தவமங்கையும் கையில் பிச்சைப் பாத் திரத்தோடு அறவுரை கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். யான் வினவுவதற்கு முன்பே அடிகன் இவ்வம்மையின் பெருமைகளை விளங்கக் கூறினார். காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே கோவலன் என்ற வைசியச் செல்வனுக்கும், மாதவி யென்னும் மாதவச் செல்விக்கும் அருந்தவப் புதல்வியாகத் தோன்றிய இவர் மணிமேகலை என்னும் திருப்பெய ருடையார். காதலன் இறந்த கடுத்துயரால் மாதவி துறவு பூண்டாள். தன் தாய் துறவு கைக்கொண்டதை யறிந்து, தானும் இளமை யிலேயே துறவொழுக்கம் பூண்ட தாய்வுள்ளத்தினர். தனது பழம் பிறப்பை யுணர்ந்த பாக்கியவதி. இவர் திருக்கையில் இருக்கும் பிச்சைப் பாத் திரம் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது. நீனைத் தவடிவம் கொள்ளவும், ஆகாயத்தில் பறக்கவும், பசி தோன்றாமல் இருக்கவும் வரம்பெற்று இருக்கின்றனர். இவரைப் போன்ற தருமசிறந்தையும் தாய்வொழுக்கமும் பூண்ட உத்தம மங்கை கல்லார் இவ்வுலகில் வேறு எவரும் இல்லை.”

அரசன் பெருவியப்படைந்த, “தவச்செல்வி! உனது வருகையால் யானும், எனது மக்களும் சிலர்களாயினோம்; எனது நாடு புனிதமாயிற்று. நீனது அறப்பெருஞ் செயலைக் கேள்வியுற்ற நான்முதல் உன்னைக் காணவும், நல்லுரை கேட்கவும் அடியேன் பெரிதும் விரும்பி நின்றேன். எனினும், இதுவரை அடைய வியலாதிருந்த அப்பெற்ற கரும்பேறு எனது நாடு செய்த தவத்தால் இன்று எளிதில் கிடைக்கப்பெற்றேன்” என்று அரசனும் அரசியும் மணிமேகலையை வணங்கினர்.

“புண்ணியச் செல்வி வாழ்க பல்லாண்டு! கொல்லா அறமே குவலயம் எல்லாம் வளர்க!” என வாழ்த்தி, “அரசே, முற்பிறவியை அறியாவிடினும், இப்பிறவியின் இயல்பையாவது அறியாமற்போயினையே செல்வத்தால் மயங்குபவன் அல்லலாயினும், இப்பிறவியின் இயல்பை இதுவரை நீ அறியாதிருந்தது வியப்பைத் தருகின்றது. சென்ற பிறவியில் உன் கையில் இருந்த தெய்வத் திருக்கலமே இப்பெழுது என் கையில் இருப்பது. உனது சென்ற பிறப்பின் சீர்மையையும், இப்பிறவியின் இயல்பையும் யான் ஏற்கனவே அறவணவடிகளால் அறிந்திருக்கிறேன். நீ அவற்றை அறிய விரும்பினாயாயின்,

“திருமேவு பதமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக

உருமேவியவசரித்த உயிரனைத்தும் உயக்கொள்வான்

இவ்வுலகும் கீழ் உலகும் மிகையுலகும் இருள் கீங்க

எவ்வுலகும் தொழுதேத்த எழுந்த செழுஞ் சுடரென

விலங்குகதிர் ஓர் இரண்டும் விலங்கிவலங் கொண்டுவல

அலங்கு சினைப் போதியின் கீழ் அறம் அமர்ந்த பெரியோன்”

ஆன புத்த பகவானது பாத பீடிகையை மணிபல்லவம் சென்று தரிசித்

தல் வேண்டும். அப்பீடிகை புத்ததேவன் அவதரிப்பதற்கு முன்பே தோன்றியது. எல்லாம் அறிந்த ஒருவனையே இப்பீடிகை தாங்கவும் அதனைத் தரிசித்தவர்க்கு அவர்களுடைய பழம்பிறப்பை உணர்த்தவும் கூடிய மேனமையோடு வினங்க வேண்டுமென, மணிபல்லவம் என்னும் தீவில் இத்திரனால் வைக்கப்பட்ட பெருமைவாய்ந்தது. அத் தரும ஆசனத்தைக் கவர்ந்தசெல்ல வேண்டும் என்ற ஆசையோடு நாகநாடு ஆளும் அரசர் இருவர் ஒருவரோடு ஒருவர் சினமிஞ்ந்து போர் செய்தபொழுது, 'அரசர்களே, உங்கன் என்னைத் தவறானது; இவ்வாசனம் எனக்கு உரியது; ஆதலின் நீங்கள் போர் ஒழிந்து செல்லுங்கள்' என்று கூறி, புத்ததேவன் அவ்வாசனத்தில் அமர்ந்து அனைவர்க்கும் தருமோபதேசம் செய்த மாண்புடையது. இத்திரன் ஏவலால் தீவ திலகையென்னும் தெய்வமங்கை யொருத்தி பாதபீடிகையைக் காத்துக் கொண்டு, அத்தீவிலேயே வசித்து வருகின்றாள். நான் இதுபொழுது ஆகாய வழியே அங்குச் சென்று உன் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். நானேயே புறப்பட்டோம்" என்று கூறி, தருமசாவகன் என்னும் முனிவரை வணங்கி ஆகாயத்தில் எழுந்து சென்றான். அரசமாதேவி இவ்வதிசய வுரைகளைக் கேட்டு மெய்மறந்து நின்றான். அரசன் முனிவரை வணங்கித் தன் காதலியை அழைத்துக்கொண்டு அரண்மனை சேர்ந்தான்.

புண்ணிய ராசனுடைய அன்னை அமரசந்தரி யென்பாள் தனது மகனுடைய முக வேறுபாட்டைக் கண்டு, "செல்வப் புதல்வ; ஏன் இவ்வாறு மனம் கொந்து முகம்வாடி இருக்கின்றாய்?" என்று வினவினாள். அதற்கு அவன் "அன்பு நிறைந்த அன்னையே, எனது தந்தை இறந்து ஆண்டுகள் பலவாகியும் தங்கள் ஆதரவால் மனிதன் ஆகி வாழ்கின்றேன். தங்களை அன்னையாகப் பெற்ற எனக்கும் இடர் உனதோ? எனினும் இன்றுமாலு தருமசாவகரையடைந்த மெய்யுரை கேட்டு நிற்கையில், ஆங்கு ஒரு தெய்வமடங்கை ஆகாயத்தினின்று இறங்கிவந்து காட்சி தந்தாள். நான் அவளை வணங்கி, 'இந்நகர்க்கு எழுந்தருளிய விசேடம் யாது?' என வினவினேன். அவன் தன் வரலாற்றைக் கூறி, 'உன் வரலாறு அதிசயிக்கத்தக்கது; நீ அதனை இதுகாறும் அறியாது இருந்தது பேதமை; இப்பிறவியின் வரலாற்றை அவசியம் நீ தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்; அதோடு சென்ற பிறப்பின் வரலாற்றையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்பினால்,

மணி பல்லவம் எனும் மாபெருந் தீவின்

பிறப்பிணி மருத்துவன் இருந்த அறம் உரைக்கும்

திருந்த ஒளி ஆசனம் சென்று கைதொழுவாய்"

என்று கூறிச் சென்றான். இப்பிறவியின் வரலாறும், முற்பிறப்பின் வரலாறும் எவ்வாறு இருக்குமோ என்ற கலக்கமே என் மனதை வருத்துகின்றது" என்றான்.

"மகனே, இதற்காகவா வருந்துகின்றாய்? நன்றாயிருந்தது உன் செயல்! உனது பிறவி புனிதமானது. இப்பிறவியில் புண்ணியராசன் என்ற பெயருக்குத் தகுதி வாய்ந்தவனை வினங்குவதே சென்ற பிறப்பில் நீ சீலமுடைய ஒரு இருந்திருப்பாயென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. இதில் ஐயமே வேண்டாம். இம்மையிற் செய்வன மறுமையில் பயன்தரும் என்பது உண்மையே யாகலின், நீ சென்ற பிறப்பிற் செய்த புண்ணிய விசேடமே இப்பிறவியில் புண்ணியராசன் என்ற புகழ்பெற்றாய். எனவே, உனது முற்பிறவியும்

பெருமை வாய்ந்ததுதான்; இப்பிறவியும் மாண்புடையதுதான். இது குறித்த நீ மகிழ்வடைவதை விடுத்துக் கவலை கொள்ளாதல் அறிவுடைமையாகாது."

"தாயே, தங்களது அமுத உரைகளால் எனது புண்பட்ட நெஞ்சம் இன்பம் அடைந்தது; எனினும், எனது பிறவி அதிசயம் உடையதாமே! நான் அதை அறிந்துகொள்ள வேண்டாமா?"

"மகனே, நீ குடல் சம்பந்தப்பட்டு பிறந்தவனல்ல; பொன் முட்டையினின்றும் தோன்றிய புனிதன்; ஆதலின் உனது பிறப்புத் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது"

"பொன் முட்டையினின்றும்? அன்னையே, இப்புதுமையை ஏழைபால் இதுவரை கூறாது இருந்தது ஏனே?"

"மைந்தனே, நிற்பால் அதனைக் கூறாது மறைக்கவேண்டும் என்ற கருத்து எனக்கு இல்லை; எனினும் அதை உனக்குச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் நேராமையின் கூறாது இருந்தேன். தவளமலைச் சாரலில் வதியும் மண் முக முனிவரிடத்து வளர்ந்துவந்த பொன்னிறமான கொம்பும் குளம்பும் உடைய பசு வயிற்றினின்று தோன்றிய பொன் முட்டையினின்று ஒரு புதல்வன் பிறந்தான். அவனை அன்பும் ஆதரவும் பெருங் அம்முனிவர் வளர்த்து வந்தார். நீண்ட காலமாகப் புத்திரப்பேறு இல்லாது வருந்திய நானும் உனது தந்தையும் ஒருநாள் அம்முனிவரைத் தரிசிக்கச் சென்றோம். காலைச் சூரியன் கதிர் ஒளிபரப்பிப் பொலிவதுபோல் போழுகோடு விளங்கிய அச்சிறு மகவைத்தந்த மகப்பேறு இல்லாத எங்கள் குறையைத் தீர்த்தருளுமாறு வேண்டினோம். அவரும் மனமுவந்து அப்புதல்வனைத் தந்து எங்கள் துயரை நீக்கினார். அச்செல்வப் புதல்வனே நீ."

புண்ணியராசன் தாயிடம் விடைபெற்றுப் பிரிந்து, உணவு அருந்திய பின் படுக்கையறை சேர்ந்தான். தன் தாய் அமரசந்தரியின் அமுத லுரைகளால் அமைதிபெறவில்லை. மணிபல்லவம் சென்று பாத பீடிகையைத் தரிசிக்கவும், பழம் பிறப்பு உணரவும், மணி மேகலையிடம் அறவுரை கேட்கவுமே அவன் மனம்விழைந்து நின்றது. இதனால் துக்கமின்றி நெடுமுச்செறிந்து படுக்கையில் புரண்டவண்ணம் இருந்தான். அவன் அருகில் சயனித்திருந்த அவனுடைய ஆருயிர் மனைவி தனது கணவனின் துயர நிலையைக் கண்டு, "அன்பரே, தங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? துக்கமில்லாமல் கவலையுறும் தங்கள் நிலையைக் காண எனது நெஞ்சம் பெரிதும் புண்படுகிறது. இன்று மாலை மணி மேகலை யெனும் அத்தெய்வத் திருமகனைத் தரிசித்தது முதல் தங்கள் மனம் வேறுபட்டிருப்பதை யான் குறிப்பால் கண்டு கொண்டேன். எனினும் தங்கள் அன்னையின் அறவுரையால் அமைதிபெற்று இருப்பீர்களென்று எண்ணினேன்" என்று கூறி வருந்தினாள்.

"எனது இன்னுயிரே, உன் நெஞ்சமும் என் நெஞ்சமும் ஒன்றே யல்லவா? பின்பு, உன் நெஞ்சு அறியாது மறைப்பதற்கு உரிய செய்தியொன்றும் என்பால் உண்டா? இப்பிறவியின் செய்தியை எனது அன்னையால் உணர்ந்தேன். இனி முற்பிறப்பின் விவரம் முழுவதையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டாமா? அன்றியும், தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்ந்த புத்ததேவனின் பாதபீடிகையைத் தரிசித்து வணங்கவேண்டும் என்ற ஆசைப் பெருக்கும் கரைகடந்து நிற்கிறது. ஆதலின் மணிபல்லவம் சென்று பாத

பீடிகையை வணங்கி, மணி மேகலைபிடம் மெய்யுரை கேட்ட பின்னரே மனம் அமைதிபெறும்”

இதற்காகத் தாங்கள் கவலையுற வேண்டியதில்லையே; நாளை காலை பீடிகையே புறப்பட்டுப் போய்ப் பாத பீடிகையை வணங்கி வருவோம்”

“நாம் முன்பு ஒரு காலத்தும் சென்றிராத புது இடம் அது; அங்கே உன்னையும் உடனடித்துச் செல்ல என் மனம் துணியவில்லை; உன்னைப் பிரிந்து செல்லவும் என் மனம் அஞ்சுகிறது. இத்தொழிற்றமே எனது அமைதியின்மைக்குக் காரணமாகும்.”

“உங்கள் தடுமாற்றம் இருந்தவாறு என்று! நன்று! முன்பு நம் இருவர்க்கும் நெஞ்சம் ஒன்றேயல்லது இரண்டில்லை” என்றார்கள்; இப்பொழுது என்னை அழைத்துச் செல்ல உங்கள் மனம் அஞ்சுகிறது!” என்று கூறிக் கண்ணீர் உதிர்த்தான்.

புண்ணிய ராசனுக்கு இன்னது செய்வது என்று தோன்றவில்லை. தனது மனைவியின் இருகரங்களையும் பிடித்துக் கொண்டு, “அன்பின் உறைவிடமே! நான் சொன்னதில் என்ன தவறு கண்டாய்? நம் இருவர் நெஞ்சமும் ஒன்றென்று கூறினது உண்மைதான். ஆனால், நான் காண்பதும் கேட்பதும் நீ காண்பது கேட்பது ஆகவா? இவ் கொருமுறை மட்டும் நான் தனியே சென்று வர விடை கொடு” என்று கெஞ்சினான்.

“என்னை ‘அன்பின் உறைவிடம்’ என்று ஏமாற்றி, நீங்கள் அன்பில்லாதவர் என்பதைச் செயலில் காட்ட முற்பட்டு விட்டீர்கள். ‘நாம் இருவரும் ஒருவரே’ என்ற தங்கள் உரையை எனது நெஞ்சம் ஏற்க அஞ்சுகிறது. தாங்கள் தனித்துச் செல்கின்ற அந் தீவிலே தங்களுக்கு என்ன நேருமோ? தாங்கள் வரும் நாள் என்றோ? என்று இவ்வாறு எல்லாம் என் மனம் கலங்குகின்றது.”

“நல்லாய், உன்னைப் பிரிந்து நீண்டநாள் அங்கு நில்லேன்; பாத பீடிகையைத் தரிசித்ததும் வந்து விடுவேன்” என்று கூறினான். அவன் மறுமொழி ஒன்றும் பகராது அப்படியே அயர்ந்து படுத்த விட்டான். சம்மதக் குறியே மெனனம் என்பர். ஆனால் இப்பொழுது இவன் கொண்ட மெனனம் சம்மதத்தின் குறியாகத் தோன்ற வில்லை. புண்ணியராசன் அதன் மேல் செய்வது இன்னதென்று அறியாது, மனம் கொந்து அமளியில் படுத்தவண்ணமே பொழுது புலர்வதை எதிர்பார்த்து இருந்தான்.

புண்ணிய ராசனது எண்ணத்தை யறிந்த அவன் விருப்பை விரைவில் நிறைவேற்றக் கருதினவன் போல் பகலவன் சீழ்த்திசை தோன்றினான். கோழிகள் கூவின. காசம் முதலிய பறவைகள் ஒலித்தன. அரண்மனையில் காலை முரசம் ஒலித்தது. புண்ணியராசன் எழுந்து சபாமண்டபம் அடைந்தான். உலகத்தில் நிகழ்விடலாத புதுமை தனது பிறவியில் நிகழ்ந்திருப்பதும், மணி பல்லவம் சென்று பாத பீடிகையைத் தரிசிக்கும் மணி மேகலை யிடத்து மெய்யுரை கேட்கவும் எழுந்த ஆகை ஒரு பக்கம் தூண்ட, அதன் பொருட்டுத் தான் மணி பல்லவம் சென்று மீள வேண்டித் தனது மனைவிக்குப் பலவாறு தேறுதல் மொழிகள் கூறியும் கேளாது தனது செல்கைக்கு உடன் படாதவன் போல் மெனனம் காட்டியதால் ஏற்பட்ட மனத் துயரம் சேர்ந்து அவனுக்கு அரசாட்சியில் வெறுப்பு உண்டாக்கின. மந்திரி

சனமித்திரனை வரவழைத்தத் தன் கருத்தைப் பின்வருமாறு கூறினான்:—
“மதிவல்லோய், எனது பிறப்பின் வரலாற்றை எனது அன்னை கூறுகிறுத்த தன்றி, நீயும் இதுவரை என்பால் கூறுது மறைத்தனையே; ஒரு பசுவயிற் றில் தோன்றிய பொன்னிறமான முட்டையின்னிடும் நான் தோன்றிய வனாமே! இங்ஙனம் பிறந்ததற்கு நான் முற்பவத்தில் செய்த வினை யாதோ? உயிர்கள் எல்லாம் அறிவு குறைந்து நில்ல தடுமாறித் தத்தளித்த பொழுது, அவற்றின் பேதமையிருந் நீக்கத் தோன்றிய புத்தஞாயிரின் பாத பீடிகை மணி பல்லவம் எனும் தீவில் இருக்கின்றதாம். அதனைக் கண்டு கை தொழு பவர்க்கு அவர்களுடைய பழம்பிறப்பு நன்கு புலப்படுமாம்! நேற்று மாலை நமது நகர்ப்புறச் சோலையில் தருமசாவகரிடத்தில் அறவுரை கேட்டுக் கொண்டிருந்த பொழுது, ஆங்கே மின்னெனத் தோன்றிய கன்னியர் திலகமாம் மாதவச் செல்வி மணிமேகலையால் அஃது உணர்ந்தேன். அந் தரும பீடிகையைத் தரிசித்த வேண்டுகென்ற அவா அளவுகடந்து நிற்கிறது. அன்றியும்,

‘செருவேல் மன்னர் செவ்வியார்த்த உணங்க

அரசன் வீற்றிருந்து புரையோர்ப் பேணி

நாடகம் கண்டு பாடற் பாண்மையில்

கேள்வி இன்னிசை கேட்டுத், தேவியர்

ஊடற் செவ்வி பார்த்து கீடாது

பாடகத் தாமரை சேடி பணிந்து’

அதபவிக்கும் இப் பொய்மை இன்பத்தை விட்டு நீங்கவும் எனது உள்ளம் பெரிதும் விழைந்து நிற்கிறது. ஆதலின் இன்று முதல் இவ் வாசரிமையை நீயே ஏற்றுப் பாதுகாத்துவா.”

மன்னவன் உரையைக் கேட்ட மந்திரி சனமித்திரன் மனக்கலக்கமுற்று, “அரசே, வாழ்க பல்லாண்டு! எனது புன் சொற்களையும் சிறிது திருவுளம் பற்ற வேண்டும்; இத்தகைய முடிவுக்கு வர தங்கள் உள்ளம் எவ்வாறு துணிந்தது! தங்கள் உரை அடியேற்குத் துயர்தர வில்லையாயினும் வியப்பு அதிகம் விளைக்கின்றது; உலகமுற்றும் அழியினும் தான் ஒருவன் வாழ்த்தாற் போதும் என்று நினைக்கும் சீழ்மக்கள் கூடும் வார்த்தை யன்றோ இவை? பூமி சந்திரன் என்னும் அரசர் தங்களைப் பெறுவதற்கு முன்பு இச் சாவகநாடு பன்னிராண்டு மழைவளமின்றி, மன்னுயிரெல்லாம் மடியத் தொடங்கின. சுற்றும் தன் மகவுக்கு இரங்காது தானே தனித்து உண்ணும் அந் காலத்து, காய்ந்த வெவ்விய கோடையில் நீல மேகம் தோன்றியது போல் நீர் தோன்றினீர். அரசர் பெருந்தகையே! அன்று தொட்டு மழை பொய்த்ததில்லை, மண் வளம் பெற்றது, உயிர்கள் எல்லாம் பரி யெனப் பது அறியாவாயின. தாங்கள் இந்த நாட்டை விட்டு நீங்குவீர்களாயின் தாயில்லாத குழவிபோல இந் நாடு வாய்திறந்து கூவா நிற்கும். ஆதலின் தங்கள் நினைவை மறந்தருள வேண்டுகிறேன்” என்று கூறினான்.

“அறிவின் மேம்பட்ட அமைச்சரே, என்னும் இந்த நாடு வளம் பெற்றது என்பதை நான் ஒப்பமாட்டேன்; நல்லவை புரிந்தோர் கன்னியையைத் தனும், அல்லவை புரிந்தோர் அருகாக அடைதலும் அனைவர்க்கும் ஒப்ப முடிந்ததே யாகலின், இந் நாடு செய்திருந்த இரு வினையுள் தீவினைப்

பயனை அதுபவித்துக் கழித்து, இப்பொழுது நல்வினையின் பயனை அதுபவிக்கின்றது. ஒருவன் பெறும் இன்பமும் அவன் செய்த வினையின் பயனே யல்லது, வேறொருவன் அதற்குக் காரணமாகான். ஆதலின், எனது விருப்பை மாளுது ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.”

“நாடு செய்த இருவினையுள் புண்ணியத்தின் பயனை தாங்கள்; இந் நாட்டினின்றும் தாங்கள் நீங்குவீர்களாயின் புண்ணியம் இந் நாட்டினின்றும் அகன்றது என்ற பொருளே யன்றி வேறன்று. அவரவர் செய்த வினைப் பயனை அவரவர் அதுபவித்து ஆக வேண்டு மென்பது உண்மைதான்; ஆனால் இவ்வரை என்னைப்போன்ற பிறர்க்குப் பொருந்துமென்றி தங்களுக்கு ஒவ்வாது. மன்னுயிர் எல்லாம் மண்ணை வேர்தன் தன் உயிர் ஆதலின், வேர்தன் நாட்டை விட்டு நீங்கின் பிறவுயிர்கள் மட்டும் அந் நாட்டில் நிலைத்திருக்குமா? அன்றியும், அவரவர்கள் செய்த வினைப்பயனை அவரவர்களே அதுபவித்தாக வேண்டுமல்லது, பிறர் முயன்று அவ் வினைப்பயனை குழிக்கப் புகுதல் வீண் முயற்சியே யாகும் என்றல் கேர்மையல்ல. நம்மை யெல்லாம் ஆட்கொண்ட ஐயன் மீனாயும், முயலாயும், அன்னமாயும், மயிலாயும் பிறவாயும் அவதரித்து அவ்வவற்றின் துயரைப் பரிகரிக்க முயன்றதேன்? அருகாசில் சிலர் வருந்த, அவர்கள் துயரை ஒழிப்பதற்கு நம் கருணை வன்னல் அந் கரகிடையும் சென்று அருள வில்லையா? ஆதலின் தயர் நிறைந்த உலகைக் காத்தலின்றி உயர் நிலையாகிய சிருவாணந்தை விரும்பினிராயின், உயிர்கள் எல்லாம் துயரம் அடையவும், நீங்கள் இன்பம் அடையவும் விரும்பிய தாகவன்றோ முடியும்?

‘தன் உயிர்க்கு இரங்கான் பிறவுயிர். ஒம்பும்

மன் உயிர் முதல்வன் அறமும் இதன்றே’

பிறவுயிர்களின் துன்பத்தை நீக்கக் கருதாது, தன் பயனைக் கருதித் துறத்தற்குத் துணிந்திரே! இது என்ன புதுமை!” என்று மேன் மேலும் அறவுரை பல அமைச்சன் கூறினான்.

அரசன் அம் மெய்யுரையை மறுக்க வியலாது, “அறிவான் மிக்க பெரியோய், மணி பல்லவம் சென்று தரும பீடியைத் தொழுது வரவேண்டுமென்ற எனது வேட்கை தணித்தற்கு அரிது. யான் சென்று ஒரு திங்கனில் திரும்பி விடுகின்றேன்; அதுவரை இந் நாட்டைப் பாதுகாத்தல் நின் கடன். அன்றியும், எனது மனைவி என் பிரிவிற்கு உடன்படாது வருந்துகின்றாள். அவளையும், அன்னையையும், பிதளையும் ஆறுதல் கூறி ஆதரித்திடுவாய்; மாதவன் அமர்த் பாத பீடிகையையும், மணிகேசலை தீவதிலகை இவர்களையும் வணங்கி மெய்யுரை கேட்டுத் திரும்பி வருகின்றேன். சென்று வர அன்புடன் விடை கொடு” என்று இரந்து நின்றான். அமைச்சன் அரசனுடைய தணியா வேட்கையையும், அதனால் உலகம் மேல் நிலையடைதல் கூடுமெனவும் கருதி அரசனுக்கு விடை தந்து, மணிபல்லவம் சென்றுவர கப்பலைச் சித்தப்படுத்திவைக்குமாறு ஏவலாளர்க்கு ஆணையிட்டான். அவர்கள் அப்பொழுதே கப்பலைத் துறை முகத்தில் கொண்டு வந்து நிறுத்தினர். அரசன் அனைவரிடத்தும் விடை பெற்று வங்கம் ஏறி மணிபல்லவம் அடைந்தான்.

49. பார்லிமெண்டின் அமைப்பு முறை சீர்திருத்த முயற்சிகள்

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

அரசியல் நிர்வாகத்தின் பல அம்சங்களையும், பொதுஜன சபையின் சம்மதத்தின் பேரில் தான் நடத்தத் திட்டம் செய்து விட்டனர். குடியேற்ற நாடுகளைப் பெருக்கி, வியாபாரத்தை அபிவிருத்தியாக்கிக்கொண்டதுடன், பல போர்களில் தங்களுடைய சமுத்திராதிக்கத்தையும் நிரூபித்தனர். அதனால் தான், உலகத்தை யாட்டி, ஐரோப்பாவைக் கலக்கி, தேசங்கள் பலவற்றையும் தன் ஆதிக்கத்தில் இருத்தி, “மன்னன் வாக்கிற்கு மறு வாக்கின்றி மேலோங்கி வந்த நெப்போலியனை”த் தோற்கடித்து, கைதியாக்கி, ஆப்பிரிக்காவிற்கு கருகிலிருக்கும் ஸென்ட் ஹெலினை தீவுக்கனுப்பி, சிறைவைத்து, செத்து மடியச் செய்து விட்டனர். சம்பந்தமாகவும், பெரும்பாலான ஆங்கில மக்களாக் குகத்தான ஆங்கிலிகானிஸம் என்ற திட்டத்தை எவ்விதப் காலத்திலேயே ஏற்பாடு செய்து விட்டனர். அத்திட்டத்திற்குப் புறம்பான கதோலிக்கரையும், தீவிர பரிசுத்த வாதிகளையும் (Puritans) அகேக விதமான அல்லல்களுக்கும் அவதிகளுக்கும் சஞ்சலங்களுக்கும் உட்படுத்தினர். பிறகு நிதானப் போக்கை மேற் கொண்டு கேவலம் மதம் ஒன்று மட்டும் வேறான காரணத்தினால் தேசத்தில் பிறந்த ஒரு மேதாவியின் தேச ஊழியத்திற்கு, தடங்கல் ஏற்படக் கூடாதென்ற தாராள மனப்போக்கு உண்டாகி, பல பல மேதாவிக்கு சந்தர்ப்பத்திற்கு மத ப்ரமாணம் செய்து கொள்ளும் மாமூல் ஏற்படுத்திக் கொண்டதும், அது காரணமாக தேசப் பொது மக்களிடையிலும், மதகுருமார்களிடையிலும் ஒருவித சோர்வும் சோம்பலும் தோன்றி விட்டதை வெஸ்லி இயக்கத்தினால் சீர் செய்த கொண்டார்கள் என்பது முன்பு எழுதப்பட்டது. குடியேற்ற நாடுகள் அதிகமாகின. அதன் மூலம் வியாபாரமும் பெருகியது. அதற்கு ஆதாரமாக கைத்தொழில் முறையிலும் பல பல அறிவாளிகளின் முயற்சியினாலும் உழைப்பினாலும் புரட்சியான மாததல்கள் ஏற்பட்ட விபரங்களும் வாசகர்கள் அறிந்தனவே. ஓய்வும், ஒழிவும், சென்கரியங்களும் உள்ள பலர் கிராமங்களில் இருந்து கொண்டு, விவசாய முறைகளும் ஆராய்ச்சி செய்யப் பட்டு, அதிலும் ஓரளவு முன்னேற்றம் அடையலாயினர். இவ்வளவு அபிவிருத்திகளுடன், தேச இலக்கியங்களிலும் இயற்கையின் பெருமை, கடவுளின் அம்சம், மனித ஜன்மத்தின் புனிதத்தன்மை முதலியவற்றைப் பற்றிய கவிதளும் ஏற்பட்டன என்பது மிகையாகாது.

ஆனால் தற்காலத்தில் புரிந்து கொள்ளப்பட்டபடி, ஜனநாயக ஆட்சியின் அடிப்படையான தத்துவம் மட்டும் சரியானபடி ஸ்தாபிதம் ஆகாதபடி.

யும், புரிந்தாலும், அனுஷ்டானத்தில் கொண்டு வராதபடியும், “பணம் பாதா னம் வரையில் பாயும்.” “பணம் பந்தியிலே குணம் குப்பையிலே” என்ற பழ மொழிக்கு இலக்காக, இங்கிலாந்து மக்களின் ஜனநாயகக் கொள்கையிருந்து வந்தது என்னலாம். இன்றும் கூட ஒரு விதத்தில் “பணத்தின் கடனம் தான் தேச நிர்வாக அங்கத்தினர்களை நிரணயிக்கின்றது அங்கே” என்று கூசாமல் எழுதலாம். (சென்ற மாதத்தில் தான் தேர்தல் அமளியின் வேகத்தை நன்குணர்ந்திருக்கும் வாசகர்களுக்குக் குறிப்பு தேவை யில்லை.) ஏனெனில் இங்கிலாந்தின் பொதுஜன சபையின் அமைப்பு முறையில் பொது ஜனங்கள் என்பவர்களுடைய திக்கிலிருந்து அடிக்கும் காற்றுக் கூட கிடையாது. அங்கத்தினர்கள் அவ்வளவு பேரும் பிரபுக்களின் வம்சத்தினராகவே இருக்கத் தான் சாதகம் இருந்தது. இங்கிலாந்தில் அமுலிலுள்ள “The law of primogeniture” என்ற (மூத்த பிள்ளைக்குத்தான் வாரிசுரிமை யுண்டு) திட்டத்தின்படி ஒரு பிரபுவின் மூத்த மகன் மட்டும் பிரபுவாக நிரணயிக்கப் படுவது முறை. மூத்த பிள்ளை வாரிசு இல்லாமல் ஒழிந்தால் தான் மற்றப் பிள்ளைக்கு, பட்டம் கனவாவது காணலாம். அல்லாத முறையில் மற்றப் பிள்ளைகள் பொது ஜனங்களாகத் தான் நிரணயிக்கப் படுகிறார்கள். (உதாரணமாக, மஹாத்மா காந்தியடிகளுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்ட மாஜி வைவிராய் இர்வின் பிரபு அவர்கள், இந்திய வைஸ்ராய் பதவி ஏற்றுக்கொள்ளும் தருணம் வரையில் மிஸ்டர் ஈ எல். எஸ். உட் ஆக இருந்து, பிறகு பிரபு வாக்கப்பட்டார் என்பதை ரூபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.) அந்த முறைப்படி, இது வரையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கும் பல போராட்டங்களையும் கடத்தி உரிமைகளை பொது ஜனங்களுக்குத் தான் உண்டு என்று ஸ்தாபித்ததாகச் சொல்லப்படும் பெருமை பூராவும் பெயரளவில் பொது ஜனங்களே தவிர, உண்மையில் பிரபுக்களின் சந்ததியார்கள் தான் அப் பெருமைக்கு ஆளானவர்கள் என்பது புரிந்திருக்கும். தேர்தலில் கின்று, பலவித மருட்டல், உருட்டல், அதட்டல், புழுதியாயங்கள், பண விரயங்கள் முதலிய வற்றைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும் போக்கை பாமர பொதுஜனங்கள் எவ்வாறு செய்து, கையாண்டு, வெற்றி பெற முடியும் என்பது இப்போது இக் காட்டில் மட்டும் அல்ல எப்போதும் எக் காட்டிலும் இருந்திருக்க வேண்டிய ஆவசியகம் வாசகர்களின் மனதில் பதியலாம். பொதுவாகத் தேர்தல் என்பதே வெகு அசிக்கமும், ஆபாசமும், சத்தமற்றதுமான விஷயம் என்பதை அறிவாளிகள் அறிவார்கள். இப்போது அனுபவமும் ஆன ஒரு இயற்கை விஷயமே.)

இந்த விதத்தில் பொதுஜன சபையின் அமைப்பில் தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்று சபைகளில் நிரம்பிய பிரதிநிதிகள் பிரபுக்கள் தான் என்பது வெளிப்படையாக. பெருவாரியானவர்கள் பிரபுக்களின் சந்ததியார்கள் பண மூட்டைகளின் ஆதிக்கத்தினாலும் பிரபுக்களின் அதிகாரச் செருக்கினாலும், பிரதிநிதிகளாக வீற்றிருந்து, பார்லிமெண்ட் சபைக்கே பலவித உரிமைகளை சம்பாதித்து வைத்தனர். இந்த நிலைமையைத் தான் வால்போல் சவுகரியமாகக் கொண்டு 20 வருஷ காலம் செல்வாக்கி விருந்து, காபினெட் ஆட்சி முறைக்கு அடிகோலினான். பொதுஜனப்ரியனை பிட் பார்லிமெண்டின் அங்கத்தினராகி, பிறகு பிரபுவாகவும் ஆனார். இதே முறையைக் கையாண்டு தான் ஜார்ஜ் III அரசன் “அரசனுடைய கண்பர்கள்” என்ற கோஷ்டியை

ணரை உண்டாக்கிக் கொண்டு சுமார் 10 வருஷங்களுக்குள் பல மந்திரி சபைகளைச் சிதைத்து, தன்னாள் நடத்த முயன்றான். அதைக் கண்டு தான் அங்கத்தினர்களான பாக்ஸ் (Fox) பர்க் (Burke), இளையபிட் (Younger Pitt) முதலியவர்கள் பார்லிமெண்டின் அமைப்பு முறையின் அடிப்படையான தத்துவத்தை மாற்றியமைக்க முயற்சி செய்தனர். ஆனால் பிரஞ்சுப் புரட்சி பூச்சாண்டியினால் அந்தத் தாராள கோக்கங்கள் காற்றில் விடப்பட்டு, கடுமையான அடக்குமுறைகள் கையாணப்பட்டனவென்பது முந்தின தொடர்ச்சிகளில் குறிப்பிட்ட விஷயம்.

தவிரவும் தொழில் முறைப் புரட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் ஜனசமூக அமைப்பிலும், ஜனத்தொகைப் போக்கிலும் பல முக்கிய மாறுதல்கள் உண்டாயின. அதன்படி, ஒரு காலத்தில் ஜனநெருக்கமுள்ள பிரதேசங்களில், ஜனங்கள் காணடையில் குறைந்து பாழடையவும் கோர்தன. அதற்கு நிகராக, ஒரு காலத்தில் வெறும் பொட்டல் நிலங்களாக இருந்த பிரதேசங்கள் பிறகு வெகுஜன நெருக்கமுள்ள பாகங்களாக ஆயின. ஆனால், தேர்தலுக்கான தொகுதிகள் மட்டும் முன்பு ஒருகாலத்தில் ஸைமன் டி மான்ட்பார்ட், எட்வர்ட் I இவர்கள் காலத்திய திட்டப்படுத்தப்பட்டிருந்த அந்த கிரீனயத்திலேயே பிரஸ்தாபகாலம் வரையில் இருந்தது. ஜன நெருக்கமே யில்லாத பிரதேசங்களுக்கும் பட்டணங்களுக்கும், முன்புள்ளபடியே இரண்டு இரண்டு பிரதிநிதிகளும் இருந்தனர். ஆனால் புதியனவாக ஏற்பட்ட ஜனநெருக்க பிரதேசங்களுக்கு பிரதிநிதிகளே சத்தமாக இல்லை. இது சாதாரணமாக வயிற்றெரிச்சலைக் கிளப்பும் விஷயமல்லவா? மேலும், புதிய தொழில் முறைகளை நாடி பல கணக்காக பொருள் சேர்த்தவர்களுக்கு வாக்குரிமையும் கிடைவாது. பிரதிநிதித்துவமும் கிடையாது. ஏனென்று கேட்பாரு மிலர். இம் மாதிரியான பாழ்த்த பிரதேசங்களுக்கு சரித்திரங்களில் “அழுதின பிரதேசங்கள்” என்று பொருள்படும் (Rotten Boroughs) என்ற பெயர்கள் வழங்கி யிருப்பதை எந்த ஒரு சாதாரண இங்கிலாந்து சரித்திரங்களிலும் காணலாம். இம்மாதிரியான அழுதின பிரதேசங்களுக்கு பரிசாசமாக (Pocket Boroughs) பைக்குள் எடுத்துப் போகக்கூடிய தேர்தல் பிரதேசங்கள் என்ற மறுபெயரும் உண்டு. பல பாக்கெட் பிரதேசங்களின் தைரியத்தால்தான் வால் போல் இறுமாந்து பிட்டைச் சுட்டிக்காட்டி, “இம்மாதிரி மனிதர்களை விலக்கு வாங்கி விடுவேன்” என்று ஏனெனம் செய்தான். தன் கட்சியையும் வெகுதூரம் செல்வாக்கி விருக்கச் செய்தான்! உண்மையில் மூத்த பிட்டும், பழையசாரம் (Old Sarum) என்ற ஒரு பாழ்த்த பிரதேசத்தின் பிரதிநிதியாகத்தான் ஆதியில் பார்லிமெண்டில் அங்கத் தினரானார்!! இதனால் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டியிருந்த அவசியம் ரெப்போலியனை ஒழித்த பிறகு நிரம்ப ஏற்பட்டது. ஆனால் பார்லிமெண்டில் ஆதிக்கம் வேருன்றியிருந்த மஹான் களுக்கோ சீர்திருத்தத்தில் என்னவாம் இஷ்டமில்லா திருந்தது இயற்கையே யன்றோ? ஆனாலும் பெருவாரியான பொதுமக்களின் உன்னங்களில் வீரிட்டெழுந்த உணர்ச்சியை அத் தவளைகள் எவ்வாறு தடைசெய்ய முடியும்? மத உணர்ச்சியும் புதிதாகி, தொழில் முறையிலும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு, தொழிலாளி முதலாளி ஸ்தாபனங்களும் ஏற்பட்டு, பாமர ஜனங்களின் கஷ்டங்களை யும் உணர் கோர்த்தபோது சில முக்கிய சீர்திருத்தங்கள் ஏற்பட்டனவாம். அவைகளின் முதன்மையானது 1807-ம் வருஷத்திய “அடிமைகள் வியா

பாராத்து சட்டம்" (The Act of abolishing Slave trade) ஆகும். வெஸ்லி சகோதரர்களின் இடைவிடாத முயற்சியினால் ஏற்பட்ட வெஸ்லி சங்கப் பிரசாரத்தினால் மனிதனுக்கு மனிதன் வேற்றுமையில்லை என்ற சமத்துவப் புத்தி உண்டாயிற்று. சீடித்தகால மெதுவான பிரசாரத்தினால், 1807-ல் கிரீவாகம் செய்த "எல்லா மோதாவினும் சேர்ந்த மந்திரிசபை" (The Ministry of all talents) இச் சட்டத்தை செய்து முடித்தது. இந்தமாதிரியான ஜீவகாருண்ய இயக்கம் வில்பர்போர்ஸ் (Wilberforce) போன்ற பலருடைய இடைவிடாத பிரசாரத்தினால் வேருன்றி நானடைவில் பல இதர சீர்திருத்தங்களுக்கும் காரணமாயிற்று. ஐரில்து ஐக்கியத்தின்போது, துரோகமாக கைவிடப்பட்ட "கதோலிக்கருக்கான உரிமைகளை"ப் பற்றிய விஷயம் பல ஜனங்களின் மனதைப் பாதித்தது. முக்கியமாக ஐரிஷ் மக்களின் மனத்தான் படாத பாடுபட்டு, அவ்வுரிமைகளைக் கொடுக்கும்படி பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மென்னை வற்புறுத்துவதற்காக கிளர்ச்சிகளும், பிரசாரங்களும் நாடெங்கும் நடைபெற்றன.

இத் தொடர்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து படித்துவரும் அன்பர்களுக்கு, "இங்கிலாந்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆங்கிலிகன் மதத்திற்குப் புறம்பானவர்களுக்கு" விரோதமாகச் செய்யப்பட்ட சட்டங்கள் பலவும் தெரிந்த விஷயமாகும். முக்கியமாக "சோதனைச் சட்டம்" அதன்படி இங்கிலாந்து கிரீவாகத்தில் உத்தியோகம் பெறுவதானால் இங்கிலாந்தின் மதத்தை யனுஷ்டிப்பதாகப் பிரமாணம் செய்யவேண்டும். அதை மறுத்துத்தான் இரண்டாவது ஜேம்ஸ் பாலியத்தில் பார்த்துவந்த கப்பல் தலைவன் பதவியை ராஜினாமாச் செய்தான். பிறகு முடியரசு மீட்சி காலத்தில், ப்யூரிடன் (தீவிர பரிசுத்த) மதத்தினரிடம் கொண்ட மாறாத வருத்தத்தினால், செய்யப்பட்ட ஐந்துமில் சட்டம், சங்கச் சட்டம், ஸ்தலஸ்தாபனச் சட்டம் முதலிய சட்டங்கள், ப்யூரிடன் களைப் பாதித்த அதே அளவு கதோலிக்கர்களையும் பாதித்தது என்பது சொல்லாமல் வினங்கும். மேலும் புரட்சித் திட்டம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டபோது, ஐரிஷ் காரருக்கு, கதோலிக்கர் என்ற காரணத்தினால் மட்டும், கூறவொழாத இன்னல்கள் விளைவிக்கப்பட்டன வென்பது சென்ற கட்டுரையில் சொல்லப்பட்டது. ஆக எல்லாமாகக் கூடி கதோலிக்கருக்கான இடையூறுகளை நிவர்த்தித்து, அவர்களுக்கும் பிரஜா உரிமைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று பொதுவான ஒரு ஈனர்ச்சியே ஏற்பட்டது சகஜ மன்றோ? ஜார்ஜ் III இறந்த பிறகு அதற்கான கிளர்ச்சிகள் வலுப்பட்டு, 1829-ல் மும்முரமாக ஏற்பட்டது. ஆகவே "கதோலிக்கர் விடுதலைச்சட்டம் (Catholic emancipation Act) செய்யப்பட்டது. இதற்கு எவ்வளவோ எதிர்ப்புகள் நேர்ந்தனவாம். அரசன் விசேஷ அதிகாரத்தின் மூலம் அதிக பிரபுக்களை நியமித்து, அச் சட்டத்திற்கு ஆதரவைத் தேடி விடுவதாகச் சொன்ன தின்பேரில் மிகவும் குறுகியபோக்குகள் கஷியினரும் சம்மதிக்கவேண்டி நேர்ந்துவிட்டதெனச் சொல்லப்படும். இதன் பிறகு இக் கட்டுரையின் தலைமக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பார்லிமெண்டின் அமைப்பு முறைச் சீர்திருத்தமும் வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி அதிகமாகி, அது சம்பந்தமாக பல சட்டங்கள் முறையே 1832-லும், 1864-லும், 1884-லும், 1911-லும், 1918-லும் நடந்தனவென்று சொல்லப்படுகிறது. அவற்றை விவரித்து, அடுத்த தொகுதியில் எழுதப்படும். (சீடித்த தொடர்ச்சிகளாக இருப்பதால், இடையிடையே பழைய பல விபரங்களைக் குறிப்பிட நேரிடும் அவசியத்தை வாசகர்கள் மன்னிப்பார்களாக!) (தொடரும்.)

சிறு கதை.

கண்ணப்பன்-ஓர் ஹரிஜன இளைஞன்

(பிறையழகன்)

“என் உயிரினய இந்து சமயமே! அநாதிகாலமாய் கிறிப்பற்றி ருந்த இந்து மதமே! ஆழ்வார்களாலும் நாயன்மார்களாலும், ஆசாரியர்களாலும் உன்னத நிலைடைந்த மதமே! சீ அழியுங்காலம் வந்தது கொல்! அந்தோ! உன்னுடைய பெயரால் சுயநலமிக் கார் செய்யும் அட்டேயங்கள் அநந்தம். அறியாமை என்னும் இருளில், ஜாதித்தியிர் என்னும் மதுஷண்டு, சுயநலம் என்னும் பேய்கொண்டு அவர்கள் அலைகின்றனரே! அவர்களை அடக்குவாரில்லையே!

“இந்தியாவின் மக்கள் இந்தியர். அவர்களுக்குரிய மதம் இந்து மதம்” என்று அன்னியநாட்டார் எண்ணிய காலம் போச்சே! இன்று நாட்டில் எத்தனை மதங்கள்! இதற்கெல்லாம் காரணம் இந்துமதத் தலைவர்கள் தம் சோம்பலும் மதியீனமும். அவர்கள் மதியீன மற்றவர்களாயின், இன்னும் சமூகத்தின் ஒரு பெரும் பிரிவினரை, —தம்முடன் பன்னெடு நாட்களாக வாழும் மக்களைத் தீண்டாதார் என்றும், கோயிலுள் தழையுத்தகாரென்றும் ஒதுக்கி வைப்பாரா? ஆஹா! இதன் பலனென்ன? மக்கள் இஸ்லாத்தையும், கிறிஸ்துவையும் நாடிச் செல்லுவதுதான். கேற்றதானே பத்துப்பேர் ஞானஸ்நானம் செய்விக்கப் பட்டனர். கைமேல் கண்ட பலன் இதுதான். ஐயோ! இன்னும் சில காலத்தில் ஹிந்து மதமே அழிந்துவிடும்போலிருக்கிறதே! அப்போது இச் சுயநலப் புலிகள் என்செய்வர்? ஐயோ! ஆ! ஆ!” என்று ஈனசுரத்தில் பிரலாபிக்கத் தொடங்கினான் பெருமான் கோயில் கோபுரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே தன் தோட்டத்தில் உட்கார்ந்திருந்த கண்ணப்பன்.

கண்ணப்பன் யார்? அவன் ஏன் அழவேண்டும்? என்று புரிகிறதா! நாமும் தீண்டாதாராகப் பிறந்திருந்தால் தெரியும். சரி; கேளுங்கள்.

கண்ணப்பன் ஓர் ஹரிஜன இளைஞன்; இந்தியாவில் பிறந்தவன்; தென்னாப்பிரிக்காவில் வளர்ந்து, கல்வி பயின்றான்; இந்துமத துல்களை ஆராய்ந்தான். இந்தியாவுக்கு வர எண்ணம் கொண்டான். இச்சமயத்தில் தென்னாப்பிரிக்காவின் மக்களில் இந்தியர்களை மட்டும் பாதிக்கும் சட்டங்கள் ஏற்படவே, கண்ணப்பனின் குடும்பத்தார் கப்பலேறி, இந்தியாவுக்குத் திரும்பினர். கண்ணப்பனுக்கு இந்தியாவிலேயே மணம் செய்யவேண்டுமென்பது அவனது பெற்றோர் கருத்து.

கப்பல் இந்தியாவை அடைந்தவுடன் கண்ணப்பன் கொண்ட ஆனந்தத்திற்களவேயில்லை. “நம் தாய்நாடு. இனி நாம் நம் இனத்தாருடன் இன்புறலாம்” என்று எண்ணினான்.

நாட்கள் பல சென்றன. தீண்டாதாருக்கு இழைக்கப்படும் இன்னல்களை உணர்ந்தான் இளவல் கண்ணப்பன். தன் ஊரில் உள்ள பெருமான் கோயில்

ஹட்சென்று வா ஆவல் மிகுந்தான். திருமண் தரித்து பிராமண கோலத் துடன் கோயிலுட் சென்றான். அன்று திருவிழா.

கண்ணப்பன் பெரு வியப்படைந்தான். தான் படித்தபடி ஒன்றும் கடைபெறுமை கண்டு ஏமாற்ற மடைந்தான். பஜனை நடக்குமிடத்தில் ஒரு சிலர் நின்றனர். மேனக் கச்சேரியைக் காண பெருங்கூட்டம், பாதநாட்டியக் கச்சேரியைக்கூட என் விழ இடமில்லை. தா நடக்கும் வாண வேடிக்கையைக் காண மக்கள் திரண்டு சென்றனர்.

"சரி இன்னும் காண்போம்" என்று மூலஸ்தானத்தைக் கோக்கி நடந்தான். இருவர் உண்டியைக் குலுக்கக்கண்டு, "கடவுளைக்காண காணிக்கை தரவேண்டுமோ" என்று நினைந்துகொண்டு, காணிக்கை செலுத்தி உட் சென்றான்.

என்ன பயங்கரம்! ஓரிருண்ட குகையில் சுவாமி வீற்றிருந்தார். துரிஞ்சல் நாற்றம் உயிரை வைத்தது. சுற்றூர்புகை அதை மாற்ற முயற்சித்தது. "ஹே! திண்டாதான் கோயிலுள் கால் வைத்தால் சுவாமி ஒடிவிடுவார் என் கிரூரகனே, இந்த துரிஞ்சல் நாற்றத்தில் மட்டும் எப்படி அவர் இருக்கிறார்!" என்று மனதில் சொல்லிக் கொண்டான்.

மடப்பள்ளி யருகில் சென்றான். என்ன வாசனை! எத்தனைவித சித் தான்னங்கள்! "இவ்வளவையும் சாப்பிடுவது யார்! இதற்கெல்லாம் எவ்வளவு பணம் செலவாகுமோ?" என்றெண்ணியவாறே வெளிக்கிளம்பினான்; வீட்டைந்தான். கண்ணப்பன் ஏன் அவ்வாறு அழுதான் என்று இப்போது தெரிகிறதா?

இவ்வளவு கீழ் நிலையிலுள்ள மக்களிடம் அவனுக்கு வெறுப்புண்டானதில் என்ன வியப்பு? அவன் மத ஆராய்ச்சி இல்லாதவனுயின் என் செய்வான்? கிறிஸ்து மதத்திற்கோ, இஸ்லாம் மதத்திற்கோ போவானன்றோ? ஆனால் நம் கண்ணப்பன் அப்படிச் செய்வானோ? அவனது மனச்சாட்சி யதற்கிடர் தருமோ? லௌகிக சுகத்திற்காக ஆன்ம உணர்வில் குன்றுவதா! மற்ற மதங்களில்தான் லௌகிக சுகமிருக்கிறதென்று நிச்சயமோ? அவற்றுள் எத்தனை பிரிவு! எத்தனை ஜாதி! எவ்வளவு ஆசார வேற்றுமைகள்! இவை யெல்லாம் உணர்ந்தான் இளவல்.

* * * *

திருமணம் நிகழ ஒரு மாதகாலம் இருக்கிறது. இரங்குனுக்குச் சென்று தன்னை ஓர் உயர்குலத்தானாக பாலித்து வாழ்வதென்று தீர்மானித்தான் கண்ணப்பன்.

கப்பலில் காலை வைத்தான் கண்ணப்பன். அவன் மனம் திடீரென மாறியது. "என்ன, நானிப்படிச் செய்து விட்டேனே! அடிமைத் தனையாலும் ஜாதிச்சமய சண்டைகளாலும் அல்லலுறும் ஏழைத் தாய்காட்டைப் பிரிய எண்ணினேனே! ஐயோ! நானும் வாலிபனா?

அற்றகுனத்தி னுறாரீப் பறவைபோல்

உற்றுழித் தீர்வா குறவல்லர்"

என்பதற்கு நானே உதாரண மாயினேனே!" என்று ஏங்கினான். கலமும் கரையினின்று கிளம்பி விட்டது. கரை கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் தா செங்குதைக் கண்டு கண்ணப்பன் பெருமூச்செறிந்தான்.

"சரி இனி ஆவதொன்றில்லை. எல்லாம் இறைவன் செயல்" என்று சொல்லியவாறே ஒரு அறைபுள் நுழைந்தான்; அவ்வறையின் வாயிலில் தொங்கவிடப்பட்ட ஒரு பலகையைக் கண்டான். அதில் "இவ்வறைக்குள் இந்தியர் நுழையக்கூடாது" என்று எழுதப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு, நம் மிளைஞன் வெட்கமும், கோபமும் கொண்டான். தன் நாட்டினருக்குள்ள அபகீர்த்தி அவனைத் தலைகுனிச் செய்தது. அதே சமயத்தில் வெண்ணையர் மீது கோபமும் கொண்டான். அக்கோபம் இந்நோத்தில் இந்தியர்மீது திரும்பியது.

"எனியாரை வலியார் வாட்டினால், வலியாரைத் தெய்வம் வாட்டுகிறது. தம்முடன் வாழும் மக்களை மாக்களாக மதித்து விலக்கும் இந்திய நாட்டார்க்கிதவும் வேண்டும்; இதற்கு மேலும் வேண்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டான் இளைஞன்.

பின்பு, கண்ணப்பன் தன் நிலையை எண்ணினான். "ஆஹா! வாய்த்த வீடுமேயோ அடுப்பு நெருப்பு மலிந்ததே! தென்னாப்பிரிக்காவை மறந்தேன்; சுயநாட்டைத் துறந்தேன்; திருமணத்தை இழந்தேன். இனி நான் என் செய்வேன். இக் கப்பலிலேயே என் பாடு இவ்வளவானால், இரங்குனில் எவ்வாறுமோ? அங்கு வெண்ணையர் பலருளாமே. சரி, சரி; இனி எங்கு போயினும் பயனில்லை." என்றவன் மனம் இயம்பிற்று.

இந்நிலையில் அவன் யாது செய்வன்? அவன் தன்னையு மறந்து பின் வருமாறு சொல்லிக் கொண்டான்.

"திரைகடலே! கிணது திரைகளினு லென்னை அணைத்துக் காப்பாயாக! நிறமும், ஜாதியும் கொண்டு மதிப்பிடாத உலகத்தில் என்னைச் சேர்ப்பாயாக! இப் பேருபகாரத்திற்கு வந்தனம்"

கடலிற் பாய்ந்தான் கண்ணப்பன். சில நிமிஷங்களின் பின் அவன் தேகத்தில் சில கயிறுனைப் படுவதுபோல தோன்றியது. "ஆஹா! இனி நான் பயப்பட வேண்டியதில்லை பெரிய மீனின் குடல்களிடையே, வந்துவிட்டேன் போலும்" என்றெண்ணினான்.

மூடிய கண்களைத் திறந்தான் கண்ணன். தான் கப்பலின் மேற் பகுதியில் கொண்டுவரப் பட்டதை உணர்ந்தான். அதிலே ஒரு வெண்ணையர் நிற்பதைக் கண்டான். உடனே, கப்பற்நிலைவர் பனாரென அறைந்தார் இளவலின் கண்ணத்தில். வசை மொழிகள் பல கண்ணப்பனுக்கு வழங்கப்பட்டன.

மாக்கலம் (இரும்புக்கலம்தான்) விரைந்து வங்கத்தை யடைந்தது. கண்ணப்பன் விசாரிக்கப் பட்டான். கப்பலில் வெடிகுண்டுகள் வைத்திருந்தானென்றும், ஒரு வெண்ணையரைக் கொன்றானென்றும், அதற்காக தானும் தற்கொலை செய்துகொண்ட முயன்றுனென்றும் குற்றங்கள் பல சாட்டப்பட்டான் கண்ணப்பன். ஆனால் அவனுக்கு இவ்வுலகினின்றும் விடுதலை கிடைக்கவில்லை.

இன்று யாராவது கண்ணப்பனைக் காண விரும்பினால் அவனைச் சொர்க்கத்தில்தான் காணலாம். எந்த சொர்க்கம் தெரியுமா? சர். ஹென்ரி கிரெய்க் அவர்கள் வர்ணித்த சொர்க்கம்தான். அதுதான் அந்தமான்.

என்னே! இறைவன் செயல். கண்ணப்பன் இந்நிலை தனக்கு வருமென்று கனவிலும் கருதியிரானன்றோ? கிணது வெட்டப்போய் பூதம் புறப்பட்டதாமே அம்மாதிரி இருக்கிறதே.

(வீ. சங்கர ஐயர்.)

தஷ்டம் முதலிய சீம வியாதிகளுக்கு

- (1) நெல்லிக்காய், கந்தகம், மஞ்சள் இவைகளைப் பொடி செய்து தேங்காய் எண்ணெயில் கலந்து பூசவும்.
- (2) எருக்கிலை கறுக்கி ஒருநாள் வைத்து மறுநாள் தேங்காய்ப்பூ சேர்த்து இடித்து பாலெடுத்து கந்தகம் சேர்த்துப் பூசவும்.
- (3) ஊமத்தங்காயைக் குடைந்து உன்னே ரசம், கந்தகம் இவைகளை வைத்து மூடி ஊமத்தை இலை மூடி சாணி பொதிந்து சுட்டு உன்னே உன்னதை எடுத்து எண்ணெயில் சேர்த்து பூசவும்.
- (4) ஊமத்தை இலை நீரில் மஞ்சளைப் புழுக்கி அரைத்து வெண்ணெய் சேர்த்துப் பூசவும்.
- (5) கதலிப்பழம், வெண்ணெய், இந்துப்பு சேர்த்து அரைத்துப் பூசவும்.
- (6) கொன்னையிலை, நெருஞ்சி, புளியிலை, மஞ்சள் இவைகளை மோரில் புழுக்கி அரைத்துப் பூசவும்.
- (7) சங்கு சுட்ட சாம்பல், சந்தனம் மோரில் கலக்கி தேய்க்கவும்.
- (8) மான்தோல் சுட்ட சாம்பலில் வெண்ணெய் சேர்த்துப் பூசவும்.
- (9) கந்தகம், ரசம், வெற்றிலை அரைத்து வெண்ணெய் சேர்த்துப் பூசவும்.
- (10) கந்தகம், வெற்றிலை, சுக்கு, மினகு, திப்பிலி, வெல்லம் சேர்த்து அரைத்து மாத்திரையாக்கிக் கொடுக்கவும்.

வாதம், பகடிவாதம் துண்ப்பட

- (1) எள்ளு, உழுந்து, சதகுப்பை, வெந்தயம் பாலில் புழுக்கி, தேங் காய்ப் பால் விட்டரைத்து தேய்க்கவும்.
- (2) குந்திமுத்து இலையை காடியில் அரைத்துத் தேய்க்கவும்.
- (3) காணம் (கொள்ளு) பால், குறந்தொட்டி இவைகளாலான கஷாயம் கொடுக்கவும்.

குலை, குன்மம், இவைகளுக்கு

- (1) அவுரியிலை உலர்த்திப் பொடித்து தேனில் (2) தேங்காய்ப் பாலில் இந்துப்புச் சேர்த்து (3) திப்பிலி மோர் விட்டரைத்து தோசைக்கல் மீது வைத்து ஒருநாள் பூராவும் உலர்த்தி மறுநாள் மோரில் கொடுக்கவும்.
- (4) முருங்கப்பட்டைச் சாறும், மோரும் சேர்த்துக் கொடுக்கவும்.

வைத்தியம்

685

நெத்திர கோகத்துக்கு

- (1) திப்பிலி, தேற்றாக் கொட்டை அரைத்து கண்ணில் போடவும்.
- (2) தம்பப்பூவும், இந்துப்பும் தட்டி கண்ணில் பிழியவும்.
- (3) முருங்கைக் கொழுந்தம் சந்தனமும் தட்டிப் பிழியவும்.
- (4) வசம்பை முலைப்பாலில் அரைத்து விடவும்.
- (5) வெற்றிலை, மினகு, இந்துப்பு தட்டிப் பிழியவும்.
- (6) திப்பிலியும் மஞ்சளும் தட்டிப் பிழியவும்.

கரிண கோகத்திற்கு

- (1) ஆமணக்கிலையில் எண்ணெய் பூசி வாட்டி பிழியவும்.
- (2) வெற்றிலை இந்துப்புச் சார் பிழியவும்.
- (3) கடல் துரை, உன்னி எண்ணெயில் போட்டு காய்ச்சி விடவும்.

பல் வலிக்கு

- (1) சுக்கு, எள்ளு பால் விட்டரைத்து எண்ணெய் சேர்த்து காய்ச்சி கொப்பளிக்கவும்.
- (2) சுக்கும் கற்பூரமும் தட்டி வலியுள்ள இடத்தில் வைக்கவும்.

தலை வலிக்கு

- (1) வெல்லம், கும்பமம், நெய் சேர்த்து மூக்குவழி சுவாவிக்கவும்.
- (2) அறுகைப் புல் தட்டி நஸ்யம் செய்க.
- (3) கோரங் கிழங்கு, திப்பிலி, பாலில் அரைத்து பற்றிடுக.
- (4) நெல்லிக்காய், மிளகு பொடித்து எண்ணெய் காய்ச்சி தேய்த்துக் குளிக்கவும்.
- (5) கோழி இரத்தம் நஸ்யம் செய்க.

தலைப் புழுவுக்கு

- (1) வேம்பின் பட்டை அரைத்துப் போடவும்.
- (2) எருக்கின் பாலும் வெண்ணெயும் சேர்த்துப் போடவும்.

வாரீந்தகியம் நீங்கி யுவத்வமடைய

- (1) அஜிமதாரம், திப்பிலி, மினகு, கற்பூரம், பால்முதுக்கக் கிழங்கு, இவை சமம் பொடித்து ஜீனி சேர்த்து சாப்பிடவும்.
- (2) நெல்லிக்காய், நெரிஞ்சில் உலர்த்திப் பொடித்து ஜீனி சேர்த்து சாப்பிடவும்.
- (3) வெளுத்த குந்துமணிப்பருப்பு ரூர்ணம் பாலில் ஜீனி சேர்த்து சாப்பிடவும்.
- (4) பால் முதுக்கு, நெரிஞ்சில், நெல்லிக்காய், பூன்காலி விதை சமம்

இடித்து பொடி செய்த பாலில் ஜீனிப் பாகுவைத்த செய்து சேர்த்து லேகியம் செய்து இரவு சாப்பிடவும்.

காமாலைகீத

(1) பசுவின் பாலில் சுக்குப்பொடி செல்லிக்காய் பொடி சேர்த்துக் கொடுக்கவும்.

(2) கீழ்வாய் செல்லி ரச மூலம் சாதிர்த்தத்தில் (சோற்றின் ஜலம்) அரைத்து காலை கொடுக்கவும்.

(4) கரிசாரங்கண்ணி, கீழ்வாய் செல்லி இவைகளின் சார் செய்யுடன் கலந்து காய்ச்சி ஒரு பாத்திரத்தில் ஜீனிபோட்டு அதன்மீது வடிக்கடி அந்த நெய்யை சாப்பிடவும்.

ஸ்திரீரோக சிகிதையை

வேப்பமூத்த, ஆமணக்கு முத்து, இவைகளை வேப்பிலைச்சாறு விட்டு அரைத்து மாத்திரை செய்து அதை ஒரு இரவு பூராவும் யோனித் துவாரத்தில் வைத்திருந்தால் சகல யோனி ரோகமும் நீங்கும்.

பாம்பு கடிக்கு

வாழைத்தண்டு அல்லது கிழங்கின் சாற்றைக் கொடுக்கவும்.

மயிர் வளர்க்கும் தைலம்

அரைக்கோ விதை, செம்பருத்திப்பூ, மகிழம்பூ, செண்பகப்பூ, வெட்டி வேர், விலாமிச்சவேர், கஸ்தூரி மஞ்சள், பூலாங் கிழங்கு, ஆலம் விழுது, மருவு, தவளம், கதிர்பச்சை வகைக்கு 2 பலம் வீதம் கீழலில் உலர்த்தி கறுக்கி இடித்து துணியில் முடிந்து ஒருபடி நல்லெண்ணெயில் போட்டு ஒரு மண்டலம் சூரியபுடம் வைத்து முடிச்சைக் கசக்கி பிழிந்தெடுத்து விட்டு எண்ணெயை உபயோகிக்கவும்.

தாது விருத்தி மாத்திரை

ஜாதிலிங்கம் 1-பலத்தை மூலைப்பால் கரண்டியில் விட்டு காய்ச்சி அதில் போட்டு சுருக்குக்கொடுத்து அத்துடன் அபின் 1-பலம் முருங்கைவிதை 4-பலம், சேர்த்து பசுவின்பால் விட்டரைத்து உளுந்துப் பிரமாணத்தில் மாத்திரை செய்து இரவு படுக்குமுன் ஒரு மாத்திரையை பசுவின் பாலுடன் உட்கொள்ளவும்.

தாது விருத்தி லேகியம்

மலராத முருங்கைப்பூ 2 படியை கீழலில் உலர்த்தி நெய்யில் பொரித்துக் கொள்ளவும். கருங்குருவை அவல்படி 2. ஆலம்விழுது சூரணம் படி அரை, அபின் 1 தோலா, சாதிக்காய் 2 தோலா, குங்குமப்பூ 1 தோலா இவைகளை மைபோல அரைத்து முழுங்கைவேர்ச் சாறு 1 படி பசுவின்பால் படி 2. நெய் வீசை 1-ல் கரைத்து 2 வீசை ஜீனி சர்க்கரையும் போட்டு அடுப்பிலேற்றி கிண்டி மெழுகு பக்குவத்திற் கீழே இறக்கி ஆறிய பின்

வைத்தியம்

1 வீசை தேன்விட்டு கிண்டி வைக்கவும். தினம் இரவு படுக்குமுன் 1 தோலா வீதம் சாப்பிட்டால் தாது விருத்தி, தாதுக்கன் இறகும் பத்தியமில்லை.

தாது விருத்தி சூரணம்

கருவேலம்பூ, பட்டை, கொழுந்து, இலை இவைகளை கீழலி லுலர்த்தி சூரணம் செய்து சமம் சர்க்கரை சேர்த்து காலை மாலை திருகடிப் பிரமாணம் சாப்பிடவும். ஒரு வாரத்தில் கைகண்ட பலனைக் காணலாம். வீண் போலி மருந்துகளை வாங்கி ஏமாறவேண்டாம். மருந்து சாப்பிடும் பொழுது ஸ்திரீ போகம் கூடாது. இது மிகச் சிறந்த மருந்து.

அகுவகந்தி சூரணம்

	பங்கு	
அமுக்காரவேர்	64	} சூரணம் செய்து 144 பங்கு மாஜீனி சேர்த்து தினம் காலை மாலை சாப்பிட இருமல், ஜ்வரம், உஷ்ணம், காகை, முதலிய பல வியாதிகள் தீரும். அமுக்கிரா வேரைப் பாலில் வேகவைத்து கீழலி லுலர்த்தி உபயோகிக்கவும்.
சுக்கு	32	
திப்பிலி	16	
மினகு	8	
மல்லி	7	
பெருஞ் சோகம்	6	
தாளிசபத்திரி	5	
லவங்கப்பட்டை	4	
ஏலம்	3	
சிறு காகப்பூ	2	
கிராம்பு	1	

தேஜோ விருத்தி ரசாயனம்

அமுக்கார வேர் (சத்தி செய்தது) 20 பலம் சூரணம் செய்து 4 படிப் பால், 1 படி நெய், 10 பலம் சர்க்கரை போட்டு லேகியம் கிண்டவும். மேல் பொடிக்கு லவங்கப்பட்டை, ஏலக்காய், மல்லி, திராக்கை, காரூரக்காய், சந்தனம், ஜாதிக்காய், திரிகடு (சுக்கு, மினகு, திப்பிலி), லவங்கம் கால்பலம் வீதம் சூரணித்துப் போடவும். இறக்கி ஆறிய பிறகு 10 பலம் தேன் விடவும். பிறகு 15 நாள் நெற் கனஞ்சியத்தில் தாளிய ஸ்புடம் வைக்கவும். காலை மாலை செல்லிக்காய் சாப்பிடவும். காயம், காசம், ரத்தபித்தம், பித்த வியாதி, காமாலை, பாண்டு, அக்னி மாந்தம், அஸ்தி சுரம் முதலியவை நீங்கி வீரிய விருத்தி யுண்டாகும்.

மேக நிவாரணி

கற்பூரம், ஆவாரம் விதை, வேம்பின் பிசின், விளாம்பிசின், கருவேலம் பிசின், முருங்கைப் பிசின், தேத்தான் கொட்டை, வெள்ளைக் குங்கிலியம், அபினி, குங்குமப்பூ, இவைகளை இடித்து பொடிசெய்து திருபலை (கடுக்காய், செல்லிக்காய், தாளிக்காய்) கஷாயத்தில் 8 ஜாமம் அரைத்து கண்டைக்காய் பிரமாணம் குளிகை செய்து காஸியில் தயிரிலும், மாலை தேனிலும் சாப்பிட்டுவர சகலவித மேகங்களும் தீரும்.

பவழ பஸ்மம்

ஒரு பலம் பவழத்தை உடைத்து 24 மணி கோமம் நன்றாக எலுமிச்சம் பழத்தில் ஊறவைத்து பிறகு அலம்பி கீழாசெல்லியை அரைத்துப் பொதிந்து அதன்மேல் சீலைமண் 3 செய்து காய்ந்தபின் 20 வரட்டியால் புடமிட்டு ஆறியபின் மறுபடி எருக்கின்பால் விட்டு அரைத்து வில்லாதட்டி சீலைமண் செய்த 15 வரட்டியில் புடமிட்டு எடுத்து வைக்கவும். தேனில் அல்லது செய்யில் சாப்பிட கூடியம், உடம்பு உளைச்சல், மேகம் திரும்.

குழந்தைகளுக்கு கோரோஜனை மாத்திரை

சுக்கு, கோரோஜனை, திப்பிலி, ஒமம், மிளகு, ஜாதிக்காய், அரத்தை, வசம்பு, உள்ளி, குங்குமப்பூ, சமனெடை முதல்கான் மணத்தக்காளிச் சார் விட்டும், மறுகான் வெற்றிலைச் சார்விட்டும் ஒவ்வொரு ஜாமம் வீதம் அரைத்து, பாசிப்பயறு பிரமாணம் மாத்திரைகள் செய்யவும். குழந்தைகளின் வியாதிகளுக்கு தேனில் இழைத்துக் கொடுக்கவும்.

கூந்தல் கூந்தல் தைலம்

சாம்பிராணி, சந்தனத் தூள், மட்டிப்பால், அகிறகட்டை, ஏலரிசி சமன் எடுத்து பொடி செய்து வேண்டியபொழுது நெருப்பிலிட்டு கூந்தலை புகை பிடிக்கவும்.

ஊதுவந்தி செய்ய

கதிர்பச்சை, வெட்டிவேர், மருவு, தவனம், பூலாங்கிழங்கு, மட்டிப்பால் கோரைக் கிழங்கு, அகிறகட்டை, சந்தனம், தாளிசபத்திரி, சடாமஞ்சி, சாம் பிராணி, சமம் துளாக்கி வஸ்திரகாயம் செய்து பன்னீர் விட்டரைத்து ஊது வந்தி செய்யவும். இது பூஜா காலத்தில் அதிக வாசனையுள்ளதாக இருக்கும்.

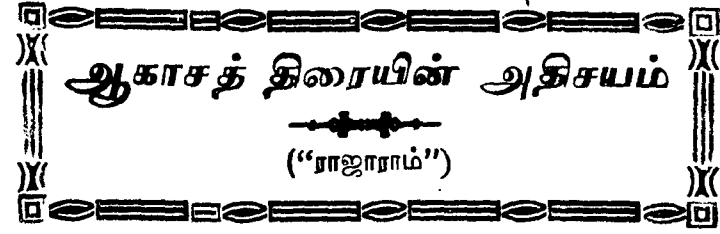
ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்ச வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மானேஜர்.

“ஆனந்தபோதினி” மதராஸ்.

அழகான மாலை! இயற்கை அன்னை எழில் மிகும் மாலை! பொன்னிறக் கிரணங்களால் பார்க்கும் பொருள்க னெல்லாம் பைம் பொன் மூலம் பூசப் பெற்றவை போல் விளங்குகின்றன. பகலிகள் குதூகல் மாகப் பாடிக்களிக்கின்றன. தீவிர வைராக்ஷம் இல்லாத மனம் பேரல் ஆகாசத்திரையில் மேகக் குவியல்கள், அநேக உருவம் பெற்று காட்சங்களைத் தொடங்கி விட்டன.

“தாந்தா முன் செய்த வினை தாமே அதுபவிப்பர்” என்பது மூதுறையன்றோ! மனோவேகத்தின் போக்குக்குத் தக்கபடியே இயற்கை நாடகத்தின் காட்சி பயனளிக்கிறது.

சிறுவர்கள் உல்லாசமாக விளையாடுகின்றனர். பாடசாலை வேலை ஓய்ந்து இயற்கைகளைக் கண்டு ஆனந்திக்கிறார்கள். மனோ விகற்பமற்ற ஒவ்வொருவரும் அந்தி வேளையின் காட்சியில் மகிழ்கின்றனர். மனோ விகற்ப மூடையவர்களையோ இக் காட்சிகள் தன்புறத்தா திருப்பதில்லை.

அன்பனைப் பிரிந்த அணங்கும் அழகியைப் பிரிந்த ஆடவனும் வருந்துவது மலரினைத் தேடி நீங்காரமிடும் வண்டுகள் பறக்கும் அந்தி கோமன்றோ!

இத்தகைய அந்தி கோத்தில் ஓர் வாலிபன் “சல சல” வென்று தென்னிய நீர் ஓடும் தாம்பிராணியின் வடகரை ஓரம் ஓர் இயற்கை மணல் மேட்டில் ஏதோ சித்தித்த வண்ணம் உட்கார்ந்திருக்கிறான்.

அவனுடைய முகம் கனங்கமற்ற தன்மையைக் காட்டுகிறது. மனம் படும் வேதனையை அடிக்கடி முகம் மாறுவதால் அறிகிறோம்.

“ஹே! ஜெகதாம்பிகே! நினைது இயற்கை நலன்களைக் கண்டாயினும் ஆனந்திக்கலா மென்று இங்கு வந்தேன்.

ஆ! அந்த மேகத்திரைகள் எவ்வளவு அழகாக விளங்குகின்றன. பல வித வர்ணம் பெற்று விளங்கும் அக் குவியல்கள் பலவகை உருவும் பெற்றது எவ்வளவு ரமணியம்!

ஹே கருணாதே! ஏன் பிறந்தேன்! மனம் படும்பாடு திருவுணர்ச் சம் மதந்தானா! இந்த ஆடம்பரங்க னெல்லாம் மனச் சோர்வையே அதிகமாக்குகின்றதே! இவை தன்புறத்தவே சிருஷ்டிக்கப் பட்டனவா? என்னே நின் கைவன்மை! பார்க்கும் பொருள்களில் எல்லாம் உயிர் மணியின் உருவைப் பொருத்திய அருளை நனைந்து களிக்கின்றேன். உற்று கோக்க வஞ்சம் விளங்காமலில்லை. உருவங்க னெல்லாம் வெறும் தோற்றமே! இந்த கண்டி வித்தையை எளியனிடமா? காட்ட வேண்டும்! எழிலணங்கின் உருவங்கள் மறைய வெறும் சாரமற்ற பொருள்களாக மாறுமபடி செய்வது

ஏனோ! அயர்ந்த கிடக்கும் கண்களை திறக்கச் செய்து அடுத்த கிமிடமே ஒளி இழக்கச் செய்கின்றனையே!

இன்று பெண்ணியி போலும். அதோ சூரியன் தன் பவனி முடித்ததன் அறிஞரியையும், சந்திரன் பவனி ஆரம்பக் குறியையும் காட்டும் அடிவானச் சிவப்பு இருதிரையும் தோன்றுகின்றது. இது இருதலைக் கொள்ளி எறும்பை ஞாபகப்படுத்துகிறது.

ஊர் வாயை மூட உலை மூடி உண்டா? என் மனம் என்னை அறியாமலே ஏதோ ஓர் சத்தியால் இழுக்கப்படுகிறதே! இதைப் பாரும் உலகம் எப்படி அறியும்? கற்றுணை செல் அரிக்காதன்றோ! என் கண்மணியின் மனம் வருந்தா வகை என்று தான் கூடுமோ! அதோ! அந்த மேகத்திரளின் பவ வித உருவங்கள் என்னை பாவசப் படுத்திகின்றன.

அதோ அந்த மேகக் குவியல் சூரியனது மஞ்சள் நிறமும் சிவப்பு நீலம் ஆகிய நிறங்களும் கொண்டு சித்திரிக்கப்பட்ட அழகிய கோபுரம் போல் தெரிகிறது.

அப்பப்பா! எவ்வளவு உயரம்! நமது புராதன அரசர்களின் ஆஸ்திக அறிஞரியன்றோ அவை! ஜனங்கள் அரசனிடம் கொண்டிருந்த அன்பின் மிகு திடையும் அக் காலம் தேசம் இருந்த அமைதியையும் நம் தேசம் சிற்பிகள் நிறைந்தது என்பதையும் இது விளக்குகின்றது.

அதோ மேனக்காரர்கள் வருகிறார்கள். என்ன ஆச்சர்யம்! மொட்டைக் கோபுர வாயிலாலன்றோ வருகின்றனர்? ஆ! அதோ வெண்குடையும் சூரிய சந்திர பிரபைகளும் யானைகள் மீது முரசு முழக்கிய மாவுத்தர்களும் எக்கா ணம் ஊதும் ஏவலர்களும் அதன் வழியாகவே வருகின்றனர்.

அதோ! அருணாசலேசர் உண்ணாமூல யம்மையொடு நிஷ்பாருடாய் வரும் பைபவம் தெரிகிறது. சம்போ! இச் சென்மம் சுடேறிற்று. நின் திரு வுருவைக் கண்ட பக்தர்கள் துன்ப எல்லையைக் கடந்தவராவர். "அருணையை நினைக்க முக்தி" என்பது—ஆன்றோர் வார்த்தை யன்றோ! அருணகிரியின் உயர்ந்த தோற்றமும் உச்சியில் மேகங்களிடையே தோன்றும் தீப வெளியும் "அறிஞர்கள் உலக ஆடம்பரத்தே இருந்த போதிலும் அறிவு குன்றார்கள்" என்பதைப் போதிக்கிறது.

அருணாசலேசா! நின் திவ்யமங்கன விக்கிரஹத்தை தரிசிக்க கோடானு கோடி மக்கள் குழுகின்றனரே!

2

ஆ! அதோ வயது சென்ற ஒரு கிழவியும் கூட்டத்துள் தன்னாடுகின் றுள். குழிந்த கண்களும் தந்தங்களிழந்ததால் நீண்டு அழகிழந்த முகவாயும் வாழ்க்கையின் சக்கரச் சுழற்சியை ஞாபகப் படுத்துகின்றது கண்கள் மாத் திரம் இரக்கத்தால் அழகு பெற்று வினங்குகின்றன. யாரையோ கிரும்பிப் பார்க்கிறான். அதோ பின்னால் சற்று தனர்த்த நடையுடன் ஓர் யுவதியும் சிறு வனும் தொடர்கின்றனர்.

அவன் பூர்ண கர்ப்பவதி போலும்! முகம் வெளுத்து வேதனை படுவதை யும் தேகம் ஓர்வித நடுக்கத்தால் தனர்வதையும் அறிகிறோம். கால்கள் தன் னாடுகின்றன. பிணைக் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் உடையுடன் வழி மறிக்கிறார்.

யுவதியின் ஐரம் அதிசரிப்பதைக் காட்டுகிறது. கிழவி மூட்டையில் ருந்து ஏதோ எடுக்கிறாள். யுவதியின் மீது போர்த்துகிறாள். நடுக்கத்துடன் உத்தியோகஸ்தர் பின் செல்கின்றார்கள்.

அதோ தனிக் குழை பரிசுத்தமான இடம். இருவரும் உந்துழைகின்ற னர். படுக்கை வசதியும் காண்கிறது. உத்தியோகஸ்தன் திரும்புகிறான். கிழவி மறுபடியும் வெளியே வருகிறாள். கையில் இருப்பது என்ன? ஆ! பச்சினம் குழவி போலும்! என்ன அழகு! குருவிபோல் வாயைத் திறக்கி ருது. ஆச்சரியம்! அவன் முகத்தில் சந்தோஷத்தைக் காணோம். கண் களில் நீர் ததும்புகிறது. சுற்றமுற்றம் பார்க்கிறான். அதன் தோளில் ஊசி யால் குத்துகிறானே!

அந்தோ என்ன அகியாயம்! இப்பொழுது தான் பிறந்த சின்னஞ் சிறு சிசு அவளை என்ன செய்தது! ஏன் அப்படி குத்துகிறான்? ஒன்றும் வினங்க வில்லையே அதோ குழந்தையை அன்போடு பார்க்கிறான். ஆகாயத்தைப் பார்க்கிறான். கண்களை மூடுகிறான்; கடவுளை வேண்டுகிறான் போலும்.

மூட்டை முடிச்சுடன் யாத்ரீகர் ஒருவர் வருகிறார். கண் மூடி நின்ற கிழவியையும் குழந்தையையும் கவனிக்கிறார். கிழவியின் பரிதாபத்திற்கு வருந்துவதாகத் தெரிகிறது. இருவரும் ஏதோ "குசு குசு" என்று பேசு கிறார்கள். யாத்ரீகர் கையில் இனக் குழந்தை வினங்குகிறது. சந்தோஷத் தால் தேகம் சிலிர்த்து. கண்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் விடுகின்றன.

ஐயோ! பாவம்! கிழவிக்கு துக்கம் தொண்டையை அடைக்கிறது. சிக்கிரம் போகும்படி சைகை காட்டுகிறாள். யாத்ரீகர் குழந்தையுடன் விரை வாக ஈட்கிறார்.

அதோ கிழவி உள்ளே செல்கிறாள். தேகம் தன்னாடுகிறது. யாத்ரீகர் சென்ற திசையையே வெகு நேரம் வெறிக்கப் பார்க்கிறான். முகத்தில் பரபரப்பு காண்கிறது. அடக்க முடியா துக்கத்தால் வெளியே வருகின்றான். குழந்தை சென்ற பக்கம் கால்கள் பாய்கின்றன. தனர்வடைத் த அப்படியே சாய்கின்றான்.

அய்யோ பாவம்! ஆ ஐதாம்பிகே! ஆ அந்த சிறு பையன் கிழவி மேல் விழுந்து அழுகிறான். சிறுவன் ஆதாவற்று தனியாகத் தவிக்கிறான்.

முன் வந்த அதிகாரி வருகிறார். கிழவியைக் குனிந்து கவனிக்கிறார். அசையவே காணோம். ஒரு வேளை இறந்து விட்டானோ என்னமோ? மூக் கருதில் கையை வைக்கிறார். நம்பிக்கையுடன் உள்ளே செல்கிறார். பையனும் கூடச் செல்கிறான்.

வெகு பரபரப்புடன் வெளியே வருகிறார். பையனைச் சமாதானப் பதித் துகிறார். அதோ கையில் விரல் எடுத்த ஊதுகிறார் போலும்—நடனத்து பேர் ஏதோ மருந்துடன் வருகிறார்கள். உள்ளே சென்ற யுவதியின் உடல் சவமாக வெளியேற்றப்படுகிறது.

உடைகளைக் கிரோவின் விட்டு அதோ ஒருவன் எரிக்கிறான். பையன் சோர்ந்து விட்டான். இந்த அநாதைகள் யாரோ தெரியவில்லை. யுவதி

பிளேக்கெல் இறந்திருக்கிறான். அதைத் தானாது கிழவியும் இறந்த விட்டாளோ?

அதோ ஒரு வண்டி. கிழவியையும் பையனையும் அதில் ஏற்றுகிறார்கள் என்ன வேகம்! அதோ பெரிய கட்டடம் ஆஸ்பத்திரி போலும்! வண்டி நிற்கிறது. கிழவியை இறக்குகிறார்கள்; பையனும் தொடர்கிறான். காரணம் மான் பார்வையுடன் வைத்தியர் கிழவியைப் பரிசோதிக்கிறார். முகம் யோசனையைக் காட்டுகிறது. விரைந்து செல்கிறார். அதோ பெரிய அலமாரி, பல மருந்துகள் விளக்குகின்றன. அவர்களை அலமாரியை காடுகின்றது. கையில் சிறிய சோவுடன் திரும்புகிறார். கிழவியின் மூக்குக்கு நோர் பிடிக்கிறார். தேகம் அசைகிறது; கண்கள் கூட திறந்துகொண்டன. பரிதாபமான பார்வை, ஐயோ! பாவம், கண்ணீர் கண்ணை மறைக்கின்றது. சுற்றுமுற்றும் பார்க்கிறான்; சித்தப் பிரமைபோல் "கல கல" வென்று சிரிக்கிறான்.

அதோ அவன் பொக்கைவாய் திறக்கிறது. வெறிக்கப் பார்க்கிறான். பையன் பாட்டியின் சமீபம் செல்கிறான். ஆ! என்ன அன்பு! அப்படி தழுவுகிறான். மூத்தமழை பெய்கின்றது, அவனது பொக்கைவாய், பையன் தலிக்கிறான், மறுபடியும் சாய்கிறான்.

டாக்டரின் முகம் சஞ்சலத்தைக் காட்டுகிறது. கிழவியின் மூட்டைகளை சோதிக்கிறார். அதோ அவர் முகம் திருப்தியைக் காட்டுகிறது. கையில் ஒரு கடிதம் அதில் என்ன இருக்கும்! ஒருவேளை கிழவியின் இருப்பிடம் கிடைத்திருக்கலாம்.

டாக்டர் மறுபடியும் சோவை கிழவியின் மூக்கருகில் பிடிக்கிறார். முகம் தெளிவடைகிறது. மூன்னிலும் ஆவலாய் எழுகிறான். ஆயினும் என்ன? சேஷ்டைகள் நீங்கவில்லை; ஓட முயல்கிறான்.

டாக்டர், கிழவிக்கு ஏதோ ஒரு கடிதத்தைக் காட்டுகிறார். கிழவியின் முகம் பிரகாசிக்கிறது. இழந்த ஒன்றை பெற்றதுபோல் மகிழ்கிறான். சரி விளக்கிவிட்டது. கிழவியின் மகன் ஊரிலிருந்து கடிதம் எழுதி இருப்பதாக டாக்டர் தந்திரம் செய்திருக்கிறார், வேறு எதனாலும் கிழவி இவ்வளவு சீக்கிரம் குண மடையான்.

கிழவி வண்டியில் ஏறுகிறான். உடையால் தஞ்சாவூர் பக்கத்து பிராமண விதவைபோல் இருக்கிறான். ஒருவேளை தஞ்சாவூருக்குத்தான் செல்கிறானோ என்னமோ!

அதோ ரெயில்வே ஸ்டேஷன். கிழவியும் பையனும் ரெயிலேறி விட்டார்கள்! ட்ரெயினும் தஞ்சாவூர் பக்கமே புறப்பட்டு விட்டது.

(3)

ஆ மேகத்திரங்கனே! ஆண்டவனின் திருமலையை காட்டுகின்றீர்களா! எத்தனை காவடிகள்! ஞானபண்டிதா! நின் மலக்காட்சியே அற்புதம்! அக் ஞான விபாதிக்குகந்த மருந்தன்றோ நீ!

நின் அபிஷேக அலங்காரங்கள் அன்பனின் மனத்தை உருக்கி "புடம்

போடப்பட்ட பொன்மாற்றில் உயர்வதேபோல்" நற்குணங்களால் சிறப்புச் செய்யு மன்றோ!

அதோ வரிசையான வீதிகள். நடுவில் அழகாக உள்ளது ஓர் மாடி வீடு. அதன் மேல்மாடியின் முற்றத்தில் மல்கண்ட யாத்திரை ஓர் ஈசிரேசரில் சாய்ந்திருக்கிறார். வெட்டிவிட்ட மீசை முகத்தை அழகு படுத்துகிறது. நெற்றியில் விளங்கும் திருநீறு அவர் ஒரு சைவவேளாளர் என்று காட்டுகிறது.

பக்கத்தில் யெனவன மங்கை நிற்கிறான். மாககநிற் சேலை அழகாக அதிகப்படுத்துகிறது. பைம்பொன் பணி பூட்டப்பட்டு மூன்கண்ட குழந்தை கையில் விளங்குகிறது. உடையால் பெண் குழந்தையென அறிவதோம். தாயிடம் உன் அன்போடு அவளை நோக்கி மகிழ்கிறது. முகம் பூரி பால் மலர்கிறது.

குழந்தை கிருஷ்ண விஃரஹம்போல் தாவுகிறது. தவழ்ந்த ஈசிரேசரை தாலிப் பிடிக்கிறது. நின்று தன்னாடி நடப்பது எவ்வளவு அழகு! "குழவி தனர்கடையைக் காண்ட லினிதே" என்ற மூதுரை பொய்யுதறு. தம்மதி களின் முகம் இனிமையைக் காட்டுகிறது.

என்னே மாயையின் செழுமை! அதற்குள் பள்ளிப்பருவத்தை யடைந்து விட்டான். கையில் புத்தகம் பலகை, அதோ பாடசாலைக் கட்டிடம். உபாத்தினி வெகு அன்போடு நோக்குகின்றான். மமது பெண்மணியின் வெள்ளுடை பாலசாஸ்வதிபோல் அழகு படுத்துகின்றது. காதில் லோலாக், குஞ்சும் வைத்து தொங்கவிட்ட ஜடை, கீலக்கல் மணிமாலை. காலில் தண்டை. எவ்வளவு அழகான காட்சி! அவன் கையில் புத்தகத்தோடு விளக்கி கவனமாகப் படிப்பது உபாத்தினியைப் பரவசப்படுத்துகிறது.

மமது பெண்மணியைச் சுட்டிக்காட்டி மற்றவர்களுக்கு ஏதோ கூறுகிறான். இவளுடைய திறமையைச் சிலாிக்கிறான் போலும்.

அதோ மாடிவீடு! வாழை கமுகு அலங்கரிக்கப்பட்ட வானத்தை யனாவும் பந்தல், எங்கும் மாவிலைத் தோரணங்கள், பெரியகட்டடம். ஆண்களும் பெண்களும் அலங்காரமாக பரபரப்புடன் செல்கின்றனர். மேனக்காரர்களின் தேக ஆட்டம் அவர்களின் திறத்தைக் காட்டுகிறது.

நம் சிறுமி கட்டடங்களுக்கு மத்தியில் மணமகனாக விளங்குகின்றான். அவன் அணிந்துள்ள ஆபரணங்கள் நகைத்திரங்கன்போல் பிரகாசிக்கின்றன. நெளிந்து கருத்த கூந்தல் மேகத்தை ஒத்திருக்கிறது. மேகத்திடை தோன்றும் முழுமதியென அவன் முகம் விளங்குகின்றது. சந்திரமண்டலத்தில் பவழத்தீவா அல்ல அவளுடைய அதாங்கனல்லவா அவைகள். புன்முறுவலுக்கிடையே தோன்றித் தோன்றி மறையும் பல்வரிசையின் காட்சியை என்னென்பது!

ஆ! இந்த தெய்வப்பெண்ணை தலைவியாக அடைந்தவன் பாக்யவானே. அவன் முகம் எவ்வளவு அழகு! பிரம்மதேஜஸ் வீசுகின்றதே! பிராமண வாலி பன் போலும்! நம் பெண்மணியும் பிராமண உடையுடன் விளங்குகின்றான். சில பிராமணர்களும் வேளாளர்களும் குழங்கின்றனர்.

அதோ ஆண்டவன் சந்திதி. மெய்யன்பர்களைக் காக்கும் கருணைதே! உன்னை வணங்கும் இத் தம்பதிகளை ஆசீர்வதிக்கிறாயா? நீ என்ன செய்வாய்! மக்களின் வினையின் அனவாகவே வாழ்க்கைச்சக்கரம் சுழல்கிறது. உலக சிகழ்ச்சியில் வினைவலிதோ அருள் வலிதோ என்ற சந்தேகம் உண்டாகா திருப்பதில்லை. “உன் அருள் முன் வினை என்செய்யும்” என்று பத்தர்கள் இறுமாத்திருப்பர். ஆனால் “ஊழிற் பெருவலி யாவுன?” வினை தன் காரியத்தில் முந்தி விடுகிறது.

முயற்சி குன்றாத மெய்யன்பர்கள் உன்னையே சரணமடைந்து உன் மகன் விக்கிரஹத்தில் மனதை பதித்திருப்பதால் அவ்வினையி ன் சேஷ்டைகளை லக்ஷியம் செய்வதில்லை. மாயையின் அலங்கோலத்தை யாரே மதிக்க வல்லார். நம் சிறுமி யெனவனங்கை யாகிவிட்டாள். உருக்கி வார்த்த செம் பொன் பதுமைபோல் அதோ கட்டிலில் அசைவற்றுக் கிடக்கிறாள்.

தாமரை போன்ற கண்கள் பாதி மூடப்பட்டிருப்பதும் கருவிழி தோன்றவதும் தாமரையுள் மொய்த்த வண்டு வெளிவர முடியாமல் தவிப்பது போல் காண்கிறது.

கருகாகம் போன்று பின்னப்பட்ட கூந்தல், தோள்பக்கம் சரிந்து கிடப்பதும், பூரணசந்திரன் போன்ற முகம் சடையால் பாதி மூடப்பட்டிருப்பதும் ராகுவால் விழுங்கப்பட்ட சந்திரனை ஒத்திருக்கிறது.

வெண்ணீர் சலவைக்கல்லிப்போல அவன் தேகம் இரத்தப் பசையற்று கண்ணாடி போன்று பளபளப்புள்ள கண்ணங்களில் கண்ணீர் கரைகளால் சோர்வு காண்கிறது. இவன் திடீரென்று மூர்ச்சை யுற்றிருக்க வேண்டும்.

ஆம் வினங்கிவிட்டது ஆ! என்ன பயங்கரம்! நம்மடவாளின் நாதனின் தேகம் மற்றொரு கட்டிலில் கிடத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கண்டே மூர்ச்சையுற்றான் போலும்!

அதோ டாக்டர்! நம்பிக்கை இழந்த முகத்தடன் காண்கிறார். அதோ சில பிராமணர், நம் பெண்மணி அநாதையானாள். சுவம் வெளியேற்றப் படுகிறது. அதோ சிதை அடக்கியுள்ளது.

மிக்க மேலானதாக மதிக்கப்பட்ட சரீரம் ஒருபிடி நீரும் ஆகாமல் ஒழியும் என்பதை ஞாபகப்படுத்தும் இடம் இதுவே. ஸ்மஸான வைராக்கியம் இங்குதான் ஏற்படுகிறது.

இறந்தபின் செய்யும் சுவச்சடங்கு அர்த்தமற்றது என்பது நவநாகரீகர்களின் கூத்து. ஜீவனுக்கு மூன்று சரீரம் உண்டென்பர் பெரியோர். சுடுகாட்டில் சாம்பரானது தூலம். சூட்சுமத்தை ஆச்சரியத்த ஜீவன் இதனுள் வசித்தான். இதுவே ஜீவாத்மா என்பது. இந்த ஜீவாத்மா பரமாத்மாவின் சாயை ஆகும். ஆகவே இது பரமாத்ம வாசஸ்தானமாகும்.

சூட்சும சரீரத்தை ஆச்சரியத்த ஜீவகிருத்திக்காக சுவச்சடங்கு செய்யப் படுவது அநுபவ உண்மை என்பது பெரியோர் கூற்று.

தூல சூட்சுமங்கள் தங்க ஆதாரமானது காரண சரீரம். இதில் பல தடவை தோன்றித் தோன்றி மறைந்த தூலங்களுக்கு கணக்கில்லை. சூட்சு

மம் மட்டும் அழியாமல் தொடர்ந்தே வருகின்றது. இதை மெல்லாம் சுடுகாடு ஞாபக மூட்டுகிறது.

(4)

அதோ! நம் பெண்மணி ஒன்றும் அழியாமல் படுத்துக் கிடக்கிறாள். பக்கத்தில் நாச ஒருத்தி கவலையோடு கவனிக்கிறாள். அவன் கிருஸ்தவமாதென அறிகிறோம். கையில் கண்ணாடிப் பாத்நிரம். அதில் உன்ன பாலை அன்புடன் நோயாளிக்குப் புகட்டுகிறாள்.

ஆ! நம்மட வன்னம் பவழம் போன்ற வாயைத் திறக்கிறாள்! கருணை தீதே! இந்த அநாதையைத் தாய்போல் பாதுகாக்கும் அந்த தாதியின் செயல் தான் என்னே!

நம்மங்கை பத்தரைமாற்று பொற்பதுமைபோல் விளங்குகின்றாள். அவளது எழில் காட்டில் எரித்த நிலவன்றோ! உலக சட்டங்களை வேதத்தே வகுத்தவன் ஒரு தனிமுதல்வனென்று கூறுவது உண்மையானால் இவளுக்கு எழிலை வளரச் செய்வது ஏன்? நாதனற்ற நங்கையின் அழகு நான்குலா நான் பூத்த நன்மலர்போல் அழிவதன்றோ! அதோ ஒரு கட்டிடம். அதன் தோற்றத்தால் மாதா கோவில் என அறிகிறோம். எவ்வளவு பரிசுத்தமான தோற்றம்! எல்லாம் தூய வெள்ளுடைகள். ஆண் மக்களும் பெண் மக்களும் அணியணியாக நிற்கின்றனர். பாதிரியார் நடுநாயகமாய் விளங்குகிறார்.

என்ன ஆச்சரியம்! அதோ நம் பெண்மணி மருண்ட பார்வையுடன் நிற்கின்றாள். முகம் ஆஸ்திகத்தைக் காட்டுகிறது. தாதியோடு ஏதோ பேசுகிறாள். முகம் மாறுதலடைகிறது; தாதி சமாதானம் சொல்கிறாள். நம் மடவான் வெறுப்படைகிறாள்.

வினங்கிவிட்டது. தாதியின் சொற்படி கோவிலுக்கு வந்திருக்கிறாள். இத்துக்களின் கோவில் சின்னங்களாகிய விக்கிரகங்களையும் அபிஷேக அலங்கார அர்ச்சனைகளையும் காணாமல் இது கோவில் அல்ல என்று கருதுகிறாள். கண்கள் பரிதாபத்தைக் காட்டுகிறது. வெளியே செல்ல முயல்கிறாள்.

அதோ பாதிரியார் கையை உயர்த்தி ஏதோ சொல்கிறார். நம் பெண்மணி கவனிக்கிறாள். உப்பிய கைகளுடன் தலை வணங்குகிறாள். ஏதோ ஒரு பத்திரம் வாசிக்கப்படுகிறது. அதில் நம்மடவான் கையெழுத்திடுகிறாள். ஞானஸ்நானம் பெற்றுன்போலும்.

அதோ ஒரு மோட்டார் பறந்து செல்கிறது. கார் நிற்கிறது. வெள்ளுடையுடன் மாதர்கள் இறங்குகின்றனர். என்ன காட்சி! மோட்டாரில் சென்ற தம்பை மலர்கள் அதன் வேகம் தாங்காது இழிந்ததை யொத்திருக்கிறதே!

அதோ ஒரு மருத்துவ பாடசாலை. நம் பெண்மணி பழய மாணவியாழ்க்கையை ஆரம்பித்துவிட்டாள். நாள் தொழிலில் பழகுகின்றாள் போலும். நாதனற்றவர்கள் பயங்கர உலகில் ஏதாவது ஓர் தொழிலை ஏற்காமல் என்ன செய்வது?

ஆ! என்ன ரமணியம்! என் கண்மணியின் தோற்றமன்றோ இது. ஏ!

எழிலினங்களே! என் மனப்பான்மை யறிந்து என துயிர் மணியைக் காட்டு
கிறீர்களா? இப்போதான் மலர்ந்த முகப்பொத மலர்போல் முகம் பொலி
வுற்று விளங்குகின்றதே!

அன்று ஆபீசிலிருந்து வந்தபோது நேர்ந்த விபத்தில் காப்பாற்றிய உயிர்
மணியன்றோ இவன். என்ன செய்வேன்! இந்த முகத்தில் ஓர் கவலை உறுத்
திகொண்டிருக்கிறதே!

"நதிகள் பலவும் செல்லும் மார்க்கம் வேரூயினும் முடிவில் சமுத்திரத்
தையே அடையும். உலகில் உள்ள பல மதங்களும் கடவுளை அடையும் பல
வழிகளே." இந்த உண்மையை எத்தனை நாள் சொன்னாலும் வருத்தம் என்
தவிரகுதல் மணியின் கவலையை என்னதான் போக்குவேன்!

கான் யார்? என்னை யறியாமல் உனத்தில் பதிந்த இப்பெண்மணிதான்
யார்? இவன் தயகை எண்ணும்போது இரத்தம் கொதிக்கிறதே. முகச்
சாயலுமா ஒத்திருக்கவேண்டும்!

தங்கையைப் பற்றி பாட்டி கூறியது ஞாபகம் வருகிறது. ஓ! இருக்
காது! அவ்வளவு பாக்கியசாலியா யான்! இத்தனை நாள் பழகியும் அந்த
அடையாளத்தைக் கவனிக்கவில்லையே! இங்கு மாற்றப்பட்டபின் இன்னமுதை
காணவும் இல்லையே! இன்றே செல்கிறேன்.

மேகத்திடங்களே! நீங்கள் காட்டிய காட்சி மாத்திரம் உண்மையாக
இருந்தால், கைம்மாறு கருதாது உதவுபவர் என்ற பெயர் மிகப் பொருத்
தமே! பிரம்மஞான சபையார் உறும் "குப்த ரகச்யம்" இதுதானே!

என் உயிரினை சாந்தா! லோகமாதாவின் அருளால் நீ மாத்திரம் இப்
போது இங்கு வந்தால்....." என்று துக்காகார்த்தனும் மணல் மேட்டில்
சாய்ந்தான் முன் கூறிய வாலிபனாகிய ஞானப்ரகாசம்.

அப்பொழுதே வந்துகொண்டிருந்த சாந்தாமணி கீழே விழாமல் தாங்கி
"ஆ ப்ரகாஸ்! என்ன உடம்பு; தனி வாழ்க்கையில் பிரியம்போலும்!" என்று
புன் முறுவலோடு கூறினாள்.

"என் இன்னுயிரோ! தேவி என் பக்கம் இருக்கிறாள். நான் கண்டது
உண்மையே! நீ அகாதையல்ல, இதோ சோதித்துவிடுகிறேன்" என்று கூத்
தாடலானுள் ப்ரகாசம்.

சாந்தா பயந்து, "என்ன செய்வேன்! இவர் படும வேதனை என்னால்
பொறுக்க முடியவில்லையே! அந்நியனாகிய யான் இவரைத் தனிமையில்
காண வந்தது பெருந்தவறு. பாழும் மனம் ஒரு கணமும் இந்த உருவத்தை
மறக்கவில்லையே. அங்கு இதோ சென்று இழுத்துவந்து விட்டதே! நெய்
சத்தியே என்னை இவரோடு பிணைத்திருக்கிறது.

"இவர் உறுதியில் ஏதாவது அர்த்தமிருக்கும். மின் வார்த்தை பேசும்
வழக்கம் இவரிடம் இல்லையே! என் வளர்ப்பு தந்தை வேளாளராயினும் பிரா
மணருக்கே என்னை வாழ்க்கைப்படுத்தினார். என்னை யாரிடமிருந்தோ
பெற்றதாகவன்றோ கூறினார். சரோதான் ஒருவனும் இருந்ததாகக் கூறி

னாரே!" என்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டே "ஆ! ப்ரகாஸ் எதைக் கண்டார்!
எதை சோதிக்கப்போகிறார்? சேகிரம் என் கலக்கத்தை மாற்றும்" என்று
வேண்டினாள்.

"அன்புள்ள தங்காய்! ஆம் இனி எனக்கு சொந்த தங்கைதான் நீ.
எங்கே உன் இடது தோளைக் காட்டு" என்றாள் ப்ரகாசம்.

"ஆ! அண்ணா! இதோ அடையாளம்! இதன் அர்த்தம் என்ன? நான்
அகாதை இல்லையே" என்றாள்; ஆனந்த மிகுதியில் அப்படியே சாய்ந்து மூர்ச்
சையானாள் சாந்தாமணி.

பக்கத்தில் ஓடிய ஜலத்தை முகத்தில் தெளித்து மூர்ச்சை தெளிவித்து
"தங்காய்! நம் தாயின் பெயர் ஞானாம்பிகை என்பது. அதன் முதலெழுத்து
உன் தோளில் குத்தப்பட்டிருக்கிறது. உன்னைத் தேடி உலகெங்கும் திரிந்
தேன். கடவுளாக உனக்கு ஓர் ஆபத்தை உண்டுபண்ணி உன்னைக் காணும்
பாப்யத்தை அளித்தார்" என்று தேற்றினாள் ப்ரகாசம்.

"அண்ணா! இதுவரை அகாதை யென்று கிம்மதியாக இருந்தேன். "தங்
கன் தங்கை ஓர் கிருஸ்தவ மாத" என்ற பழிப்பை உங்களுக்கும் தேட ஆரம்
பித்துவிட்டேன்" என்று வருத்தினாள் சாந்தா.

"அருமைத் தங்காய்! வருந்தாதே. இன்றே ஆரிய சமাজத்தாரின் அரு
ளால் நீ ஒரு ஹிந்து என்ற சுதந்தரத்தை அடையலாம். சர்வேஸ்வரனை
அடைய உண்மையான மதம் மனமே ஒழிய வேறன்று. இதை நம்பு" என்று
தேற்றினாள் ப்ரகாசம்.

இனி இருவரும் பிரிந்திருக்கும் அவசியம் இல்லை. உலகமும் உன்னை
அறிந்த அபவாத மொழிகளை வாயில் வாங்கிக் கொண்டன.

மதி மிகுந்த குயில்கள்

—(0)—

(கோட்டாறு-தே. ப. பெருமாள்.)

பார்த உலகிடைப் பரிதியஞ் செல்வன்
விரித்த வெளியை விலக்கிய வண்ணம்
மேற்றிசைப் பாங்கர் மூழ்கும் வேளை
சேற்று வயலது சிறந்திடு கரையில்
வலிவுடன் கின்ற வாகை மாத்தில்
நிலைபெற் றமர்ந்த சிறு குயி லொன்று
தனிமையில் வாடி தந்துணை காண
இனித்திடு குரலா லின்னிசை கூவியும்
பேடை வராதே பிறந்த மயக்கால்
ஆடிய கொம்பிடை யவல முற்றிருப்ப,
ஆங்கொரு பாங்க ராடி யாடி
தாங்கிடு மறைவு நீங்கா வண்ணம்
கரந்த செல்விடைக் கருத்தை யூன்றி
நிரிந்த பேடையும் ஆணை யடைய
கண்டிடு கருங்குயில் காதல் துணைவியின்
சுண்டிய முகத்தையும் சோர்ந்த வரவையும்
கண்டு கலங்கி கருமுகம் கொண்டு
உண்ட துயரினை உரையா யோவென,
உரைக்கப் புகுந்த பேடைக் குயிலும்
விரைய லெடுத்து வெதும்பி யழிந்து
மூச்சுத் திணறி முகமும் வியர்த்து
பேச்சு மழிந்து பின்னே யுரைக்கும்
“நாதா! கேளும்; நன்கு பகர்வேன்
ஏது மறியா யெளியன் யானும்
உம்மைத் தேடி உலகைச் சுற்றிய
வெம்மை தீர வேட்கை கொண்டு
பெருமா மொன்றி லிருக்கை யெய்தி
அருகச் செய்தே னவ்வழி சூட்டை,
அவ்வம யமதி லவ்வழி வந்த
செவ்வில் மேனியன் சிலையோர் வேடன்

(10)

(20)

(30)

என்னைக் காண தன்னை யம்பை
என்மிசை விடலும் யானு மஞ்சி
சற்றே விலகிட சரிந்த வம்பும்
மற்றொரு திசையில் மாறிப் பாய
கடிதினில் பறந்தேன் கருமழு மறந்தேன்
இடித்தே உன்னம் என்னை வெதுப்ப
ஏங்கி மயங்கி வீங்கி யழுது
தாங்கருந் துயரால் தன்னிலை மறந்து
நங்கு வந்தே னும்மையுங் கண்டேன்
தாங்கு முகத்தய நிதவே” யா மென

(40)

இன்னிசைப் பேடை இயம்புதல் செய்ய
உன்னிய ஆணும் உளமிக நொந்து
“என்னே மக்கள் இழிவுறு செய்கை!
கொன்னே நம்மைக் கொல்லுத லேனோ?
மக்கள் துன்பிடைத் து”ருது வேளை
தக்க இன்பம் அளிப்பதும் யாரோ?
தாங்கருந் துயரில் தவித்திடு மகனும்
திங்குர லின்னிசை கேட்ப னாயின்
ஆங்கவன் துயரை அழிப்ப னன்றோ!
நங்கிது செய்தலும் நாமே யன்றோ?
நன்றியை மறந்து நவை புட வாழல்
குன்றப் பழியைக் கொடுக்கு மென்றே
அன்றே யறிஞர் அறைந்து செல்ல
இன்றே மக்கள் நடப்பது மென்னே!
புணல தழுக்கைப் போக்கு மிந்த
இனச்சிறு மீனை இரையெனக் கொள்வார்
பாலை யீந்திடு பசுவைக் கொல்வார்
வாலைக் குழைத்திடு நாயை யெறிவார்
செலவின் விரைவினை சிறக்கக் காட்டும்
உலையிலா சிற்றி லூரக் கொல்வார்
இன்னுக் கொல்வார் எண்ணிலா வுயிர்களை
சொன்ன லவையும் சோரச் செய்யும்”
என்றே ஆணும் இசைக்க, பேடையும்
“ஒன்று சொல்வேன் ஊன்றிக் கேளும்

(50)

(60)

பண்டு ஒருநாள் பரிதியஞ் செல்வன்
அண்டி நடுவ ண்டையும் வேளை,
முரசொலி கேட்டேன் மிக்கிருட் காவில்
வினாந்தம் கடைத்தேன் வேட்கை யரும்ப
அடர்நீனை யொன்றி னிளையே புக்கு
இடைவிடா தெல்லா மிருத்த கண்டேன்

(70)

வன்கல் மண்டபம்; வருத்த பேய்ச்சிலை;
தன்முன் பார்த்த தங்கிய பொருட்கள்
தெங்கின் காய்கள்; தீங்கின் வாழையின்
மங்காள் குலைகள்; மாதுளங் கனிகள்;
கண்ணைப் பறித்து கருத்தைச் சுவரும்
வண்ணஞ் சான்று வளர்ந்த கரும்பு;
காற்றிசைப் பாங்கரும் கறுமணம் கங்கு
காற்றொடு கலக்கும் கவினெலு மிச்சி;
பொன்னிறம் கொண்ட பூவெழில் வருக்கை;
கன்னிறம் காட்ட கலமுறப் பழுத்த

(80)

தீஞ்சுவை மாங்கனி; திராட்சைப் பூக்கனி;
பூஞ்சுனை யீர்தை; பிறவும் பலவொடு
மயக்க மதுவும் மண்டி யிருந்தன.
பயக்கு மழகில் பார்வை செலுத்தி
மக்கட் கூட்டம் மிடைந்து வளைந்து
மிக்க வொலியை யெழுப்பி நிற்ப,
நடுவண் புருத்த தடிய நெருவன்
அடித்து வீழ்த்த ஆட்டங் கொண்டு
பலவும் பிதற்றி படுமது வருத்தி
குலையும் நடுங்கக் கூக்குர லிட்டான்.

(90)

கடிய மக்கள் குரலை யொடுத்தி
தேடிய சாயியும் திரும்பிய தெனவே
பத்தி உளவொடு பயந்து வொதுங்க,
சத்தி கேட்டான் சூதியில் கொணர்வாய்!
என்றே முன்ன ராடிய தடியன்
குன்றிய குரலொடு தோழிகள் பத்து
கொண்டா வென்றான் குழுமி யோரிடை

அண்டி நின்ற ஐயிரு புள்ளும்
அடுத்தே வந்தன அவக்கொலை யெய்த.
எடுத்தான் கத்தியை இருள்மனத் தடியன்

(100)

கழுத்தினைப் பிடித்திட கழறிய வொருவன்
இழுத்துப் பிடிக்க இருக்கொலை செய்தான்
குருதி யாறு கிளைபல் தொடுத்து
பெருகி யெங்கும் பார்த்த ஓட,
தலையறு பட்ட தீவினைப் புட்கள்
நிலத்த லீழ்ந்து நெடுகத் துள்ளி
ஆவி யொடுங்க அசைவு வொழித்தன
மேலிய புள்ளு மெண்ணிய தென்னோ!
மக்க னென்பார் மடநெஞ் சடையார்
தக்க தூற்கள் கற்றவர் பின்னும்

(110)

இக்கொலை செய்ய இசைத்தே கிற்பர்
மிக்க இன்பம் வருவ தறிந்தும்
அறத்தினை வளர்க்கார் அன்பினைப் பெருக்கார்
கிறத்துத் தீவினை திருத்தியே செய்வார்"
என்றே இசைக்க இருந்து கேட்ட
வன்றிற லாணும் வருத்தி வாடி
மக்கள் மாண்புடை மதியைப் பெற்றும்
இக்கொடு வினையால் இழிவே கொள்வார்.
இன்னே காண்பாய்! இசை கிதிக் கொழுத்தே!
தன்னிக ரில்லாத் தனிப்பெரும் வானில்

(120)

பொன்னிகர் நல்ல புதுவொளி வீசி
மின்னி யெழுந்தான் உதியார் மதியன்.
இல்லஞ் செல்வோம் இனியே நாமும்
பொல்லாப் பொழுதும் போயது காணாய்!
என்றே கூறி யெழுந்து பறக்க
கன்றெனப் பேட்டையும் நல்லான் பின்னே
தொடுத்துப் பறக்க தொலையமை இல்லம்
அடுத்துப் போதா அடைந்தன வந்தே

182528

ஆண் பெண் சமத்துவம்

(0)
("காடி.")

ஒரு ஜாடியும் சட்டியும் குயவுன் கடையில் விற்பனைக்கு வந்திருந்தன. அப்பொழுது ஜாடி சட்டியைப் பார்த்து, "ஓ இழிந்த சட்டியே! உனக்கும் எனக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! என்னைப் பணக்காரர்கள் வாங்கிக்கொண்டு போய் அர்ச்சுதாசை வைப்பார்கள். உன்னையோ உலோகங்களினால் செய்த பாத்திரங்களை உபயோகிக்க சந்தியற்றவர்களாகிய ஏழைகள் வாங்குவார்கள். என் அருகில் உட்காரவும் உனக்கு வெடிகையில் இல்லை?" என்றது. அப்பொழுது சட்டி, "என் அகாரணமாக என்னை தாழ்த்தியிருக்கிறது. உனக்கும் எனக்கும் உருவத்தில் மாத்திரம்தான் வித்தியாசம். இருவரும் ஒரே குழியில் இருந்தோம். ஒரே குயவனால் வெட்டி எடுக்கப்பட்டோம். ஒரே தண்ட சக்கரத்தில் சுழன்றோம். இப்பொழுதும் ஒரே கடையில்ல்தான் இருக்கிறோம். உடைந்தால் இருவரும் எடுத்து எறியப் படுவோம். இதற்காக ஏன் கர்வப்படுகிறது?" என்று விடையளித்ததாம்! ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஜாடிக்கும் சட்டிக்குமுள்ள வித்தியாசம்தான் இருக்கிறது. ஒரே மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில்தான் இருகிறதோரும் ஜனிக்கின்றனர். சுமார் 5, 6-வயது வரையில் (சுமூடைய நாடுகளில்) ஒரே மாதிரியாக வளர்கின்றனர். குழந்தைப் பருவத்தில் ஒரே மாதிரியாகப் போற்றப்படுகின்றனர். இறந்த விட்டால் ஒரே மாதிரியாக புதைக்கவோ, தகனம் செய்யவோ கேட்கிறோம். இவ்வளவு ஒற்றுமை எளிதும் உருவ வேற்றமை யிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஜாடியும் சட்டியும் ஒன்றுதான்; ஆனால் உருவ வித்தியாசம் ஜாடிக்கு மேன்மையையும் சட்டிக்குத் தாழ்வையும் அளிக்கிறது. அதே போல் மனிதர்களிலும் ஆணுக்கு இருக்கும் சில சந்தர்ப்பங்கள் பெண்ணுக்கு இல்லை.

ஒரே தச்சன் மேஜையையும் நாற்காலியையும் செய்கிறான். மேஜைக்கும் 4-கால்கள், நாற்காலிக்கும் 4-கால்கள். அனேகமாக இரண்டும் ஒரே மாதிரியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் மேஜை எழுதுவதற்கும், நாற்காலி உட்காருவதற்கும் உபயோகமாகவது யாவரும் அறிந்ததே ஒரே தட்டான் இரண்டு ஆபரணங்கள் செய்கிறான். இரண்டிலும் தங்கத்தையும் வைரத்தையும் இழைக்கிறான். ஆனால் ஒன்று காதணியாகிறது. மற்றொன்று மூக்கிலணியத் தக்கதாகிறது. இந்திய ரப்பரினால் இரண்டு விளையாட்டுச் சாமான்கள் செய்கிறான். உருண்டை வடிவமாக்குகிறான். மற்றொன்றை பிளந்து பிளந்தால் எப்போதும் உருட்டப்படுகிறது. மூன்றாவது 'பந்து' என்று பெயர். இது உருட்டப்படுகிறது. மற்றொன்று அழுக்கில் 'பந்து' என்று சப்தம் செய்யப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கு படத்தை யோ சந்தோசையோ கொடுக்கிறது. உருவ வித்தியாசம் எவ்வளவு வேற்றமை யை உருவாக்குகிறது பார்த்தீர்கள்.

மேஜையை சாதாரணமாக எழுதுவதற்கு உபயோகிப்பார்கள். ஆனால் அனேக இடங்களில் அது உட்காரும் ஆசனமாகவும் பயன்பட வில்லையா? எனக்குத் தெரிந்த அனேக உபாத்தியாயங்கள் பின்னாக்குப் பாடம் கற்பிக்கும் பொழுது மேஜைமேல் உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். மெது விட்டிலும் நாற்காலிகள் வேறு வேலையாக விருக்கும்பொழுது யாராவது புது மனிதர்கள் வந்தால் மேஜையில் உட்கார வைப்பது சகஜந்தானே! அதேபோல் பன்னிக் கூடத்திலிருக்கும் பெஞ்சிகள் பின்னாக உட்காருவதற்காக செய்யப்பட்டன. ஆனால் பாடம் படித்தத்கொண்டு வராதவர்களையும் வேறு குறுப்பு செய்பவர்களையும் உபாத்தியாயப் பெஞ்சியின்பேரில் ஏறி நிற்கச் செய்வதில்லையா? சும்மீடுகளில் உயரமாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் வஸ்துக்களை எடுப்பதற்கு மேஜையோ, அல்லது பெஞ்சியோ போட்டுக்கொண்டு ஏறுவதில்லையா? ஆகவே மேற்கூறிய வஸ்துக்கள் வழக்கமாக ஒருவிதமாக உபயோகப் பட்டாலும் விசேஷமாக வேறு விதமான உபயோகமும் கொடுக்கிறது.

பெண்மக்களுக்கும் ஆண்மக்களுக்கு அளிப்பது போன்ற செனகர்யங்கள் அளித்தால் அவர்களும் மேன்மையாக விளங்குவார்கள் என்பதும், சிறில உதாரணங்களினால் பெண்களே இன்னும் அதிக சக்தி வாய்ந்தவர்கள் என்பதும், ஆண்மக்கள் செய்யும் அநீதிகளைச் செய்திகள் (ஆகாய விமானம் செலுத்தவது, நீச்சு முதலிய போட்டிகளில் கலந்து கொள்வது.....) பெண்களாலும் இயலும் என்பதும் கூறுவதில் பயனில்லை. பெண்களே உயர்ந்தவர்களாக விருந்தபோதிலும் அவர்கள் இவ் விஷயங்களில் தலையிட்டுக் கொள்வது நியாயமா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். சரோஜினி தேவிடார் ஆங்கிலத்தில் கவிதை எழுதினர். பெஸண்டு அம்மையார் நியசாபிகல் சங்கத்தை இந்தியாவில் ஸ்தாபித்து அனேக வருஷ காலமாக அதற்குத் தலைவியாக விருந்து வந்தார். மற்றொரு மாத டென்னிஸ் விளையாட்டில் புருஷனுடன் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றான்..... எல்லாம் வாஸ்தவத்தான். ஆனால் இவ்விருந்த ஒவ்வொரு பெண்ணும் சரோஜினி தேவியைப்போல் பண்டிதையாக முடியுமா? ஆயிரத்தில் ஒருவர், இருவர்தான் எந்த ஊரிலும், எச் சமயத்திலும் முன்னணியில் நிற்பர். ஆண்மக்களிலும் அனேக கவிதை. ஆகாய விமானிகள்; கப்பற்படைத் தலைவர்கள், ராஜ்ய தந்திரிகள் இருந்தாலும் ஒவ்வொரு ஆண் மகனும் இந்தப் பதவிகளைப்பெற முடியுமென்பதல்ல. கடாத்தபவர். ஒருவர்தான் இருப்பர். நடத்தப்படுவார்கள்தான் ஆயிரக்கணக்கில் வேண்டும். ஒரு சேனைக்கு ஒரு தலைவன் இல்லாமல் இரண்டுபேர் இருந்தால் அனர்த்தந்தான்.

கல்லது. ஆணும் பெண்ணும் ஒரே வேலைகளைச் செய்ய சக்தி வாய்ந்தவர்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். இருவரும் அவைகளைக் கலந்தாற்போல் செய்வது அவசியமா? எப்பொழுதும் வேலைகளைப் பங்கிட்டுக் கொண்டு செய்வதே சலம். கமக்கே வண்ணாவேலை, சக்கிலவேலை, குயவன்வேலை... யெல்லாம் தெரியும் என்று வைத்துக்கொள்வோம். எல்லாவற்றையும் செய்துகொண்டு மெது உத்தியோகத்தையும் பார்த்துக்கொள்ளும்மா? இயலுமா? (சூலையில் முடிவாரம் செய்து கொள்வதே எல்லாவோரம் பிடிக்கிறதே. அறுத்துவிட்ட செருப்பையும் தைத்துப் போட்டுத் கொண்டு வெளியில் கிளம்ப வேண்டுமென்றால் சாத்தியமா?) ஆதலால் ஆணும் பெண்ணும் ஒரே வேலைகளைச் செய்வதைவிட வெவ்வேறு வேலை

கன் செய்வது குடும்பத்திற்கு கல்லதா, அல்லது ஒரே வேலை செய்வது கல்லதா என்பதை யோசிப்போம். உதாரணமாக, புருஷன் மாத்திரம் வேறு ஊருக்குப் பிரயாணம் செய்கிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது மனைவி அவனுக்கு உதவி செய்ய முடிவதுபோல, இரண்டுபேரும் போவதாக விருந்தால் செய்ய முடியுமா? இருவரும் புறப்படவேண்டி பிறுந்தால் அவரவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டியவைகளைத் தயாரிக்க முடியுமென்றிருவர் மற்றவருக்குச் செய்வது என்பது முடியாது. எனவே, ஒருவர் வீட்டுவேலைகளையும் மற்றவர் வெளிவேலைகளையும் பார்த்து வருவதே கிரமம். பெண்களின் அங்கவமைப்பும் அவர்களே செய்யக்கூடும் என்று கடவுள் விதித்திருக்கும் செயல்களையும் யோசிக்குங்கால் வீட்டுவேலைகளைக் கவனிப்பதற்கென்றே பெண்கள் படைக்கப்பட்டனரென்று கிட்டமாகக் கூறலாம்.

நிற்க, பெண்கள் தாழ்த்தவர்களுக்காக நடத்தப்படுகின்றனரா வென்பதைக் கவனிப்போம். முதலாவது அவர்கள் வீட்டிலிருக்க வேண்டுமென்று கியமித்தது. இரண்டாவது, அவர்கள் வேலை செய்யச்சென்றால் ஆண் மக்களை விட குறைந்த கூலி கொடுப்பது. மூன்றாவது, அவர்களுக்கு சொத்தரிமை கொடுக்காதது... இவைகளைத்தான் முக்கியமாக அவர்கள் எடுத்துக்காட்ட முடியும். வீட்டிலேயே இருக்கவேண்டும் என்ற விதி முன்காலத்தில் ஏற்பட்ட போதிலும் அது இக்காலத்தில் யாரும் அனுஷ்டிப்பதில்லை. எக்காலத்திலும் பெண்கள் கோயில் குளங்களுக்குப் போவதும், கதை காலக்ஷேபங்களுக்குச் செல்வதும் தடுக்கப்படவில்லை. நடுவில் முகம்மதிய படை யெடுப்பினால் ஆண் மக்களுக்கே பயமாக விருந்ததால் பெண்களை ஆபத்தினின்றும் நீக்க வீட்டிலேயே இருக்கச் செய்தனர். தற்காலத்தில் அவர்கள் உல்லாசமான பொழுது போக்கிடங்களுக்குச் செல்வது சகஜமாகி விட்டது. முக்கியமாக அவர்களை வீட்டிலிருக்கச் செய்வதற்குக் காரணம் குழந்தைகளைப் பராமரித்து பிற்காலத்துக்கு கல்ல மார்தரையளிப்பது தான். வெளியில் சென்று உழைத்து சாப்பாட்டிற்கு வழி தேடுமபடியான கஷ்டவேலையை புருஷன் செய்யும்படியும் வீட்டில் இருந்து கொண்டு புருஷனுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் சிக்குகை செய்யும் சாதாரண வேலையைப் பெண்களுக்கும் கியமித்தது பக்ஷபாதமா?

கூலி வேலை செய்யும் பெண்களுக்கு ஆண்களை விட குறைந்த ஊதியமளிப்பதற்குக் காரணம் பெண்களுக்குக் கஷ்டமான வேலைகளைக் கொடுப்பதில்லை என்பதே. அகேசமாக வெளியில் வேலை செய்யும் பெண்கள் வீட்டிலும் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கும் என்பதைக் கருதியே அவர்களுக்கு சாதாரணமான வேலைகளை யளிப்பது. அந்த வேலைக்குத் தகுந்த கூலி கொடுத்தால் கோரித்துக் கொள்வதில் என்ன பயன்? சொத்தரிமை விஷயத்திலும் பக்ஷபாதமில்லை. தகப்பனார் வீட்டிலிருக்கும் பெண் விவாகமானவுடன் அவன் புருஷன் வீட்டைச் சேர்ந்தவனாகிறான். சிறுவயது முதலே ஒருவருடைய பாதுகாப்பிலுள்ள ஒருவருக்கு தனி சொத்து ஏன்? நமக்குக் கஷ்டம் சேர்ந்தால் அதைப் போக்க துவஜம் கட்டிக் கொண்டு மற்றவர்க ளிருந்தால் நாம் கவலைற்றிருக்கலா மன்றோ?

மொத்தத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் நமது மனம் தான் காரணம். எல்லா இடங்களிலும் சுகமும் உண்டு; கஷ்டமும் உண்டு. கவான் பதவியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு விதமாகப் பார்த்தால் அதிலுள்ள சுகங்கள்

கண்கிட முடியாது. இன்னொரு விதத்தில் அந்தப் பிழைப்பு அதிக உபத்திரவம் கொடுப்பது போல் தோன்றும். அது?பால், பெண்களும் வேண்டுமென்று தங்களைத் தாழ்த்திவைத்திருப்பதாக எண்ணி வருத்திகிறார்கள். இக்கறைக்கு அக்கறை பச்சை என்பதுபோல் தற்போது புருஷர்கள் செய்யும் வேலை அவர்களுக்குச் சுகம்போல் தோன்றும். ஆனால் தற்சமயம் அம்மாதிரி வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் மாதரோ அதன் உண்மை நிலைமையை அறிவிப்பார்.

நமது நாட்டில் பெண்களை இழிவாகக் கருதவில்லை. 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்' என்னும் முது மொழியில் அன்னைக்கு முதன்மையளிக்கிருக்கிறது. 'பாழே மடக்கொடி 'இல்லா மனை' யென்பதில் இல்லாளின் அவசியத் தைத் குறித்திருக்கிறது. லக்ஷியையும் சாஸ்திரியையும் தனத்திற்கும், கலைக்கும் அதிபதிகளாக எண்ணி யிருக்கிறது... சாதாரணமாகவே தாயைத் தகப்பனுக்கு சமமாகவும், பெண்ணைப் பிள்ளைக்கு சமமாகவும், தமக்கையைத் தமையனுக்கு சமமாகவும் கருதப்படுகிறது. மனைவியை விட புருஷன் உயர்ந்தவன் என்பது எதன்பொருட் டென்றால் சாதாரணமாக நமது நாட்டில் மனைவியை விட புருஷன் வயது முதிர்ந்தவனாக விருக்கிறான். அதுவுமன்றி குடும்பத்துக்கு அன்ன மளிக்கிறான். அதுவேயன்றி மற்றவ்விதத்திலும் பெண்ணை ஆணுக்குக் கீழ்ப்படிந்ததாக ஒருவரும் கருதவில்லை.

நாம் சுயராஜ்யத்திற்கு சண்டையிடுவது ஏனென்றால் இப்பொழுது அன்னிய ஆட்சிக்குட்பட்டிருப்பது போல் நாம் எப்பொழுதும் இருந்தது இல்லை. ஜாதி வித்தியாசம் ஒழிப்பதற்கு பிரயத்தனப் படுவதும் இதே போல், என்றும் அந்த வித்தியாசம் இருந்ததில்லை என்பதால் தான். ஆனால் ஆணும் பெண்ணும் ஆதி முதல் இன்று வரையில் ஒரே மாதிரி தான் இருக்கிறார்கள். இனியும் மாறும் என்று எண்ண இடமில்லை. ஆகையால் ஒருவர் மற்றவருடன் சண்டை யிடுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை. "இத்தியா" என்னும் பகிர்க்கு ஆண், பெண் என்று இரண்டு இறக்கைகள் இருக்கின்றன. இரண்டும் அவசியமே. ஆனால் இரண்டும் ஒரே வேலையை செய்யாமல் தங்களுக்கென்று விதித்திருக்கும் வேலைகளைச் செய்வதே நலம். இரு வகுப்பாரும் தங்கள் அவசியத்தை முன்னிட்டு தகுந்த கல்வியைப் பெற்று, சண்டையிலல்லாமல் ஜீவிப்பதே அழகு. அதல்லாமல், 'சாஸ்திரங்கள் ஆண் மக்கள் செய்ததாக்கையால் அவர்கள் எப்படிக்கெட்டுப் போனாலும் குற்றமில்லை யென்றும் பெண்களுக்கு மாத்திரம் மிகவும் கடினமான விதிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன' வென்று குறை கூறுவது பிசகு. ஆண் மக்களையும் தன்மார்க்க வழிகளில் பிரவேசிக்கவிடாமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதே பெண்கள் கடமை. அதை விடுத்து, தாங்களும் அவ்வழிகளிலேயே செல்ல ஆகைப்படுவது மூடத்தனமாகும்.

ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்பதில் தடையில்லை. ஆனால் சில விஷயங்களில் ஒருவர் மற்றவருக்கு அடங்கி நடப்பதும், வேறு சில விஷயங்களில் அவர்களை அடக்கி நடத்துவதும் தான் முறை அவ்விதமே நடந்து வருகிறது. அப்படி நடக்காததற்குக் காரணம் நம் பெரியோர்களல்ல, தற்கால மாதரின் மடமையே தான்.

விவசாயத்தின் மகிமை

(தென்னுப்பிரகா-டர்பன், சாஸ்வதி சபைத் தலைவர்
திரு. ச. முன்காமி பிள்ளை)

வேதனால் முதலாகி வினக்குகின்ற கலையினத்தும்
ஒதுவா ரெல்லாம் உழுவார்தந் தலைக்கடைக்கே!
கோதைவேன் மன்னவர்தம் குடைவனமும் கொழுவனமே!
ஆதலால் இவர் பெருமை யார்உரைக்க வல்லாரோ?

உலகின்கண் தோன்றின நாகரீகமுன்ன தொழில்களில் விவசாயமே சிறந்தது. கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம் முதலிய யுகங்கள்லேயே உழவுத்தொழில் செழித்தோங்கி உலக ஜீவவர்க்கத்திற்கு முழுமுதல் ஆதாரமாக இருந்த உதன்பதும், ராமாயணம், பாரதம், பாகவதம் முதலிய இக்காச, காவிய, புராணங்களிலிருந்து ஏற்படுகிறது. உழவுத்தொழில் செவ்வனே அவ்வக்காலங்களிலும் நடைபெற்றதென்று நாட்டுச் சிறப்பைக் கூறும் அத்தியாயங்களில் எல்லாம் தெளிவுற எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உலக மாதாவான திருமகனே ஜனக மகாராஜனின் தோட்டத்தில் உழுது கொண்டிருந்த கலப்பையின் கார் முதத்தில் தோன்றினான். இது உழவுத்தொழிலினால் பெருகியது மடையலாமென்று உலகத்தாருக்கு வலியுறுத்தவே யன்றோ? பாகராமருக்கு ஆயுதம் கலப்பை, மகாவீஷ்ணுவின் அவதாரத்தில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படும் கிருஷ்ணன், உழுத் தொழிலுக்கு இன்றியமையாத மாடுகளை மேய்க்கும் குலத்தில் உதித்தமை உழுத் தொழிலை மறைவாக உலகத்தாருக்கு சிபார்சு செய்வதாகக் கொன்னவேண்டியது கியாயமன்றோ? பரமசிவனது வாகனம் ரிஷபம். இவை எல்லாவற்றிலிருந்தும் உழுத்தொழில் கடவுள் சம்மதமானதும், சாஸ்திர சம்மதமானதுமான ஒரு முழுமுதற்சொழிலென ஏற்படவில்லையா?

தெய்வப்புலமை வாய்ந்த கம்பரும், கிருஷ்ணியை வெருவாகப் போற்றி யிருப்பதும், இப்புலவர் செய்துள்ள ஒவ்வொரு தூய்மையிலிருந்தும் ஏற்படும். எந்த இடத்திலும் இவர் உழவுத்தொழிலைப் புஷ்பாது விட்டதில்லை. ஒட்டக் கூத்தன் ஈட்டி எழுபது பாடியதற்குப் போட்டியாக உலகில் முழுமுதலாக விளங்கும் தொழிலைக் குறிப்பாகக் காட்டும் ஏரைப்பற்றி எழுபது செய்யுட்டினியற்றி ஏர் எழுபது என நாமம் குட்டினார்.

ஒளவைக்கு உவந்த தொழில் விவசாயமே. ஒரு அரசனுக்கு விவாக காலத்தில் வாழ்த்துக் கூறும்போது 'வரப்புயர' என்றதான அவர் கூறிப் போந்தார். இதற்கு விளக்கியானம்கேட்டே "வரப்புயர நீர் உயரும்; 'நீர் உயர நெல் உயரும்; நெல் உயரக் குடி உயரும்; குடி உயரக் கோன் உயரு'மென்று

அரசனே வியக்குமாறு பதிலளித்ததிலிருந்து விவசாயத்தின் மகிமை கட்டுக் கடங்காதது என்று கிருபணம் செய்திருக்கிறார்.

திருவள்ளுவரும் தமது தமிழ்வேதமாகிய குறளிலே உழவுத் தொழிலைப் பற்றி வெகுவாய்ச் சொகித்துக் கூறி யிருப்பதும் புலனாகும்.

"சுழன்று மேர்ப்பின்ன துலக மதனால்

உழந்து முழுவே நிலை."

என்றார் குறளாசிரியர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும், உழவைச் செவ்வனே கடத்துமாறு உலகத் தாருக்குச் சிபார்சு செய்யவேண்டியே பரமசிவன் பார்வதி இருவரும் பயிர்த் தொழிலைப்பற்றி ஒரு தர்க்கம் நடந்ததாக ஒரு செய்யனும் ஆக்கியுள்ளார். அது கீழ்வருமாறு:—

அச்சத னளிப்பனில் முமது கேயன் வித்தை

யருளுவன் பல பத்திரன்

கலமுதவு வன்சமன் பகடவ னந்தமக்

கானதோ ரொருது முண்டே

முச்சிர வயிற்படையி னைக்கொழுவ தாக்குவோ

மொய்ப்புட னிழுத் திறக்க

முந்திய வடக்கயிற் றுடன்மற்று கமதன்பர்

முன்போ யிரந்து கொன்வோம்

இச்சையுடன் கமதினைய தனையனா கியகந்த

னினிமை யொடு மாடு மேய்ப்பன்

இனியமுது பயிரிடுத னன்றுகண் றிறைவிட்

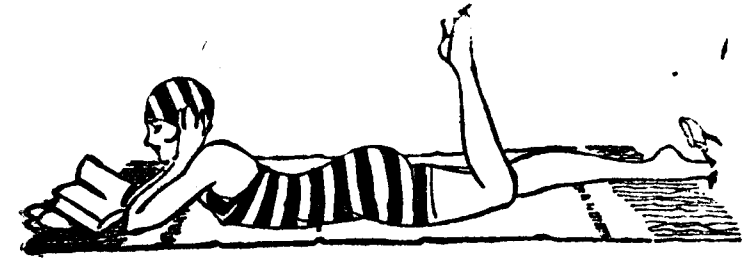
டிதந்துன்ப நிலமெனவே

கச்ச முலைமாது உமை வுரைத்திடும் புத்தியைக்

கைக் கொண்டினத்தி விது கற்

காரிய மெனக்கருதி மெத்தக் களித்திடும்

கண்ணுத லுமைக் காக்கவே.

சாங்கிய தரிசனம்

(திரு. எஸ். ஏ. திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளை, பி.ஏ.)

சாங்கிய சூத்திரம்

மாயையானவன் முக்குணமென்னும் மூன்று கலைகளால் (வஸ்திரத்தால்) பற்பல வேடம்பூண்டு புருடனை மருட்டி வரும் போழ்து, ஓர் அவதாரத்தில் உடைகளை மாற்றும் பொழுது, அவளுடைய உண்மையான நிர்வாணகோலம் புருஷனுக்கு அசதியிற் நென்படலும், மாயை "எவரேனும் அசதியில் எனது நிர்வாணத்தைக் கண்டுகொளே" என வெளி காட்டிக்கொள்ள உடனே புருஷன், பார்வையிற் காணப்படுகிறான். "ஓகோ! காரியம் செட்டுவிட்டது; நமது யதார்த்த நிலையைப் புருஷன் உணர்ந்து கொண்டான்; இனிக்குகியுஞ் செய்வன்" எனப் பயந்து மாயை மறைந்திருப்பன்.

மற்றும் ஓர் பெரிய உண்மையை உடைத்துக் காட்டுகின்றார்.

[புருஷனே தனியன், செயல் இல்லாதவன், முக்குணங்கட்கு அப்பாற்பட்டவன், அறிவே சொரூபன். இவ்வாறிருப்ப அவன் பந்தமுறுகின்றனென்றும், பந்தங்கழல்கின்றனென்றும், கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்கின்றனென்றும், அலமருகின்றனென்றும் எவ்வாறு கூறக்கூடும்?]

62-வது காரிகை

தன்மான்ன பத்யதே நாயி முச்யதே நாயி சம்சரதி கஸ்சித்—
சம்சரதி பத்யதே முச்யதேச நானுஸ்யாயா பிரகிருதி:

சத்தியத்தை யுன்னவாறு நோக்குமிடத்து, ஓர் புருஷனும் பந்தமுறுவா னல்லன், விடுதலை பெறுவானுமல்லன், கூடுவிட்டு ஒடுவானுமல்லன். பின் னர் யாருக்கு இவை கேளுகின்றதெனின், மாயைக்கே பல கூடுகள் உனதாத வின் அவனே பல கூடுவிட்டு ஒடுபவனும், அவனே பந்தமுறுபவனும், அவனே பந்தம் டெயிழ்பவனுமாவன்.

உரை. கூடுகள் என்றது தேவ, மனித, விலங்கு முதலானவைகளின் தேகங்களுக்கு வித்தா யிருப்பவற்றை.

ஆத்தமா பந்தமுறுவதா யெழும் பிராந்தி எத்தகையது? வாசஸ்பதி கூறுவது:—அரசனுடைய சேனை யுத்தபூயியில் வெற்றியையேனும் தோல் வியையேனும் அடைவின் அவைகள் அரசன்மேல் ஏற்றிக் கூறப்படுவது

போலப் பிரகிருதிக்கும் கேளுகின்ற இன்ப துன்பங்கள் புருஷன்மீது ஏற்றப் படுகின்றன.

சிந்த. வெற்றி தோல்விகளை லுண்டாகும் இன்பதுன்பங்களை கேரே உண்மையில் அனுபவித்தது படையாட்களே யாயினும், அபிமான தோஷத் தால் அரசனும் இன்ப துன்பத்திற்கு ஆளாகின்றான். அவ்வாறே உன்னவாறு கச துக்கங்களை யனுபவிப்பது இலங்கமேயாயினும், பாவனா தோஷத்தால் புருஷனே அனுபவிப்பதாய்த் தோன்றும். இத் தோற்றத்தைப் பொய்யாக விவக்கும் வழியுண்டா? வெனின், உனது தேகத்தில் ஓர்வலி (தோற் தாவு) விளையின்; அது தேகத்தில் ஏதோ ஓரிடத்தில்தான் கிசழ்வதாகத் தோன் றும். இவ்வலியை மனம் நோக்கியதால்தான் உனதென நம்பப்படுகின்றது. ஏனெனில் மனம் தேகத்தை மறந்திருக்கும் துக்கக்காலத்திலும் ஏதேனுமோர் விஷயத்தில் ஆழ்ந்து பதிந்து கிடக்கும். தியான காலத்திலும் இலங்கத்தில் (தேகத்தில்) நேரும் உபத்திரவம் தென்படாமலே கடைபெறுகின்றது. ஆத லின் நோக்கமற்றிருக்கின் துன்பம் தோன்றாது. அன்றியும் தான் உரிமை கொள்ளாத ஓர் சேனைப் பொருட்டுத் தீங்கு நேரின், அந் தீங்கு பற்றில்லாக் காரணத்தால் சுத்த அறிவொன்றால் மட்டும் உனதென நம்பப்படுகின்றது; மனப்பற்றின்ன சேனைப் பொருட்கண் நேரின் நெஞ்சமூர் தடித்துக் கொண்டிருக்கும். அறிவைக் கண்டவன் தனது தேகத்தில் நேரும் துன் பங்களைச் சாக்வி மாத்திரையாய் நின்று கண்டு துன்பத்தைத் தயக்காது (அனுபவியாது) நிற்கல் கூடும்.

[பந்தமோஷங்களை மாயை எவ்வாறு புருஷனுக்குத் தோற்றவாய் செய்கின்றனெனின்:—]

63-வது காரிகை

ருபை: சப்தபிரேவ பத்னாயாத் மாந் மாந்மனாபிரகிதி:
சைவச புருஷார்த்தம் பிரதிவிமோசயத்யேகருபேண.

மாயை எழுவாத கோலங்களுள் (ரூபங்களுள்) தானுள் நின்று தன்னைத் தானே பந்தித்துக் காட்டுவன். (ஆதலின் பார்க்கப்படுவது அவனது கலை களையன்றி யவனல்லன்.)

பிரதி புருஷனது கண்மை கருதி ஓர்தாம் ஒவ்வொருவனுக்கும் தனித் தனி தனது கட்டுகளை யவிழ்த்து ஏகமான தனது நிர்வாண கோலத்தை (ரூபத்தை)த் தரிசிப்பிப்பன்.

உரை. எழுவாத பாவங்களால் (கோலங்களால்) தன்னைப் பந்தித்துக் காட்டுவன். அவை:—

அறரூபம்.
மறரூபம்.
ஆசாரூபம்.
வைராக்சியரூபம்.
ஐசுவரிய ரூபம்.
அநைசுவரிய ரூபம்.
அஞ்ஞானரூபம்.

இவ் வெழுவகை ரூபங்களும் அவ னது அற்றத்தைக் காட்டாது. கடைக் கண் ஞான ரூபினியாய் நிற்கும் போழ்து அவனது அற்றம்? நிருவாணம் தெற்றென விளங்கும்.

எழு தாம் தன்னைப் போர்த்துக் காட்டுவன், ஓர் தாம் தன்னைத் திறந்து

காட்டுவன். எழுவிதமாய் மருட்டுவன், ஓர் விதத்தில் தெருட்டுவன். உலகங்களும் ஏழு, இசைகளும் ஏழு, நிறங்களும் (வண்ணங்களும்) ஏழு. நிறங்களையும், சப்தங்களையும் ஞானவழியாற் கண்டு நீக்கி, அடிப்படையைக் காணின் அஃது மாயாதரிசனம். இதுவே தர்மதேவதை; இதுவே பரமன் வாகனம் கொள்ளும் தூடம்.

இது பற்றியன்றே திரிலோகங்களாகிய முப்புறத்தை நெற்றிக் கட்டியாற் பரமன் சாம்பராக்கி கின்ற போழ்து மாயையாகிய விண்டும் (விட்டுணுவும்) தன்ம தேவதா ரூபமான இடபமாகச் சென்று கின்ற பரமனைத் தன் மீது ஆரோகணிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டான். இவ் வதிராகியத்தை (உட்கிடையை)ப் பின் வரும் திருவாசகத்தாற் நெளிக்—

திருச்சாழல்.

“கடகரியும், பரிமாவும், தேரும், உகத்தேருதே
இடபம் உகத்தேறியவா நெய்க்கரிய வியம்பேக
தடமதிக்கன் அவைமூன்றும் தழுவெரித்த வர்காவில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால் காண் சாழலோ”

கபில சூத்திரம்:—“பிரகிருதி தன்னைத் தானே பந்தித்துக் கொள்வது உலண்டு (பட்டுப்பூச்சி) தான் கட்டிய உட்டினுள் தான் அகப்பட்டுக் கொள்வது போலும்”

மாந்தர் மாயையுள் மாட்டிக் கொண்டு வெளிவரத் தெரியாது சன்ன மானச் சுழற்கண் அலமரும் விர்நையைத் தெய்வப் புலமைக் கல்லாடர் பின் வருவாறு வினங்கினர்:—

“வரியுட்குழக் குடம்பை நூறெற்றிப் போக்குவழிபடையா
[துள்ளுயிர் விடுத்தலின்
அறிவுபுறம்போய் அலண்டதுபோலக் கடற்றிரை சிறை
[மலக்குத்துயர் காட்டும்
உடலெனும் வாயிற் சிறைநடுவுக்குப் போகாதணங்குதும்
[வென்னறிவேறும்
ஆரணம் போற்றும் கின் காலுற வணங்குதும்.”

[இவ்வாறு மாயை பந்தங்களை யெல்லாம் உதறிவிட்டு கிர்வாணமாய்த் தனது உண்மை (யதார்த்த) யுருவத்தைக் காட்டிய போழ்து, புருஷனுக்கு யாது கிசழ்கின்ற தெனின்?]

64-வது காரிகை

யேவம் தத்வாப்யா சான்னஸ்தி நமே நாலு மித்யபரிஸேஷம்
அவிபர்ய யாஹி சுத்தம் கேவல் முத்பத்யதேவ்யானம்

இவ்வாறு தத்தவங்களை இடையறாது ஆராய்வதனால், அறிவையெஞ்சி கிற்பதானது ஒன்று மில்லையான முடிவையும், திரிவுணர்ச்சியை வெட்டி யெறிந்த வெற்றியையும், தாய்மையையும், ஒப்பிலாத் தனிமையையும் (தானே யெல்லாமா யல்லதமா யிருக்குத் தன்மையையும்) கண்ட பரஞான முதய மாகும்.

அஃது எஃதெனின்?—

நான்மி	நமே	நாலு
காணுனென்பதில்லை.	எனதென்பதில்லை.	நானென்பதில்லை.

என்னும் ஞானமே.

உரை:—இவண் கூறிய ஞானம் வாக்கிறந்த பரிபூரணத்தின் மேற்று.

இதுவே ஞானரு, ஞானம், ஞேயக் கடந்த பரஞானம். எல்லாப் பொருண் முடிவுமீவ னிருப்பினும் ஓராற்றூற் கிறிது விளக்குதும்.

ஞானநயனமாகிய மனம் வாக்கை வாகனமாகக் கொண்டு எப்போதும் ஓர் பொருளை நாடி கிற்பதுண்டு. தேடிக் கொண்டிருக்கிறதே அப்பொருள் தான் எவண் உனதோ வென போதம் கன்காராயப் புஞ்ந்தபோழ்து அப் பொருள் போன வயனமூற் தெரியா தில்லையாயிற்று. இந்நிலைதான் “என தென்பதில்லை” என்றவிடம். ஞேயமற்ற விட முமாம். கண்டெட்ட விட மென்பது மிதுவே.

பின்னர், ஞேயத்தைத் தேடுங்கால் இயங்கிக்கொண்டிருந்த வாக்கு இயக்கமற்றதால் சப்த வுணர்ச்சியும் மறைந்தது. இந்நிலை நானுன நென்ப தில்லை என்றவிடம். இது செவிகெட்ட விடமுமாம்.

மனம் தேடி யோடிக் காணப்புகுந்த பொருளும் ஞானியமாயிற்று; வாக்கின் இயக்கமாகிய சப்தமும் ஞானியமாயிற்று.

இருக்கட்டும், சப்தமதா நொழிந்ததே சப்தத்திற்கு உற்பத்தானமான “கான்” எனும் வாக்குத்தான் எவண் உனதென உண்ணாட்டவ கொண்ட போழ்து வித்தாகிய ஞானருவும் இல்லாது ஞானியமாயிற்று. இதுவே “நான் என்பதில்லை” என்ற விடம். இதனையே “நான் கெட்டவா” வென மணிக்க வாகக் குரைத்தனர்போலும். இதுவே பிறப் பிறப்பில்லாவிடம்; கிளைப்பும் மறப்புமற்றவிடமும் இஃதே.

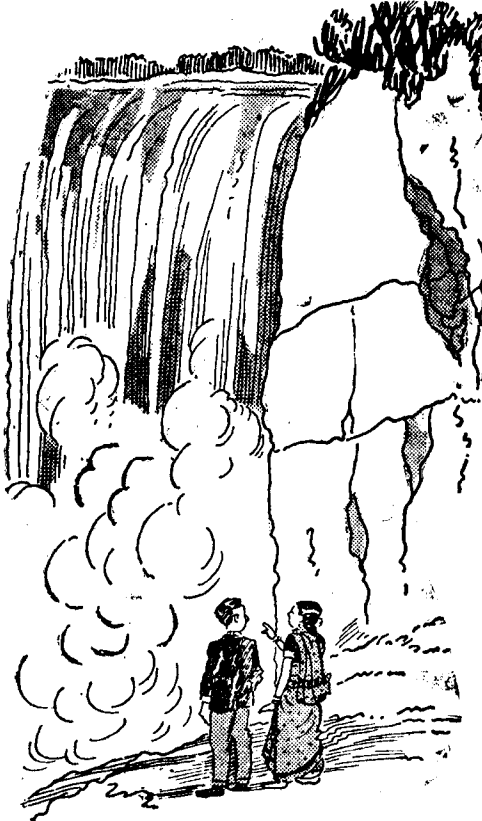
ஆகவே ஞேயத்தைக் காணவெழுந்த போழ்து ஞேயக் கெட்டொழி யவே தேடப்புகுந்த கண்ணும் தொழிலற்றக் கெட்டது. காட்சியும் கண்ணு மொழியவே சப்தம் தென்பட்டு நானுனெனெனச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது. பின்னர் செவியறிவு அதனை யுற்று நோக்கவே சப்தமும் மறைந்தது. சப்த மயமான ஞானத்தைக் கிட்டியறிய ஆரம்பித்த செவியும் பற்றுதற் கொன்று மின்மைமன் அவித்துபோயிற்று.

இருக்கட்டும், ஏதோ வித்திருந்தன்றே உனென் உனென் எனச் செப் பிற்று. அவ்வித்து எவண் உனதெனப் போதம் வலை சுருகுவது போற் கருக்கி மீன்போன்ற வாக்கு வித்தைப் பிடிக்க நோதலும் பிறவி பீஜமாகிய வாக்கும் இறந்தது. போதம் வாக்கிறந்து கிறவே ஓர் கண் கண்ணு மிலவாத ஞானியமே தோன்றிற்று.

“மும்பாலும் பாழாய் முடிவிலொரு ஞானியமாய்
அப்பாலும் பாழென் றறி.”

என்றான் பொய்யா வாகனமும்.

பிரத்தியட்சத்தில் கின்ற அலகம் மறைதல் ஞேயமற்ற விடம். இதுவே முதப்பாற்

பென்சாதி:—“காதா! இந்த நீர் வீழ்ச்சி ஒன்றை நனைப்பூட்டுகிறது.”

புருஷன்:—“எதை?”

பென்சாதி:—“உம்மை மணம் புரியு முன் என் கண்களினின்று விழுந்த நீரை.”

ராமனும், கிருஷ்ணனும் பேசி முடித்த பிறகு.

ராமன்:—(கிருஷ்ணனைப் பார்த்து) சரி, இப்போது நான் போகிறேன்.

கிருஷ்ணன்:—என்ன! இந்த வயதிலேயா போகிறாய்?

ராமன்:—நான் 20-வயது கிழவன்தான்!

உபாத்தியாயர்:—(ஒரு வருப்பில் இலக்கணம் கட்டித் கொண்டிருக்கையில், பாலனைப் பார்த்து) பாலா! பால் எத்தனை வகைப்படும்?

பாலன்:—மூன்று வகைப்படும் சார்!

உபா:—(கோபத்துடன்) என்னென்ன?

பாலன்:—சூட்டுப்பால், மாட்டுப்பால், எருமைப்பால்.

உபாத்தியாயர்:—“பையன்களே! பாவம் செய்தவர்கள் கைத்தையும் புண்ணியம் செய்தவர்கள் மோகூத்தையும் அடைவார்கள்!”

பையன்களில் ஒருவன்:—(எழுந்து) “அதை எவ்வாறு சார் நீங்கள் கண்டு பிடித்தீர்கள்?”

குறம்பன்:—“டாக்டரே எனக்குக் கமிஷன் கொடுங்கள்.”

டாக்டர்:—“எதற்காக?”

குற:—“இப்போது ஒருவர் கால் ஒடித்து டிஸ்கனிடம் வைத்தியம் செய்து கொள்ள வில்லையா?”

டாக்டர்:—“ஆம்.”

குற:—“அவர் நடந்து சென்ற வழியில் நான்தான் வேண்டுமென்று வாழைப் பழத்தோலைப் போட்டு வைத்தேன்.”

எஜமான்:—“நீ இப்படி வேலை செய்து கொண்டு வந்தால், நான் மற் றோர் ஆள் பார்க்க வேண்டியதுதான்.”

வேலைக்காரன்:—“ஆமாம். இந்த வீட்டில் இரண்டுபேர் செய்யக்கூடிய வேலை இருக்கிறது.”

தகப்பனர்:—“அடே ராமா! வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு கொண் டுவா” என்று சொன்னார். ராமன் சற்று கோத்திற்குள் வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்புடன் திரும்பி வந்தான். அவர் தன்னுடைய கைக்கடியாரத்தில் மிஷினுக்கு பதிலாக சுண்ணாம்பு இருப்பதைக்கண்டு அதிலுள்ள மிஷின் களை எங்கே என்று கேட்டார்.

ராமன்:—நேற்று கைக்கடியாரத்தை ரிப்பேர் செய்துகொண்டு வரச் சொன்னதற்கு சுண்ணாம்பு கண்டதக்குட உபயோகப் படாதென்று சொன்னீர்களே! அதற்காவது உபயோகப்படுமா என்று பார்த்தேன்.

உபாத்தியாயர்:—டேய், நீ வெல்லிவிட்டேன் (வைஸ்ராய்) பார்த்திருக்கி றாயா?

பையன்:—பார்த்திருக்கிறேன் சார்.

உபா:—எங்கே? எப்பொழுது?

பையன்:—சென்ற கோடைக்கு நீலகிரிக்குப் போனோம். அங்கே ஒரு இடத்துக்கு வில்லிவிட்டன் என்று சொன்னார்கள்.

பிச்சைக்காரன்:—ஐயா மிகவும் பரியாபிருக்கிறது. ஏதாவது ஆகார யிருத்தால் கொஞ்சம் கொடுங்கள்.

லோபி:—கடவுள் கடைசுத்தினால் நான் பணக்காரனாகி விருத்தம் எனக்கு ஆகாரம் செல்வதேயில்லை.

மூன்று வருடமாக கடன் கொடுத்த வட்டி வாங்காத ஒருவர் கடன் வாங்கினவரிடத்தில் சென்று, “ஐயா! என்னுடைய வட்டியைத் தாலா காதா! இவ்வளவு நான் போதாதா!”

கடன் வாங்கினவர்:—“என்ன ஓய்! நானாய் விட்டது என்கிறீர். நேற் றத் தானே உப்பு வாங்கி வந்தேன். அதை என் மகனிடத்தில் கொடுத் தனுப்பினேன். கொண்டு வரவில்லையா?”

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

இந்தியாவின் மகத்தான பொறுப்பு

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரின் தூற்றாண்டுவிழா சென்னையிலுள்ள ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தாரால் சென்ற 21-ந் தேதிமுதல் 27-ந் தேதி வரையில் சென்னையின் பற்பல பாகங்களிலும் மிகச் சிறப்பான முறையில் கொண்டாடப்பட்டது. பற்பல பெரியோர்களும் அறிஞர்களும் ஸ்ரீ பரம ஹம்சரின் செய்திகளைப் பற்றியும் உபதேசங்களையும் விவரித்துக் கூறினார்கள். முதல் நாள் கொண்டாட்டம் கமலாப்பூரில் நடந்தபோது அவ் விழாவில் ஜஸ்டிஸ் வெங்கட சுப்பராவ் தலைமையில் ஸ்ரீமான் ஜயகர் அரிய பிரசங்கம் செய்தார். அவர் கூறியதுபோல நமது பாரத தேசம் அரசியல் பொருளாதாரத் துறைகளில் பரிதாபகரமான நிலைமையை அடைந்திருந்தபோதிலும் உலகத்துக்கே பாரமார்த்திக அறிவைப் போதிக்கக்கூடிய சத்தியை மட்டுமே இன்னமும் இழக்காம விருக்கிறதென்பதற்கு ஸ்ரீ பரமஹம்சர் போன்றவர்களே அறிஞரிகளாவர். ஸ்ரீ ஜயகர் தமது பிரசங்கத்தின் இறுதியில் கூறியதுபோல் ஹிந்துக்கள் தற்கால சாகரிகத்தின் பயனாகவும், மேல்காட்டுடன் ஏற்பட்டுள்ள கூட்டுறவின் பயனாகவும் வெளித் தோற்றங்களிலும், நடை உடை பாவனைகளிலும் மாறுதல் ஏற்றலும் பாதகமில்லை. ஆனால் மனதில் மாறுதல் ஏற்படக்கூடாது. உண்மையாகவும் சத்தியமாகவும் நடந்துகொண்டு உயரிய லகியங்களுக்காகப் பாடுபட்டுப் பரிசுத்தமான ஹிந்துத் தன்மையை விடாமல் இருக்கவேண்டும்; இதுதான் ஸ்ரீபரமஹம்சரின் உபதேசமாகும். அவ் விழாவில் தலைமை வகித்த சர். வெங்கடசுப்பராவ் கூறியதேபோல் உலகத்தில் சமாதானம், சமத்துவம் முதலியவற்றை நிலைநிறுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இந்தியர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்தியா பரம்பரையாகவே தனக்கு ஏற்பட்ட சபாவத்தால் இப்பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதற்குரிய தகுதி பெற்றதாகவே இருக்கிறது. ஆகவே நாம் ஸ்ரீபரமஹம்சர் போன்றவர்கள் உபதேசங்களைக் கேட்டு நமது பாரமார்த்திக சத்தியை வளர்த்து அதை உலகத்தில் பரவச் செய்வதையே நமது தேசியக் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். இக் கடமையைச் செய்வதற்கு நமக்குச் சந்தர்ப்ப அவசியமாதலால் முதலில் அதைப் பெறுவதற்காக அனைவரும் பாடுபடுவோமாக!

கவி ரவீந்திரர் உபதேசம்

கல்கத்தா சர்வகலாசாலை பட்டமளிப்பு விழாவின் போது இம் முறை கவிச்சக்கரவர்த்தி ரவீந்திர நாத தாகூர் வங்காள பாவையிலேயே பட்டமளிப்பு விழாப் பிரசங்கம் செய்தது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு மாறுதல் ஆகும். அவர் எவ்வளவோ வேலைகளை புடையவராக இருந்தும் சர்வகலாசாலை தாய்ப் பாவைக்குக் கௌரவத்தை அளித்ததால் தம்முடைய மற்ற வேலைகளை நிறுத்திக்கொண்டு அவர் பிரசங்கம் செய்வதற்கு வாய்ப்பு வந்தது. அவர் தமது பிரசங்கத்தில் ஆங்கில பாவையின் சிறப்பைப் பற்றியும், அதனால் எமக்கு ஏற்பட்ட நன்மைகளைப் பற்றியும் புதுமீதுரைத்தது நியாயமே யாகும். ஆங்கிலத் தொடர்பு எமக்குப் புதுமீதுரையும் உணர்ச்சியையும் அளித்த தென்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆனால் அதற்காகவே நாம் அப் பாவைக்கு, அடிமையாகி விடக் கூடாது. லவா! இப்போதும் ஒரு சிலர் அக் கல்விகற்ற அதிலுள்ள விஞ்ஞானம் முதலிய நூதன கலைகளையும் சாஸ்திரங்களையும் நமது தாய்ப் பாவையில் மொழி பெயர்த்துத் தாய்ப்பாவையின் மூலம் அவ் வறிவு பாரம மக்களுக்குப் பரவும் படி செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் நாம் முன்னேற்ற மடைய முடியும். தாய்ப்பாவைக்குக் கௌரவம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தைக் கவி ரவீந்திரர் தமது பிரசங்கத்தில் நன்கு வற்புறுத்தியுள்ளார். தாய்ப்பாவையின் கல்வி கற்றால்தான் படித்தவர்களுக்கும் படிக்காதவர்களுக்கு மிடையில் கெடுக்கிய சம்பந்த மேற்பட்டு தேசிய அபிவிருத்தி ஏற்படும். ஆகவே அரசாங்கத்தார் தாய்ப்பாவை அபிவிருத்தியில் கவனம் செலுத்தவார்களாக!

பாசிஸ்ட் கொள்கையின் நாசத்தன்மை

இப்போது ஐரோப்பா உட்பட உலகத்திலுள்ள சந்தர்ப்ப தேசங்களில் மூன்று விதமான சர்க்கார்கள் நடைபெறுகின்றன. முதலாவது ஜனநாயக ஆட்சி முறை. இரண்டாவது ஜர்மனியிலும் இதாலியிலும் உள்ளது போன்ற பாசிஸ்ட் ஆட்சி முறை. மூன்றாவது ரஷ்யாவிலுள்ளது போன்ற சமதர்மம். இவற்றில் தெளிவான அபிப்பிராயமுடையவர்கள் ஜனநாயக ஆட்சி முறையையே ஆதரிக்கின்றனர். சமதர்ம ஆட்சிமுறை இன்னமும் பிரீட்சார்த்த முறையாகவே இருப்பதால் அதைப் பற்றிய முடிவான அபிப்பிராயம் கூற முடியவில்லை. ஆனால் அனைவருமே பாசிஸ்ட் கொள்கையைக் கண்டிப்பதுடன் வெறுக்கவும் செய்கின்றனர். அம்முறைப்படி சர்வாதிகாரிகள் தங்கள் மனம்போனபடி மக்களை ஆட்டுகின்றனர். ஜனநாயக மென்பது சிறிதும் கிடையாது. பாசிஸ்ட் கொள்கையால்தான் உலக யுத்தமும் ஏற்படும்போலிருக்கிறது. ஆகவே காட்டுமிராண்டித்தனம் பரவாமல் சாகரிகத்தை பாதுகாக்க வேண்டுமாயின் பாசிஸ்ட் கொள்கையை முன்னேற வொட்டாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று கவி ரவீந்திரநாதர் கூறுகிறார். அவர் எப்பெயன் நிலைமையைப் பற்றி விடுத்துள்ள ஒரு அறிக்கையில், கல்கத்தார்களுக்கு பாசிஸ்ட் கொள்கையைப் பின்பற்றும் சர்வ தேசங்களும் சகாயம் செய்கின்றன என்றும், எப்பெயனில் உலக சாகரிகமே ஆபத்தக்குள்ளாகி இருக்கிற தென்றும், இப்படிப்பட்ட பாழ்படுத்தும் நாசத்தன்மையையுடைய பாசிஸத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்றும் கூறுகிறார். ஆயினும் நீதற்கு என்ன வழி? வல்லரசுகள் ஒன்றோடொன்று அவசம்பிக்கையும் சந்தேகமும்கொண்டு யுத்தனவாடங்களைப் பெருக்கிக் கொள்வதில் சிரத்தை காட்டுகின்றனவே யொழிய இப்படிப்பட்ட கல விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தவும் அவற்றிற்கு அவகாசமில்லாமலிருக்கிறது. முதலில் ஜனநாயக ஆட்சி முறையிலேனும் அனைவருக்கும் உண்மையான உரிக்கை ஏற்படவேண்டும். பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு அத்தகைய உரிக்கை உண்மையில் இருக்குமானால் முதலில் இந்தியாவில் சரியான ஜனநாயக ஆட்சிமுறையை அமலில் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டாமா? அதற்குரிய வேலைகளைப் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் செய்யுமென்று எம்குகிறோம்.

மகாத்மாவின் கேள்விக்குச் சமாதானம்

உலகத்துக்கே ஆத்மசக்தியைப் போதிக்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த இந்தியா பாரமார்த்திகத் துறையில் பிற்போக்கடைந்து அயர்ச்சியுற வேண்டிய காலத்தில் அவதரித்து அதைப் புனர் நிர்மாணம் செய்த உத்திருஷ்டமான சன்னியாசியாகிய ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரது தூறுவதாண்டின் ரூப கார்த்தமாகக் கல்கத்தாவில் சர்வமத பார்லிமெண்ட் கூடியது. அங்கு பற்பல அறிஞர்களும் கூடி மத விஷயங்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தனர். மேனாட்டு அறிஞர்கள் பலரும் விஜயம் செய்தது குறிப்பிடத்தக்கது. பார்லிமெண்டின் ஒவ்வொரு வேளைக் கூட்டதிலும் ஒவ்வொரு பெரியார் தலைமை வகித்தனர். அம்மகாசாட்டுக்கு மகாத்மா காந்தி ஒரு கேள்வியை அனுப்பி யிருந்தார். அதற்கு சர். பிரான்சிஸ் யங் ஹஸ்பெண்ட் என்னும் மேனாட்டு அறிஞர் பொருத்தமான பதிலை அளித்ததெனார். அக்கேள்விடம் பதிலும் மக்களால் அவசியம் அறிபவேண்டிய விஷயமாகும். மகாத்மா 'எம் வைத் தக் கொண்டிருக்கும் எல்லா மதங்களும் சமமா? அல்லது ஒரே மதம்மட்டும் சக்தியும் என்னும் விஷயத்தைத் தன்னிடம் பூராவும் வைத்துக்கொண்டிருக் கிறதா? இதர மதங்கள் உண்மையற்றவையா?' என்று கேட்டிருந்தார். அதற்கு அந்த மேனாட்டு அறிஞர் அளித்த பதில் பின்வருமாறு:—'ஒவ்வொரு குழந்தையும் தன்னுடைய தாயார்தான் உலகத்திலேயே எல்லவெனென்று கிளைப்பதுபோல் நாமும் ஒவ்வொருவரும் எம்முடைய மதம்தான் எல்லாவற் றையும்விட மேலான தென்று கினைக்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் எல்லா மதங்களுக்குள்ளும் ஒரு மூலாதாரமான ஒற்றமை இருக்கிறதென்றே நாம் உணர்கிறோம், இந்த மூலாதாரமான ஒற்றமையைத்தான் இந்தப் பார்லிமெண்டில் எம் மெய்ப்பிக்க விரும்புகிறோம்' இந்தப் பதில் பொருத்த மானதல்லவா? ஆகவே எல்லா மதங்களும் சிறிசெல் உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டனவேயாகும். அவரவர் மதம் அவரவர்களுக்குப் பெரியது தான். இதனாலேயே ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருக்கு மத மாற்றத்தில் எம்பிக்கை இருக்கவில்லை. அவரவரும் அந்தந்த மதத்திலேயே இருந்து கொண்டு என்னிலைமையை அடையலாம் என்பதுதான் பொதுவான சித் தாந்தமாகும்.

காலஞ்சென்ற பிரபல டாக்டர்

சென்னைத் திலகரான டாக்டர் சி. டேச முதலியார் அவர்கள் பிரி வைக் கேட்டு திடுக்குறாத சென்னை மாகாணவாசி எவரும் இரார் என்பது நிச்சயம். அவரது குணதீசயங்களைப் பற்றியும் சேவைகளைப் பற்றியும் விரி வாக எடுத்துக் கூறுவது மிகையாகும். அவர் ஜன்மில் சட்டிப் பிர முகர்களில் ஒருவராயினும் சட்டி பேதமோ இதர வித்தியாசங்களோ இல்லா மல் எல்லாரிடமும் அன்புடனும் பிரியமாகவும் பழகினார். எல்லாருக்கும் தம்மாலியன்ற உதவி புரிந்துள்ளார். ஏழைகளிடமும் தாழ்த்தப்பட்டவர்க ளிடமும் அவருக்கு அனவற்ற அனுதாபம். அவரது மாணம் பொதுவாக மது மாகாணத்திற்கும் சிறப்பாகச் சென்னை, கருக்கும் ஈடு செய்ய முடி யாத பெருந்த ஷேட மென்பதில் சந்தேகமில்லை. அப் பெரியாரது ஆன்மா சாந்தி யடைவதாக! அவரது குடும்பத்தார்க்கும் சகோதரர்களுக்கும் எமது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தொடர் கதை.

மாயா விரோதி

(ஸி. எஸ். இராமன், எம். ஏ., எல். டி.)
(Rights Reserved)

அதிகாரம்—1

அஞ்சா நெஞ்சனின் வஞ்சக வீலை

சென்னை துறைமுகத்திலிருந்தும் அந்தமான் தீவுகளை கோக்கிச் சென்றகொண்டிருந்த 'ஜல தூதன்' எனும் கப்பல், தூர இருந்து பார்ப்பவர்க்கு மன மகிழ்வைக் கொடுக்கத்தக்க வகையில், கம்பீர மாக அசைத்து, சென்றகொண்டிருந்தது. அக்கப்பலின் மேல் எல்லாப் பக் கங்களிலும் காற்றினால் எழுந்த அலை சப்தம் செய்து, மோதிக் கொண்டிருத் தன. மேற்கு மலையை காடிக் கொண்டிருந்த சூரியனுடைய பொற்கதிர்கள், கடல்தீர்மிகை வீழ்ந்து, பலவித வருணங்களை வாரி இறைத்துக்கொண் டிருக்க, காற்று சற்றே முாட்டுத்தனமாகவே அடித்துக் கொண்டிருந்தது. கடல் பிராணிகளைச் சாப்பிட்டு வயிறு வளர்க்கும் பறவைகள் சில இரவு வரு வதை யுறித்து, விசனித்து, பறந்து சென்றகொண்டிருந்தன.

'அச்சகைய சமயத்தில், கப்பலில் இருந்த ஜனங்கள் திடீரென்று புயல் வந்துவிடுமோ வென்று பயந்து, அது கேரிடாவண்ணம் ஆண்டவனைப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருந்தனர். ஆனால் கடல் வாசமே சதா கடத்தி வந்த சிலர் மட்டும் சிறிதும் அதைரியமுறாமல், தமக்குள் உத்தியோக அலுவல் களைப் பற்றியும் கப்பலில் இருந்த சிலரைப் பற்றியும் சம்பாஷனை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கப்பலின் தலைவருடைய அறையில் தலைவரும் அவருக்கு அடுத்தபடி யாக உத்தயோகம் வங்க்கும் உதவி கப்பல் தலைவரும் சிகரெட் குடித்துக் கொண்டும் தமாஷாய்ப் பேசிக்கொண்டும் இருந்தார்கள்.

'உங்களுக்கு இத்தடவை மன்னர் பெருமானுடைய பிறந்ததினக் கொண்டாட்ட விழாவில் ஸர்' பட்டம் கட்டாயமாகக் கிடைக்கும்' என்று உதவி கப்பல் தலைவர் சித்தாமணி சொல்லார்.

'தாங்கள் எளிதாகச் சொல்லிவிட்டார்கள் எனக்குப் பட்டம் கிடைக்கு பென்று. ஆனால் அது என்னைக் கிட்டும் என்று நான் எவப்பனத்திலும் கருதவில்லை' என்று சிகரெட் புகை சுருள் சுருளாக மேல் போருமாறு செய்துவிட்டுக் கூறினார் கப்பல் தலைவர் எல்லப்ப செட்டியார்.

'கீங்கள் எவப்பனம் என்று சொல்லுகையில் எனக்கு சிம்ம எவப்பன மாக இருக்கிறது. மாயா விரோதியை நினைத்தாலே பேராதம்; பயம் பொங்கு

கிறது; புயம் நடுங்குகிறது; மேனி துடிக்கிறது; ஆவி பதறுகிறது. அச்சண்டானான நாம் அந்தமான் தீவு கொண்டோய்ச் சேர்க்கும் வகையில் எனக்கு கவலைதான். வெளிக்குத்தான் சந்தோஷமாக இருப்பதாகக் காட்டிக்கொண்டிருேன்” என மொழிந்தார் சிந்தாமணி.

அதைக் கேட்டு எல்லப்ப செட்டியார் கொல்லென்று பற்களைக் காண்பித்தவாறு நகைத்தார்.

“என்ன! நீங்கள் அவன் பொருட்டு பயப்படுவதா? அவனைத்தான் நாம் இக்கப்பலில் மிகவும் பத்திரமான அறையில் சிறை செய்து வைத்திருக்கிறோமே! அவன் கால்கட்கும் கைகட்கும் மிகவும் செட்டியான இருப்புச் சங்கிலிகளைப் போட்டுக் கட்டி, அவன் ஒடிப்போகாதிருக்க இரண்டு போர் வீரர்களைக் காவல் வைத்திருக்கிறோம். அக்கைதியின் அறையின் வெளிப்புறத்திலும் காவல். அப்படியிருக்க அவன் ஒடிப்போவது எப்படி? தேவாதி தேவர்கள் வந்தாலும் அவனை ஒடிப் போகுமாறு செய்ய இயலாது” என்று கைரியமூட்டினார் கப்பல் தலைவர்.

உதவிக்கப்பல் தலைவர் சிந்தாமணி அவர் சொன்னதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. மாயா விரோதி எனும் கைதியைப் பற்றி அமோகமான அச்சத்தைக் கொண்டிருந்தார். அக்குற்றவாளியின் துணிகரம், தெரியும், பெருந்தன்மை, கொடமை, கொலை முதலானவற்றை தினசரிகள் மூலியமாகவும் ஜனங்கள் வாயிலாகவும் கேட்டிருந்தார். துப்பறிபவர்களுக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் சதாசர்வதா அல்லலைக் கொடுத்துவந்த மாயா விரோதி சென்னை ராஜதாளியில் பல குற்றங்களைச் செய்ததாக ஜனங்கள் சொல்லுவர். அவனைப் பற்றி ஈண்டு உரைக்க வேண்டுவது கதைக்கு அந்யாவஸ்யமாக இருக்கிறது.

சென்னைக்கு அருகாமையில் உள்ள சைதாப்பேட்டையில் மாயா விரோதி என்று கொடிய பெயரால் அழைக்கப்பட்ட முத்தைய செட்டி பிறந்த வளர்ந்து, முதலில் கல்லு பையன் என்று அக்கம் பக்கத்தோர் சொல்லுமாறு நடந்தவர்தான். அவனுடைய பெற்றோர்களுக்கு அவன் மூத்த புதல்வன்; குமாரி என்று ஒரு சகோதரியும் உண்டு. சிறு பையனாக இருக்கும் பொழுதே முத்தைய செட்டி கத்திக்கடை யொன்றில் வேலை பார்த்துவந்தான். அவனுடைய ஜமான் சின்னப்ப செட்டியார் பெரிய தனவந்தர். அவருக்கு இந்நீரூ என்று பெயர்வாய்ந்த ஆணங்கு ஒருத்தியும் அவளைவிட ஈரூண்டு வயது அதிகமான கண்ணப்பன் என்று பெயர் கொண்ட மகனும் உண்டு. சின்னப்ப செட்டியார் முத்தைய செட்டியின் வகைத தோற்றத்திலும் சாமர்த்தியத்திலும் பெரிதும் மனம் மகிழ்ந்து, அவனை அடிக்கடி தமது மாளிகைக்கு வருமாறு சொல்லுவது வழக்கம்.

அவருடைய அழைப்பு முத்தைய செட்டிக்கு எதிர்பாராத செல்வம் போலத் தோற்றியது. முத்தையன் செட்டியாருடைய புதல்வியின் எழிலில், தேனில் வீழ்ந்த ஈயைப்போல் அகப்பட்டித் தவித்துக்கொண்டிருந்தானாதலின், அக் குபேர சம்பத்தை மனதோடு மறைமுகமாய்க் காதலிக்க தருணம் ஏற்பட்டதற்கு மிகவும் சந்தோஷ முகமகமலாச்சியடைந்து, அடிக்கடி செட்டியாருடைய மாளிகைக்குப் போய் வந்தான். அவனுடைய வருகை இந்திராவுக்கு அமோகமான அன்புச் செல்வத்தைக் கொடுத்தவந்தது. இருவரும்

தத்தம் காதலை வெளியிட முடியாது தியங்கித் தவித்தார்கள். ஏன்? இந்திரா பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்தவன்; காகரீக நங்கையாக வளர்ந்துகொண்டிருந்தான். முத்தைய செட்டி ஏழை; பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்தவன் அன்று. ஆதலின் இருவரும் ஒருவர் காதலை மற்றொருவர் அதிகமாக அறியாதவாறு நெறந்த, தெய்வீகத்தன்மை பெற்ற காதலைக்கொண்டு, தத்தம் காரியங்களைக் கவனித்து வந்தனர்.

முத்தைய செட்டிக்கு பதினெட்டு வயது கடத்துகொண்டிருந்தது. இந்திரா அவனுக்கு ஓராண்டு சிறியவன்.

ஒருநாள் செட்டியாருடைய மாளிகைக்கு கண்ணப்பன் ஒரு கவீன யெனவன புருஷனைக் கொணர்ந்து, தனது பெற்றோர்களுக்கு அவனை அறிமுகம் செய்துவைத்தான். அவன் சென்னையில் பிரபல மனிதரான நெட்டி கோட்டை ஜெயீந்தர் கிருஷ்ணப்ப செட்டியாருக்கும் மீதுட்சி அம்மாளுக்கும் பிறந்த தவப்புதல்வன் இராஜமன்னார். மிக்க அழகு வாய்ந்தவன். அவன் வெளித்தோற்றத்தில் பார்ப்பதற்கு முத்தைய செட்டியின் சாயலைக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் இருவருடைய மூக்குகளில் மட்டும் வித்தியாசம் காணப்பட்டது. இராஜமன்னாரின் மூக்கு சிறிது நீண்டு, கெம்பீரத் தோற்றத்தைக் கொடுப்பதாக இருந்தது. முத்தைய செட்டியின் காகி சிறிது நீண்டு கொஞ்சம் வளைந்த இருந்தது.

இராஜமன்னாரின் பெற்றோர்கள் இந்திரா தங்களுடைய மருமகனாக வேண்டுமென்று எண்ணக்கொண்டு, சின்னப்ப செட்டியாரையும் அவருடைய மனைவி பார்வதி அம்மாளையும் கேட்டனர். தங்களுடைய வனிதா ஜோதியான இந்திராவுக்கு அத்தகைய மனைவன் கிடைப்பது கஷ்டமான காரியம் என்று கருதிய சின்னப்ப செட்டியாரும் பார்வதி அம்மாளும் ஜெயீந்தாருடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினர். ஆனால் இந்திரா தனக்கு பின்பு ஜெயீந்தாரினிப் பட்டம் வருவதைப் பற்றிச் சிறிதும் பெருமையாகக் கொண்டாமல் விவாகம் செய்துகொள்ளப் பிரியமில்லை யென்றும் படிப்பில் கவனம் செலுத்தப்போவதாகவும் சொன்னான். அவனுடைய முடிவைச் செவியுற்ற பெற்றோர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, எப்படி அச்சாரீமணியின் மனைவன் கிடைப்பது என்று சந்தேகம் கொண்டனர்.

முத்தைய செட்டிக்கு எஞ்ஞான்ற காதல் பொக்கிஷம் ஜெயீந்தாருடைய புதல்வனைக் கலியாணம் செய்துகொண்டுகொண்டிருளோ என்ற ஐயம் எழுந்து, அல்லும் பகலும் வாட்டி வதைத்தக்கொண்டிருந்தது. என்ன செய்வான்? காதல் அத்தகைத்து. இந்திரா இராஜமன்னாரைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளச் சிறிதும் மனம் விழையவில்லை யென்பதை பிறர் மூலமாகக் கேட்டதே அவன் அடைந்த சந்தோஷத்திற்கு எல்லையே இல்லை.

சின்னாக்குப் பின் ஒரு நாள் சாயுங்காலம் முத்தைய செட்டி இந்திராவின் மாளிகைக்கு அலுவலாகப் போனான். அங்கு செட்டியாருடைய அறை யில் இராஜமன்னாரும், அவனுடைய கண்பன் ஒருவனும் கவராய்மகப்பேசிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்ணுற்றான். அப்புதிய கண்பன் சென்னை கவர்னர் நிர்வாக சபையில் உங்காட்டு மக்திரி சிதம்பா முதலியாருடைய குமாரன் மோகனாங்கன் என்பதை எளிதில் அறிந்த கொண்டான். பதினெட்டு ஆண்டுகளைக் கடத்தியவன்; சட்ட கல்லூரியில் பி. எல். பரீட்சைக்குப் படித்

721

ஆனந்தபோதினி

துக்கொண்டிருந்தான்; நாசரீக கடையில் நவீனம் பொருந்திய உடைகளை அணிபவன் என்று எல்லோராலும் போற்றப்பட்டவன் என்பதை முத்தய்ய செட்டி அறிந்து கொண்டான். ஏதோ அவர்கள் பேசுவதாக நினைத்துக் கொண்ட முத்தய்ய செட்டி முதலில் சிறிது யோசனை செய்தாலும், அதைத் தள்ளிவிட்டுத் தன் காரியத்தை முடித்துவிட்டு வெளியே சென்றுவிட்டான்.

அன்றிரவு சின்னப்ப செட்டியாருடைய ஆன் ஒருவன் முத்தய்ய செட்டியின் வீட்டையடைந்து, "குமாரி அம்மானே இந்திராதேவி யவர்கள் நாளை இரவு தம்மோடு இருக்குமாறு அழைக்கிறார்கள்" என்று சொன்னான்.

"அம்மானிடம் அனுப்புவதாகச் சொல்" என்று முத்தய்ய செட்டியின் தாயார் வேதநாயகியம்மாள் சொன்னார்.

அதைத் கேட்டபின் அங்கு வந்த சேவகன் மரியாதை செய்து போய் விட்டான். வேதநாயகியம்மாளும் குமாரியும் அதைப் பற்றிச் சந்தோஷமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் வேதநாயகியம்மாளின் பத்தா கோபால செட்டியார் அங்கே வந்தார். முத்தய்ய செட்டியும் வந்தான். இந்திராவின் அழைப்பைப் பற்றிச் செட்டியாரின் புதல்வி பேசினாள். கோபால செட்டியார் மிகவும் மனம் பூரித்தார்.

"போய்வா, குமாரி. இந்திரா நல்ல பெண்" என்றார்.

மறுநாள் சாயுங்காலம் குமாரி சின்னப்ப செட்டியாருடைய மாளிகையினுள் இருந்த பெரிய சிறுக்காரத் தோட்டத்தைக் கடந்து வீட்டினுள் சென்றாள். அப்பொழுது விளக்கு வைக்கும் நேரம். சிறிது இருட்டாகவேயிருந்தது. குமாரியைத் தொடர்ந்து, அவன் அறியாதவாறு சிறிது தூரத்தில், இந்திராவின் முகநிசைத்தை எப்படிக் கவனிப்பது பெறவேண்டும் எனும் நோக்கத்தால் ஊக்கம்பெற்ற முத்தய்ய செட்டி மெல்ல மாளிகையை யடைந்து, ஒருவரும் தன்னைப் பார்க்கலாகாது எனும் கருத்தோடு ஒரு மறைவிடத்தில் நின்று கொண்டான்.

சிறிது நேரம் ஆனதும் அவனுடைய சகோதரி மாளிகையினுள், "ஐயோ! ஐயோ! காப்பாற்ற ஒருவரும் இல்லையா எனக்கு?" என்று பெரிய சப்தம் போடுவதைத் கேட்டதும், முத்தய்ய செட்டி கவலாரும் திடுக்கிட்டு ஆச்சரியமும் கொண்டவனாய், மாளிகை நோக்கி சென்றான். வெளிக் கதவு உப்புறம் தாளிடப்பட்டிருந்ததைக் கண்டு மற்றொருபுறம் சென்றான். அங்கும் உன்னை போவதற்கு வழி இல்லை. திடீரென்று அப்பங்கனாவின் மாடியைத் தொட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு மரக்கிளை அவனுடைய கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. உடனே அந்தக் கிளை வாயிலாக மாளிகையை அடைவது முடியும் எனத் தீர்மானித்தான். விருட்சத்தை நோக்கி ஓடினான்; ஏறினான்; கிளை யடைந்தான். அதன் மூலியமாய் மாடியையடைந்தான். மாடியிலிருந்தும் படிக்கட்டுகளை நோக்கி ஓடினான்! கீழே சென்றான். என்ன ஆச்சரியம்! அவனுடைய சகோதரி குமாரி தலைமீது கோலமாய்க் கண்ணீருள் கம்பலையுமாய், சோர்ந்து, சோபா வொன்றின் மிகை சாய்ந்த உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்ணுற்றான். கொஞ்ச தூரத்தில் சின்னப்ப செட்டியார் நிற்பதைக் கண்டான். குட்கம் அறிவுபெற்றிருந்த முத்தய்ய செட்டி உண்மையை உணர்ந்துகொண்டான். கோபத்தோடு பளீர் பளீரென்று நான்கைந்து அடி

களை அம்மானிகையின் சொந்தக்காரருக்கு வழங்கினான். செட்டியார் அவற்றைப் பொறாமல் மூர்ச்சையாகக் கீழே விழுந்துவிட்டார்.

குமாரி இடையில் விஷயத்தைத் தனது அண்ணனிடம் கூறினாள். "நான் இங்கு வந்தேன். இச்சண்டாளன் தனது மனைவியும் இந்திராவும் சேவகர்களும் செங்கல்பட்டுக்குப் போயிருக்கும் சமயத்தில், இந்திரா என்னைக் கூப்பிட்டதாகப் பொய் சொல்லி அழைத்தான். இங்கு வந்தால் இவன் மட்டும் உன்னை இருந்ததைக் கண்டேன். இவன் கதவைத் தாளிட்டுத் தன் காலைப் பற்றி உரைத்தான். நான் அப்பொழுதே உரக்கக் கூவினேன். அண்ணா, நீ மட்டும் இங்கு வந்திராவிடில் என் மானம் போயிருக்கும். நான் உடனே தற்கொலை செய்துகொண்டிருப்பேன். தெய்வம்தான் உன்னை இங்கே கொண்டுவந்துவிட்டது" என்று உரைத்தான்.

அதைச் செவியுற்ற முத்தய்ய செட்டி முனிவடைந்து, "தங்கையே, அஞ்சாதே கல்ல வேளையாய் நான் வந்தேன். இச்சண்டாளன் உன்னைக் கெடுக்க சதிசெய்தானே! இவனிடம் இனிமேல் வேலை செய்வதில்லை" என்று மொழிந்துவிட்டு தனது தங்கையுடன் அங்கு நின்று அகன்றான்.

சில தினங்களுக்குப் பின் முத்தய்ய செட்டி வேறு வேலையில் அமர்ந்து விட்டான். சின்னப்ப செட்டியாரிடம் வேலையில் இல்லை. தனது சகோதரியைக் கெடுக்க நினைத்த மனிதனிடமா சாசு பெறுவது? போலீஸ் அதிகாரியிடமும் செட்டியாரின் அக்கிரமமான செய்கையைப் பற்றி ரகசியமாய்ப் புகார் செய்திருந்தான். ஆனால் அவர் அதை லட்சியம் செய்யவில்லை.

இரண்டு மாதங்களுக்குப் பின் ஒருநாள் மாலை பைசைசிலில் முத்தய்ய செட்டி போய்க்கொண்டிருந்தான். ஹைகோர்ட் கடற்கரைப் பக்கம் போனான். சைகிலை சிறிது தூரத்தில் நிறுத்திவிட்டு, கீர் அருகே நடந்தான். ஆங்கு சின்னப்ப செட்டியாரும் மற்றொருவரும் தனிமையில் சண்டைபோடுவதை அவன் கண்டான். ஆச்சரியம் அடைந்து, தனது பழைய விரோதத்தை மறந்து, செட்டியாரை மற்றவன் சமூத்திரத்தினுள் தள்ளிவிடாமல் பாதுகாக்க அவர் இருந்த இடத்திற்கு வேகமாக ஓடினான்.

(தொடரும்)

நவமணிப் போட்டி! நவமணி!! முடிவு 4-4-37.

கலபம்! சரியான விடை பரிசு ரூ. 2000. கலபம்!!

சரியான விடையனுப்பும் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூபா 25 தர உத்தரவாதம். சரியான விடை "ஆனந்தபோதினி" யில் டிபாசிட்.

வந்த ஒரு எண் வராமல் போட்டு எந்த வரியில் கூட்டினாலும் 15 வரும். விடை 1-க்கு அனா 8 ஆக M. O., ரசீதுடன் விடைகள் அனுப்பவும். பரிசும் முடிவும் 9-4-37ல் அனுப்பப்படும். சிபந்தனை வழக்கம்போல்.

விலாசம்:—A. T. Rajan, RAJAN & Co., Tiruvannamalai, N.A.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

நா.த.பஞ்சாங்கம் — கலியுகாதி 5088, சாவிவாகனம் 1859,
பசவி 1346, கொல்லமாண்டு 1112, ஹிஜரி 1355-56,
இங்கிலிஷ் 1937 ஆம் மார்ச்சு — ஏப்ரல்

பஞ்சாங்கம்	மார்ச்சு	வாரம்	திதி	சுதந்திரம்	யோகம்	விசேஷங்கள்
1	14	ஞா	திதி 32-0	ரே 53-28	அ 53-23	சந்திரதெரிசனம், வட்டசெதி
2	15	தி	திதி 24-33	அஸ் 47-48	சித் 60	சுப முகூர்த்தம் செய்ய
3	16	செவ	சுத 17-18	பா 42-43	சித் 60	மாசசுதர்த்தம் விரதம்
4	17	புதன்	பஞ் 10-28	*38-18	அ 38-13	கிருத்திகை, சுஷ்டி, சரங்கம்
5	18	வியா	சுஷ்டி 3-48	ரே 34-35	மா 60	அவமாகம் [வெட்ட]
6	19	வென்	அஷ்ட 55-35	மிரு 31-58	சித் 60	கரிசான், வாசுனமேற
7	20	சனி	ரே 52-43	திரு 30-25	சித் 60	வியாதியைத் துளிக்க
8	21	ஞா	தச 50-55	புன 29-55	சித் 60	மேஷாயனம் ரா-0-35
9	22	தி	ஏகா 50-0	சுச 30-20	சித் 60	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி
10	23	செவ	த 50-5	சுய 31-43	சித் 60	ரேசும் தவாதசி
11	24	புதன்	தி 51-13	மக 33-58	அ 33-58	பிரதோஷம், விவாகம்
12	25	வியா	சுத 53-10	பூ 37-10	அ 37-10	வியாதியைத் துளிக்க
13	26	வென்	0 56-18	உத் 42-0	அ 42-0	சு, பஞ்சுனி உத்திரம், காம
14	27	சனி	பிர 60	அஸ் 46-45	மா 60	திருதினையிருத் [தகனம்]
15	28	ஞா	பிர 0-20	சித் 52-50	சித் 60	சுரி
16	29	தி	திதி 5-33	சுலா 60	அமி 60	சனி
17	30	செவ	திதி 11-28	சுலா 0-3	சித் 0-3	மா
18	31	புதன்	சுத 17-55	விசா 7-40	சித் 60	புத
19	1	வியா	பஞ் 24-35	அஸ் 15-28	அ 15-28	6-மீன-புத
20	2	வென்	சுஷ்டி 30-48	ரே 23-0	ம 23-0	8-மகா-சுரு
21	3	சனி	சுட 35-53	மூ 29-38	சித் 60	21-மேஷ-புத
22	4	ஞா	அஷ்ட 39-33	பூ 34-50	அ 34-50	செ
23	5	தி	ரே 41-15	உத் 38-13	ம 38-13	சுரு
24	6	செவ	தச 40-50	திரு 39-23	சித் 60	ராசு
25	7	புதன்	ஏகா 38-13	அவி 38-35	அ 38-35	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி
26	8	வியா	தி 33-40	சுத 35-50	மா 35-5	வருணி திரயோதனி [திதி]
27	9	வென்	தி 27-20	பூ 31-23	சித் 60	பிரதோஷம், மாசவிராத்
28	10	சனி	சு 19-53	உத் 25-43	அ 25-43	சர்வத்திர அமாவாசை
29	11	ஞா	அமா 11-35	ரே 19-5	அ 19-5	சுத்திக்ஷணபதி விரதம்
30	12	தி	பிர 2-43	அஸ் 12-20	சித் 60	சந்திரதெரிசனம், சுசந்த
1	13	செவ	திதி 53-45	பா 5-25	சித் 60	சுத்தம், யுகாதி பண்டிகை
			திதி 45-18	பா 5-25	சித் 60	கிருத்திகை, விஷு புண்ய
				சித் 59-10		காலம், வருஷப் பிறப்பு

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
No. 5, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

தயாராகிவிட்டது!

தயாராகிவிட்டது!!

ஸ்ரீ ம த்

விவேகானந்த சுவாமிகள்

விரிவான திவ்ய சரித்திரம்

(2-ம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூ. 4!

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 3.

சுவாமிகளின் அதியற்புதமான சரித்திரமும், அரிய உபதேசங்களும், அனுபவசாரமான கடிதங்களும், மேலான பிரசங்கங்களும் இடைவிடாமல் விளங்குகின்றன. சுவாமிகள் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய பிரதேசங்களில் பூசஞ்சாரம் செய்து வேதாந்த விஷயங்களை விரிவாக உபதேசித்து நலிந்து மதத்தை நிலைநாட்டியது இதில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விரிவான சரித்திரம் இதுவரை எவராலும் வெளியிடப்படவில்லை.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தயால்பெட்டி நெ 167, மதராஸ்.

தா. செந்த தமிழ்நாள் வெளியீடு

நாலடியார் மூலமும் விரிவான உரையும்.

சேக்பூர் வித்யா-வி. இவ்வுரையுள் பின்னரே அவர்களுக்கோடு ஒத்தல். சிலர் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் பழைய உரைகளையும் நழுவிய புதிதான எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் ஒப்போடு வெளிவந்திருக்கிறது.

இது நாலடியார் என்னும் நூலாகும். எந்தக்குறையும் இரண்டாயிரம்-ஊடாக இருக்கும். அடக்கம் எல்லாத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த கணபதிபுரம் பள்ளித் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அந்நாண்டியனால் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த சீதி நூலாகும். உரைத்தில் பல சேர்த்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்பட்டு திருக்குறளோடு ஒப்புகை யுடையது, உரைத்தார் பலருக்கும் பொதுவாக ஏற்பல சீதிலான எடுத்துரைக்கக் கூடியது. உரைத்தில் மனிதர்க்குப் பயன் தரத் தக்க துக்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் சீத்களைக் குறித்து இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடையவேண்டிய அறமோடு, இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் என்னினையும் அடைதற்கு இத்தல் எல்லா விரிவாகியதாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அகவியை அடிக்கத் தக்க நூலாகும்.

இத்தல் நூல்களில், 'புறமணி' என்னும் சிறந்த புலவரொருவரால், இயல், அநியாசம் என்னும் பாகுபாடுகளைச் செய்த சிறந்த உரை நூலாகும் இயற்றியிருக்கிறது. மேலும் சில சிறந்த புலவர்களும் உரைகள் எழுதிவிட்டுள்ளார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று நூல்களையும், பதினெழு இயல்களையும், காற்பது அதிகாரங்களையும், காண்க சேய்யுட்களையு முடையது.

இத்தலுக்கு, முன் மதுரை முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த எல்லி யறிவுடையோடு படித்தவரால், தக்க மழைநீர் ஊட்டில் அமைத்திருப்பதாலும், துரம்பக் எல்லி ஊட்டையாகு வானியல் எல்லி ஊட்டையாகும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடப்பெட்டுத் தெரிந்த கோள்கள் அடியானா விருப்பதாலும் எவரும் தாமே படித்தவரால் தக்க விதத்தில் இக்கலைத்துக்கோடு எல்லி தமிழில் தெளிவான உரை யொன்றை எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்ற பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டது. கேள்வி, அவர்கள் திரும்பிய விதமாகவே இவ்வரை எழுதி வெளியிட வேண்டுகிறது. இதில் பதவுரையும், குறித்துறையும், விசேடவுரையும் ஒன்றாகச் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை என்னு விளக்கியுள்ளார். சிறந்த தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகளைச் சிறந்த தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. தல் அமைப்பிற்கு விசேட உரையும், முன்னுக்குப்பின் முறைகளும் பொருள்பட்ட சந்தேகங்களை விசேட விதத்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் இயல் சீத்களாக பொருத்தமாக விடாருங்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் சூழ்ச்சி விசேடத்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களில் சரியான பொருள் விளக்கம் அளிக்கப்படவில்லை என்பதற்குத் தெளிவாக உரைகள், மேலும் துறையில் துறையாகக்கொண்டு சந்தேகம் சீத்கள் சரியான விதத்தில் உரை

எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் துறையில் விளக்காதிருந்த பொருள்கள், இத்தல் செய்யுளின் துறாத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் இத்தலுரைகளில் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள் இவ்வரையில் துறையாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தல் முதல் சீதையுரையில் கணபதிபுரம் கோட்டையோடு மிகத் தெளிவாக எழுதத் தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பல எல்லிமான்களும், கணபதிபுரம் காலகாலத்தில் சில உரைகளுக்குத் தெரிவித்தவந்த அரிய உரைகளும் இப்படியே அவையில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வரைக் குறிப்புகளும், இவ்வரைக் குறிப்புகளும், தொல்காப்பியம், கண்ணல் முதலிய இவ்வரை தல் குறிப்புகளில் உரைகளாகவும், சிந்தாமணி, செப்பதிகாரம், எலித்தொலை, சீவகேசி, குடாமணி மிகண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருநாற்றத்தாதி முதலிய இவ்வரை தல் செய்யுட்களின் உரைகளாகவும் மிகத் தெளிவாக எழுதத் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வரையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதனால், நாலடியாருக்கு இத்தகைய தெளிவான உரை எல்லிவந்த இவ்வரை என்பது இதைப் படித்துப் பார்க்கவர்க்கு கன்கு விளக்கும். இது அருங்கிரைன் 18-பேஜ் அளவில் 51-பாக்களுக்கு மேற்பட்டும் 820 பக்கங்கள் தரவும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அது மனத்தில் அடிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

சே. இராஜா செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை.

'நாகரீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்கலைத்து ஊடபெறும் பல போலி வழக்க குழுக்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், சீத்கள், உண்மையும், அன்பும் விளக்குவதும், மூலம் முடிக்குகளில் தேங்கிவிட்டிருக்க, அநீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒன்றாக திரண்டு கரைகலந்த பெருங்கு லும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணிகலட்டாக இக்கலைத்து வைக்கப்பட்டது. இதில் உண்மை உண்படியே எழுதத் காட்டி, இத்தியர் எல்லிவரும் ஒன்று சேர்த்த அன்புடன் வாழவேண்டுமென்ற அரும் பெரும் சீத்கள் காட்டி பலவிறத்த மனிதர்களின் சபாவுத்தையும் போக்கையும் விளக்கி காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் இது சமூக கட்டுப்பாடுகளின் கழல்களும், சூழ்நிலையின் அருங்குணங்களும், குறித்தொருமித்த காலங்களின் அந்த எல்லிப் பிணைப்பும், மோசகசாரங்கள் இவ்விதில் எவ்முறையும், பல அத்தாட்டி விசேட எழுதத் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்துத் தன்னை உணர்ந்து இன்புறுவார்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ் தயார் செய்து 167 உதவல்

அம்பாலிகை

அம்பல

அதிசய மரணம்

அதிசயப்புகட்டும் ஓர் அருமைபுரம் தப்பறியும் காவல் இதுவே. இதில் இப்பொழுதுக்குள் எஞ்சிய பாசகளை கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியம் அம்பாலிகை பென்னும் தன் உறவினரின் அவன் ஆகிக்கொண்ட மணம் அளித்திருக்கிறார், அவரின் இறந்தவன் போல வாவரும் எம்பும்படியான குறியெடுத்து எந்தவளே அவனுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவன் காதலிக்கப்பட்டிருக்கிறான் மனோகரன் என்பவன் மேல் குற்றஞ்செய்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலைகளைக் கண்டுபிடித்தும், காவலை எண்ணித்தான் தோர்ச்சி பெற்றவனும், மகா கிரகிதர் சிங்கமும், ஆபத்தான அணுவளவும் மதிக்காது கோமுகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலை குடிபெயர்ந்தான். தப்பறியும் ஆனந்த செங்கை ஏற்படுத்தவதும், கடைசியில் ஆனந்தவின் உடல் கண்டவன் குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிரோடேயே கீழ் கொண்டும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகரன் கடைசியில் ஆனான் மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் சிவந்த குற்றங்களுக்காக தோஷத்தாம் போய்விடுவதும் தப்பறியும் ஆனந்த சிவ் வெற்றிமாலை குடி தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கணிகையை மணம் செய்துகொண்டு மேலும் பிரப்பாதி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க விஷயம் அறிவை வளர்க்கும் என்பது திச்சயம்.

இதன் விளை அனா 12.

இதர ஆக்ட் புல்தகங்கள்

இந்தியன் பின்	கு. அ.	ரோபர ரொம் உத்தி	கு. அ.
கேட்ட சட்டம்	8 0	யோகன் தர்கன் சட்டம்	1 0
கிரிபின்ன்	8 0	இந்ததேச சாட்டி ஆக்ட்	1 0
கிரிபின்ன்	8 0	தேவஸ்தான சட்டம்	1 0
புது விவகார சந்தாமன்	2 8	சகம டாக்டர் சட்டம்	1 0
புது பெரிய தந்தி	2 0	ஸ்டாம்பு ஆக்ட்	0 12
முகம்மதியன்	2 0	ரொஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0 10
கோகல்போர்ட் ஆக்ட்	2 0	டிபாஸ்டிகன் சட்டம்	0 12
கிராம முன்சீப் சட்டம்	1 8	கால கிரிணயச் சட்டம்	0 8
கஞ்சாயத்தா சட்டம்	1 4	கிஸ் ஆக்டிராபிப்பு அன்குரோச	0 4
என்டேட் லாண்டு ஆக்ட்	1 4	மென்ட் சட்டம்	0 4
என்னம் டெக்ஸ்ட்	1 4	கிராமச் சகாதாரம்	0 2

ஜனக நந்தனி இன்பம் கிறைந்த சீதி பொக்கிஷம். அதிசய வளர்க்கும் அரும் புதைபல் இதுவே. எவ்வகை மெய் எழுதப்பட்ட தால் வாவரும் வாசிக்கத்தக்கது. விளை ரூபா 1.

கூனம் உபோகின் ஆபீஸ், மதராஸ்.

மதிமோச விளக்கம்.

(ஓர் இராஜகோபால் பூபதி அவர்கள் குயந்தியது)

ஆன்ரோர் மதிக்கும் நான்காம் பதிப்பு.

223-பக்கங்கள் கொண்டது. 16-வீநோதமான சித்திரப்படங்கள் சேர்க்கப்பட்டது. உயர்ந்த திசு கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமமே தழைத்தோங்கி வளர்த்துவந்த மகா புண்ணிய பூபதியே. மாதண்டத்தில், கலிகாலம் தொடங்கியதிலிருந்து, மனிதர், காலம் கடப்பதில், மன மாறுபட்டிற் தருமத்தில் செலுத்தும் செலவை விசுவாசம் அதர்மத்தில் செலுத்தி வருவதால் அறநெறி குறைந்து மறநெறி வளர்த்து வருகின்றது. அதற்கெற்ப வஞ்சகமும், குதும், பஞ்சுமா பாசகமும் அதற்கிற் ளுசா செஞ்சுமும் படைத்த மனிதரே நான்தோறும், காடுகள் தோறும், ஊர் தோறும், வீடுகள் தோறும் மலிந்து, விநோதம் விநோதமான படுமோசம், படுமோசம், சிதிமோசங்களையும், குத வஞ்சகங்களையும் செய்து வருகின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இதற்குமுன் கண்டும், கேட்டுமிராத எண்ணிற்ற மோசகாசச் செயல்கள் எங்கும், என்றும் தூதனம் தூதனமாகத் தோன்றி அதியற்புத்தாடன் வளர்த்துகொண்டே வருகின்றன; அவைகளைச் செய்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்து விழுங்குவாராய் அற்புதமாக உற்பலித்த மலையை விழுங்கிய மகாதேவன் மோச வளர்த்து நிற்த்த ஜெகஜ்ஜாலப்புரட்டாயும், அண்டப்புரட்டாயும், நிசர்ப் புளுகராயும் பரவி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசச் செயல்கள் குதவாதறியாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட கஷ்டங்களுக்களவே தீர்மானம். விபாபாரத்தொழில் முழுவதிலும் மோசம்; விவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகத் துறைகளிலும் ஒப்பில்லா மோசம்; விதவைபிலம்-மோசம்; கைக்கைவிலம் மோசம்; வைத்தியத்திலும் மோசம்; மாந்திரீகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சோற்றுக்கடையிலும் மோசம்; கப்பலிலும் மோசம்; ரெயிலிலும் மோசம்; கிச்சிப்பைகளிலும் மோசம்; தேசச் சேவைகளிலும் மோசம்; கோவிலிலும் மோசம்; குளத்திலும், கீட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; கைத்திலும் மோசம். இப்படியே மனிதர் தலை கீட்டு மிடக்கெனல்வாம் மோசமயம்மகனே கிடைக்கின்றன. உலக முழுவதும் இவ்வாறே மோசம் கிறைந்ததா பிருப்பதானே கஞ்சகமற்ற மனிதர் துன்பத்திற்குன்னாகிச் சதா சர்வகாலமும் சஞ்சலப்படுகின்றனர்; இத்தகைய மோசகாச விஸயினின்றும் தப்புவதற்கு மார்க்கம் காணாதவர்கள் கலிக்கின்றனர். ஆதலின், இந்தப் படுமோசப் பெரும் பாசகத்தை மனிதர் கீழ்த்த மயங்காமல் தப்பித்துத் தோதுவாவிருக்கும்படி உலகத்தில் உலாவும் எண்ணிற்ற மோசச் செயல்களெனல்வாம், இப்புத்தகத்தில் க்க விகக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

இத இவ்வளவு பயன் பிரத்தா பிருப்பதானேயே இதன் மூலம் நெய்யுக்களும் வெகு சித்திரம் செலவாகி இப்போது இக் காலகாலம் மனிதர் கலிக்கத்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெரும்பாசமான காப்பிசென் சென் டெகிட்டுன; சொற்பக் காப்பிசென் இருக்கின்றன.

இதனை விலை ரூபா 1-0-0.

கூனத்தோதின் சந்தா சாரங்களுக்கு விளை அனா 12

கூனத்தோதின் ஆபீஸ், தபால்பெட்டி No. 167, மதராஸ்

ராவ்பஹதூர்

ப. சம்பந்த முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்.,

அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் நாடகங்கள் முதலியன:—

அமலாதித்யன்	1 8	சாங்குதான்	0 12	சர்ஜன் ஜெனரல்	0 12
பிரம்மணனும்-		நாடகத் தமிழ்	0 12	விதித்த மருத்த,	
குத்திரனும்	1 8	பொன் விலக்குகள்	0 10	விச்சுவின் மனைவி	0 8
சிம்மணநாதன்	1 4	நோக்கத்தின் குறி		சிற்றத்தொண்டர்	0 8
மனோஹரன்	1 4	புது இரண்டி		ரஜபுத்திர வீரன்	0 8
சுரண்புரவணிகள்	1 0	ஆதமாக்கள்	0 10	சத்திரல் தெய்வம்	0 8
சுப்பதி	1 0	வேதாண் உலகம்	0 10	சேமஞ்சரி	0 8
விஜயபிரஸாதமே	1 0	மார்க்கண்டேயர்	0 10	சத்திரவாரி	0 8
புத்த அனாதாரம்	1 0	விக்கிரமேசுவரி	0 10	சபாபதி 1-ம் பாகம்	0 8
தாமிச்சுத்திரன்	1 0	காலவரிசை	0 10	பொருத்தல் பண்டி	
இரண்டு நண்பர்கள்	1 0	யயாதி	0 10	கை-சபாபதி	
விஜயராகம்	1 0	முற்பகற் செயின்		2-ம் பாகம்	0 8
சத்ருஜித்	1 0	பிற்பகல் விளையும்	0 10	ஜிர் ஒத்திகை-சபா	
உண்மையான		கண்டு பிடித்தல்		பதி 3-ம் பாகம்	0 8
சகோதரன்	1 0	கோனேரி அரசு		மனைவியால் மீண்	
காட்சமேடை விளை		குமாரன்	0 10	டவன்	0 8
வுகள் 1-ம் பாகம்	1 0	சந்தையிற் கட		சமாதேவன் குழ்ச்சி	0 8
ஷ 2-ம் பாகம்	1 0	டம்		கொடையாளி கர்	
சத்ருவளி	1 0	பேயல்ல பெண்		ணன்	0 8
விவரவிதி-சுலோ		மணியே	0 10	இடைச்சுவர் இரு	
சிறை	1 0	ணர்வுசெயின் சாபம்	0 10	புறமும் & என்ன	
கன்னர் தலைவன்	0 14	சகுத்தலை	0 10	கோத்திரிதனம்	0 8
காதலர் கண்கள்	0 14	காண்பன் கன்னத்		விபரீதமான முடிவு	
கத்தரி அல்லது		தனம்	0 10	& கல்தான் பேட்	
மெய்க்காழல்	0 12	மானவிகாக்கினி		டை சூப் அசின்	
புகழ்பவல்லி	0 12	மித்ரம்	0 10	டெனட் மாஜின்	
வள்ளி மணம்	0 12	உத்தம பத்தினி	0 10	டிரோட்	0 8
நாசிப்பெண்	0 12	குறமகள் & வைகு		சபாபதி 4-ம் பாகம்	
சுபத்திரா-		ண்ட வைத்தியர்	0 1	-ஆங்கிலமும் தமிழ்	
அர்ஜுன	0 12	சதி-சுலோசன	0 10	மும்	0 4

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் எவ்வளவு காகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுவும் அனாதை', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய கீதிகள் செவ்வார்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புலக்க அறிவர்புற விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அனா 10.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சென்னை.

தத்வசங்கீரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இத சங்கீரஹத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான தத்வசங்கீரஹ ஒரு முறை உட்பவர்கள் இம்மை உறவை பென்னும் திருவகை வாழ்வில் சிறித சாதனங்களை ணர்ந்த மக்களாய்ப் சிந்த தாம் அனாவு பகலேண்டிய ஒழுக் மகிசன் கைக்கொ ண்டு பகலானுடைய திருவகுட் குரியவராக சிவகருவர் என்பதில் ஸ்மிதம், இந்த கிரம் தவ்வுட சிவரஹ சிவபரிபாலன சிமி தம் உலகத்தில் கை சிவிகளும் அர்ச்சனாகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குரிய சிவபரிபாலன ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உட்பவசங்கீரஹக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது தாம் சரிதையை வாசிப்பதே இவர என்மை யனிக்குமென்பர் ரெரினோர் இதில் என்னிறந்த பிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

கீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சுந்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 2.

த இராமர் பட்டாபிகேகம் ஆப்டோன் படம் சேர்க்கப்பட்டத சிக்க நீகுத்தங்களோடு சிளோல் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

இ சோத்ப கப்பிகளே அச்சிடப்பப் புத்தகின்றன. இதலில் கத்தல் வேண்டியவர்கள் ஸ்கினோ எழுதிப் பெற்றுக்கொள்வ.

இ இராமபிரான் சரிதையை வீரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமான த 10 புன்னிய கதை பென்பது உலகறிந்த விஷயம். இதனைப் பாராணாது ஸ்மந்தானுண்டாகும் பயன்சன் அனவிடற்கரிபணயாம். இதனைப் கத்தி ஸ்மந்தபுடன் படிப்பவற்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் உலகம்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; சீர்த்தி அதிகரிக்கும்; நோகுத்தை கடவும் மார்த்தம் காற்படு இலக்குமி கடாது முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தயால்பட்டி 65, 187, கதரான்

தயாராகிவிட்டது!

தயாராகிவிட்டது!!

இரண்டாம் பதிப்பு.

தபால் கொள்ளைக்காரர்கள்

அல்லது

அந்தரக் களவு.

(மிக்க அபூர்வமான துப்பறியும் நாவல்.)

புரீமாள் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

இதில் கல்வியும் புத்தி சாமர்த் தியமுமுடைய ஒருவன் இர யில்வே தபால் இலாகாவில் இருந்துகொண்டு ஒருவரும் கண்டறியாதபடி கொள்ளை யடிப்பது மிகக் வியப்பாக விரு க்கும். துப்பறிபவன் அக்கொள் ளைக் கட்டத்தாரிடம் சிக்கிக் கொண்டு தப்புவதும், கடைசி யில் அவன் இக்கள்ளரைப் பிடி க்கக் காட்டும் சாமர்த்தியமும் பின்னும் வியப்பை யளிக்கும் இது நாணயமான கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

இதன் விலை அனா 14.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 15-4-37 வரை விலை அனா 10.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

“பிரே” சீவர் கைக்கெடியாமை.

எனக்கு நிகழ்ந்த ரோகம் கோலம் “பிரே” சீவர் கைக்கெடியாமை அந்நாளுக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் செ லாங்களைப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் சிந்து ரோகத்தை. கெடி கைச்சலிவி இனமாகச் சேர்த்த அனா 14. இனம் சலிவியடன் கையாமை விலை ரூ 5-12-0. கொஞ்சம் உடனே எழுதுக.

கிரீயர் வட்டை கம்பென், கெடிபா பிபாரிசு, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த அயக்காந்த செந் னரத்தைக் காட்டி வம் தேகபலத் தைத் தரும் ஒளட கம் வேறென்று மில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறங் னவாங்களே!

இந்த லேசியம் லே ஶர்கள் சாநாண் மானவையல்ல. அந் தான பலத்தைத் தர உடிய சக்தி அமை துள்ளவை. உறதியா இவற்றை கம்பி வாச சிக் சாப்பிட்டால் ஒரே தடவைவிலேயே இந் தின் லீசேட தன்ைக்கு விளங்கும்

இந்த லேகிய செந்தூரங்களை நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்களும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலரோகம், குளமரோகம், பித்தபாண்டி, கைகால் முடக்கு, ஒலிவாய்வு, பித்த ஏப்பம், கொஞ்ச தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிச்சம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுநீணம், தேக உணர்ச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், சித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல் இவற்றும்கூட பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுத்தக்கூடிய விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சந்த நரம்புகளுக்கும் முதுகேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இத்தருமிருகின இலேகிய பல்பம் வெற்றெடுமில்லை என்ற நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்புக்கெண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் உலகத்தைத் தாண்டாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை முதல் மையானவையென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். சிந்தித்து இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்றும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாள் உலக வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கள் இம்மகத்துவம் பொருத்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உண்டவோ தாண்டியிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உண்டவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு எல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து கண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கடைசியம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாய்ப் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுது நீக்கிவிடும். அப்படி நீக்கித் குணம் ஏற்படாவிடில் நாங்கள் அதற்கு உத்தியோகமாகவோ, யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை ஏதாவதோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக விவரிப்பீட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொருத்திடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கிய நபர்களிடமிருமிருக்கின்றன. ஆதலின் கமது லேகிய செந்தூரங்கள் நாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜனாப்தானிய இருக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதான் குவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

காதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, துரப்பியாசத்தினாலாவது, அகிசமனய விவரினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோலினாலாவது, மற்றெந்தக்காரணத்தினாலாவது பலவிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48 லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலானவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் ஐயமில்லை. வெளிப்புறக் கணவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு உயிர்களை வைத்து ஒரே ஒருதான் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் ஐயமில்லை ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எத்தனைகாலமாவும் நீக்குவதற்கு சாப்பிடலாம். எழுந்து சாப்பிடுகிறபோது பசி அதிக

மாக இருக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட குழம்புகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் காராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், செய் முதலியவைகள் எண்ணியிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் வலிமை, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது உறுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இனாக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒற்றை வாய்ச் சாப்பிட்டுவந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த சேஷனோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் கூட கிடையா. இந்தியா, பாஹா, ஹிலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விசை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அனுப்போடு தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உட்பட ரூ. 5-12-0. பிளாக், சிங்கப்பூர், கெட்டால் முதலிய அயல்காடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விசை ரூபா 1-12-0. தபார்க்கலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உட்பட ரூபா 5-12-0. சிங்கப்பூர், பிளாக், மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆடா திருவாரூர் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விவரம்:—லேகியம் டிபோ,

44, தம்புலையர் தெரு மதராஸ்

சர்வதேஸ் விஷ சஞ்சீவினி

(ரிஜிஸ்டர் டிரேட் மார்க்)

கட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்!

இதில் துணியில்லையென்று நினைப்பவர்களுக்கு 100-பைஸ் இலம்

கமது காட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒளவுதமாகும். இது ஆங்கில பூனாசி தம்; வைத்திய சிபுணர்களால் என்கு மதிக்கப்படலாகிறது. இதை கான்பட வைத்திருப்பதால் துரு குணம் சற்றும் குறையாது. தேன், எலுவாய், காலி, செய்யாய், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு சிமிஷன்களில் தூ அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இது இவ்வளவு சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக் கூடாது. மானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவித மருந்துகளை யது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தே

அனுப்பப்படும் விலை:—இரண்டுவித மருந்தும் அடங்கிய பாகெட் 1-உ ரூ. 8. தபார்க்கலி அது 4. டுஜன் 1-சுரு விசை ரூபா 5. ஏககாலத்தில் 8-பாகெட் வாங்குவோருக்குத் தபார்க்கலி இலம், விவரபாசிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

கனகசுமி கம்மெனி, செ. 6, கைகேட்டு, திருவாரூர்

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளானும், பசும்பால் முதலிய கிரேக வஸ்துக்களானும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் டிதல், சாலேஸ்வரம், சாதுகோய், சிலப்பாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் கிரேகங்கள், சரிதாபம், மூலக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுகிறதென்றும் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்த வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் கரைத்தமை கருத்துவிடும். மூலையைக் குளிரப்பண்ண அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதனிகரந்த சாராய சத்த முதலிய ஆங்கில வாசனைகளில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளைச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு, தலையில் தடவி வாரியருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டபோல் பளபளப்பாகக் கருத்த ஆலம்விழுதுபோல் தீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சத்தியையும், முகவகிரத்தை அடக்கும். கஷ்டப்பட்டிரு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் டைக்கர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உன்னங்கை உன்னங்கைகளில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரேகம் ஆரோக்கியம் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதன் ஸ்நானங்களினால் கரைத்தமை கருத்துவிடும். மூலையைக் குளிரப்பண்ண அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதனிகரந்த சாராய சத்த முதலிய ஆங்கில வாசனைகளில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளைச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு, தலையில் தடவி வாரியருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டபோல் பளபளப்பாகக் கருத்த ஆலம்விழுதுபோல் தீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சத்தியையும், முகவகிரத்தை அடக்கும். கஷ்டப்பட்டிரு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் டைக்கர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உன்னங்கை உன்னங்கைகளில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரேகம் ஆரோக்கியம் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

இதன் ஸ்நானங்களினால் கரைத்தமை கருத்துவிடும். மூலையைக் குளிரப்பண்ண அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதனிகரந்த சாராய சத்த முதலிய ஆங்கில வாசனைகளில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனைகளைச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு, தலையில் தடவி வாரியருவதினால் மயிர் கருப்புப்பட்டபோல் பளபளப்பாகக் கருத்த ஆலம்விழுதுபோல் தீண்டு வளரும். இன்னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சத்தியையும், முகவகிரத்தை அடக்கும். கஷ்டப்பட்டிரு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் டைக்கர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உன்னங்கை உன்னங்கைகளில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரேகம் ஆரோக்கியம் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துணை

இதை கல்வெண்ணெய் அல்லது தேயிலை எண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிர் குழிவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் வேக சேராத; கண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிர்வது கவருக்கவிழுந்த திடத்திலும் மயிர் மூல்களும் புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபாற்கலி வேறு.

கண்ணோய் மருந்து

இது கண்ணோய், கண்ணுத்தல், உசல், நீர் வடிதல், மங்கல், அத்திலை மீளா கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச்சல், கண் இமை பருவம் இவைகளில் வலி, கண் புடைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணிக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த கார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஓஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு ரூபா 8. தபாற்கலி வேறு.

கண்கட்சி கம்பெனி, செ. ரி. வெங்கடேச மேக்திசி தெரு, மகராஜ்

3 ம ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெய் ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்திலேயே, கிரந்தி, மேக தாமரை, மேக கைமச்சுக்கள், மேக இரண்டி, மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக துரீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதிகளுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு முறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருத்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கல் தூரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் சிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உஷ்ணம் களை, இருமல், சூம், தலைப்பாரம், கெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலம் உஷ்ண முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூபா 12.

காங்கியூர் என்னும் கடிய அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், கடியம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை கோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான கடிய இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு, இருமலினால் துக்கம் பிடியாமல், குளிர்ச்சியான வந்துணைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்திக்கு இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அரிக்கொண்டிருந்தவரை தங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இதைப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, கால மால இரண்டு நாட்களிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேசத்தில் வளிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுவாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரண்டுகள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகாச விரல்களில் மேகநீர் நங்கிய கோய்கள், கிரந்தி முதலிய கிரந்திப் புண்கள், துடைவாயை படைகள், நகக்கண்ணோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், கெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும் இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் செளக்கியத்தை உண்டுபண்ணும் அதிக அனுபவத்திற்கு உந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், சறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்.

இது இரைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாகி வியாதி எச்ச கண்டித்துச் சுடப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கலி வேறு.

கண்கட்சி கம்பெனி, செ. ரி. வெங்கடேச மேக்திசி தெரு, மகராஜ்

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை தினசரி திடமறித்து மாத்திரை
களைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சு-
கப் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கு-
மாற தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா 4.

பூகலிப்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால்
செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேவியாதி
தேன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகைகளு-
வெட்டுக் காயங்கள், கரம்புச்சுளுக்குள், திப்புண்கள், வெட்
கீர்ப்பு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரண்டி-
கள், திருமல், கக்குவாய் திருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல்
வாய்வினால் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒர்
றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய கோ-
ள்களுக்குக் கைகண்ட ஓஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 ,, 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2—8—4

நரைமயிர் கருக்குத் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்
பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டை
பாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமா-
கவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது
தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமி-
ஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த
புதுமை நிறத்தையும் பண்பண்பையும் உண்டு
கொண்டும், மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள்
ஆகிய உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு
முகலட்சணமும் வசிகரமு முண்டாகிப்படி-
வால் உபயோகிகளும் வாலிபரைப்போல் தோற்-
வப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம்
பச்சலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கோ-
லுதத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். கீரடைப்பு, சுகை-
டைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாக ஏற்-
படும். கீரக்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை
நீக்கி எல்ல சுகந்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அற்பவ மருந்து இது. பத்தியை
கூடயாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்குலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

காண்பிந்து

காதில் சிழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கோ-
திருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு
இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில்
விட்டுவர, காதிலுள்ள கோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடு-
புட்டி 1-க்கு அனா 4.

வி. பி. தபாற்குலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின்
இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறி-
தாகப் பட்டாந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தடுத்து நித்தி
ரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை
உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச்
சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த
பாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபாற்குலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் தீவ்ய ஓஷதம், மீன்
சரம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தி-
குளம் தேகம் மெலிந்த கொழுத்-
துப் போனவர்களுக்கும், மேலு
வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டும் அல-
மற்றுப் போனவர்களுக்கும், தா-
விருத்தி காட்டிக்கொண்டு கஷ-
மருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடை-
யாதவர்களுக்கு இது ஒரு அயிர்
மாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறு-
வோம். இம்மருந்தை உட்கொள்-
வதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி நீர்னை
சத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி
உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசிகரமாகும்.
இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, கஷ-
மனக் களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கக்கூ-
கும்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துளி
கொயிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-துளிகள் வரையிலும் காலைமாலை தி-
வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எந்த
கஷ்டங்களும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு வி-
கிடுமும். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 1/8 வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

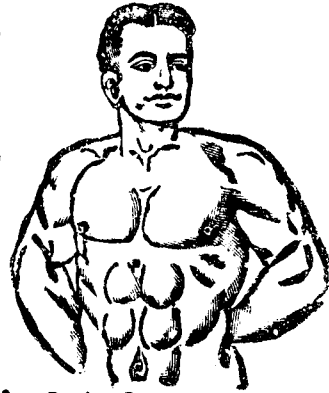
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதுவரை பொடிக்கிப் போலியானால், அதிக சுகந்தமாகவும், மெல்லி, பல்வில் சொத்தை, சறு வளர்த்திருத்தல், வாய் வளம், வாய்காற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் கன்றாய்த் துவங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு இருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 2. 6-டப்பிகள் அனா 10.

நாக்குப் பூச்சிமை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக்கு முந்தையதற்கு அரை பில்லையும், மற்ற நாசுக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் கறித்திருப்பன நிறுவிடும். பல்வளர்ந்தும் பந்து பந்தாய்வது தவிரும். 8-பில்லைகள் விலை ரூபா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

இத்திராவகம் இந்த அய்யாவு மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆசனியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியிலாவது வேறு எந்தச் சிகிச்சைகளிலாவது இதைத் துப்போ யிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவீருத்திருப்பதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கில மருந்துப் படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாக இருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுவதற்கு இதை உட்கொண்டு இரண்டிலேயே ஆசனியமான சுகத்தைப் பெறலாம். இந்நூல் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடுகிறோம்.

இது, கரைந்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், பல்வளர்த்திருப்பது, புழு வெட்டிவிடுவது, வாய் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிசும், கைகால் காத்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசிகாரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியை உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக உறுதியைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சாப்பிடுகிறது. ஆயிரத்திற்கு அண்டத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த கிலேத்தமங்களை வுண்டாக்கி ஜீரணங்களை நிவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும் ஒவ்வொரு மூலவாய்க் மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போதுனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது துணைவியலாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேக நிலைப்பைப் பழையபடி படைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. துவன் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் படிப்பில் அவனுடைய தேக அழகியே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-6

சுண்டைசுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு.

புத்திர சந்தான எண்ணை

ஆன்மலகு சொன்னாலும் சொல்ல வாகும், அப்பனை பெண்மலகு யாரு மில்லை. ஆன்மலகாய்ப் போவதென்று கேட்பா யானில் இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்த்தால் வளம்பிறுத்தால் புழுதரித்தால் உதிரல் கெட்டால் ஒங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்த்தால் தன்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் நலவாட்டுப் பேய்ப்பணியால் தரியாதென்னே.

சுதிரர்களின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அகம்பேத வித்தைப் புசித்து விடுவதெனும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோதி பற்றி இரத்தங்கட்டி விரும்பதானும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருக்கின்றன, மூலச் சறியில் வாயு பித்தம் தங்கி விரும்பதானும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-சுக்களாக உண்ணக்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷூ குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனாபக என எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்த 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து நிகரென்று உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயில் கிணர்த்தியாகித் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கருக்களின் முதலிய வாகிரி வஸ்துக்கள் நிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது தடுத்த காரணத்தாலும், வாய்பற்ற போக தகர்ச்சி இல்லாமல் இழந்த பலத்தை இம்மருந்து ஆசனியப் படுத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான சறு துப்பையம் கொடுக்கும். வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோஷையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலகங்கள் சர்க்குளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டு நிறைந்த கைபாக செய்பாக்கினால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தெரியும். 20-மாதத்திரைகொண்ட சோ 1-க்கு விலை ரூபா 2.

சுண்டைசுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு.

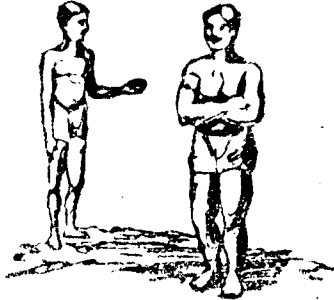
சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பரிஷ்டை (சூத) விரமமாக வெளிப்படாமை பாலத்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத் தல், வயிற்றுவுலி, ஜூரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திலிடி, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு சீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மார்பு பபடவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மந்தானத் தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர் களுக்குக் காணும் சூத சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகாசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத் தினை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. நலி இரும்பினால் உண்டாகும் இளைப்பை அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தாக தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தை குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஓவொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

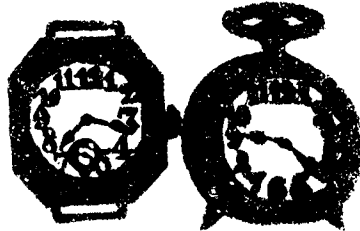
கருவைத் தடுக்கும் ஒளவுதம்

இந்த இரகசிய கருவைத் தடுக்கும் ஒளவுதம் ஜர்மன் தேசத்தில் சென்னை டிவி அகேசு பண்டித மேதாவிகனால் பரிசோதிக்கப்பட்டு கற்சாவி பந்தி சங்கன் பெற்றிருக்கிற படியாலும் மமது தேசத்தில் வரவுக்கு மிகுதியு முழுவதும் ணைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலவீனங் டட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கொந்த நிலை திசை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் ஷ ஒளவுதம் தருவி கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஒளவுத தடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2-0-0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனாம்!!!

எங்கள் கோல்டன் கைக்கெடியாரம் வாங்கு தவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டைம் ிஸ் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப் படும். ஷத்துங்கள். விலை ரூ. 8-4-0.

தபால் உலி பிரத்தியேகம்.

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு.

முதல்தரமான V. H. R. A Quality பெருங்காயம்

அகேசு உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் கலை கருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்த்ததைத் தவிர்த்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்பவென்றே மேலும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங் காயம் உயர்த்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விலை சரசமான பீட்டத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுமோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராத் தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2. தபாற் உலி வேறு.
2-இராத் தல் ரூபா 1-1-0.

மோகினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனம் சாமான்கள் சேர்த் தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிச் கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பங்களில் வாசனைக்கு சிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொதிப் பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத் தைத் தரவல்லது. விலை அனா 15

இனம் சாமான்:-1 செண்டுபுட்டி, 1 பெட் ரும் படம், 1 ஜவ்வாது பிஸ்சு, 1 கை சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெல்லாரிகள்.

சூத்திரித்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புரு வங்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவி கள் வரவரும் உபயோகிக்கலாம்.

செ-1. ஹித் 1க்கு ரூ. 1-12-0. செ. 2. ரூபா 1. செ. 3. விலை அனா 12. செ. 4. விலை அனா 8.

ரப்பர் பெல்லாரி.

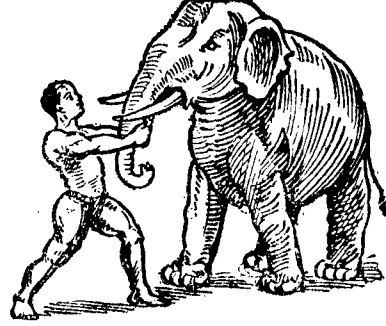
சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்று கருதப்படுவதும் டாக்டர் மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்லிய பெளரி யை எந்த ஸ்திரீயும் கருத்தடைக்காக உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் ிர்த்த அனுப்பப்படும் விலை ரூ. 2 4 0 செ. 2. ரூ. 2 0 0

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராசு.

ஜீவாதார சஞ்சீவி திராவகம்

இது தங்கம், அயம், மற்றும் சில சத்துப் பொருள்களைச் சேர்த்து அனுபோக முறையில் தயார் செய்யப்பட்டதாகும். சரீரத்திலுள்ள தசகாடிகளும் தளர்ந்த பலங்குறைந்து அகால மாணத்துக் குள்ளாகும் கொடிய விபத்துக்கு இத்திராவகம் கைகண்ட சஞ்சீவியைப் போன்றது. இது சரீரத்திற்கு சுகத்தைக் கொடுத்த, ஆயுளை விருத்தி செய்து, பலவீனம், கைகால் ஓய்ச்சல், சோம்பல், தேகம் மெலிதல், ஜீரணக் குறைவு, புளியேப்பம், பசியின்மை, ரூபகக் குறைவு, தைரிய மின்மை, தாது கஷ்டம், கண்டமாலை, மலச்சிக்கல், கரம்புத் தளர்ச்சி, மாநோய், சரீரம் வெளுத்தல் முதலிய வியாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் மாந்திரீகம்போல குணப்படுத்தும். இதுவரையில் எந்த வைத்தியர்களாலும் கண்டு பிடிக்கப்படாத அடிவாதம் இதுவே என்பதை இதை உட்கொண்ட ஐந்து நிமிஷத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரையிலும் உபயோகிக்கலாம்.
புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1—0—0 புட்டி 3-க்கு விலை ரூ. 2—8—0

அமெரிக்கன் ரிங்வொரம் கிரீம்

சரீரத்திலும், இடுப்பிலும் மற்றப் பாகங்களிலும் தோன்றி அதிக நமைச் சிலையும், தொந்திராவையும் உண்டுபண்ணும் சகல படைகளுக்கும் இது கைகண்ட அடிவாதம். முகத்தில் தோன்றும் தேம்பல், வங்கு முதலியவற்றை உடனே போக்கும். இதற்கு கிராண மருந்து வேறே கிடையாது. சரீரத்தை மிகுதுவாயும், அழகுடையதாயும் செய்வதில் இது இணையற்றது.

புட்டி 1-க்கு விலை அணு 8. 3-க்கு விலை ரூ. 1—4—0.

இமயகிரி சஞ்சீவித் தைலம்

இது உன்னுக்கும் மேலுக்கும் உபயோகிக்கக்கூடிய சிறந்த ஓனவாதம். ஜலதோஷம், தொண்டை நோய், தலைவலி, கழுத்து நோய், ஜூரம், ஜன்னி, பிடிப்பு, வார்திபேதி, சைழ இருமல், இரைப்பு, அஜீர்ணம், வயிற்றுவலி முதலான வியாதிகளை உடனே கண்டிக்கும். இதன் சிறந்த குணத்தை அனுபோகத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

புட்டி 1-க்கு விலை அணு 8. புட்டி 3-க்கு விலை ரூபா 1—4—0.

மயிர் போக்கும் சூரணம்

இந்த சூரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து, மயிர் போக்கவேண்டிய இடத்தில் தடவி உலர்ந்தபின் உடனே 5-நிமிஷம் பொறுத்து கழுவினால் மயிர் போகும்.

புட்டி 1-க்கு அணு 8.

கவாயி நீலையம், 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

கனத்தில் நினைத்துக்கொள்ளும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலபாடுகளையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் வினக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை அணு 2.

கிராமக் கோர்ட்டிகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888ஆண்டு 1-வது ஆக்ட்.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராமக் கோர்ட்டிகளில் (கிராம முனிசிப் கோர்ட்டிகளிலும் கிராம பஞ்சாயத்து கோர்ட்டிகளிலும்) நடக்கும் சட்ட திட்டத்தைக் குறித்த ஆக்ட்டை, 1920ஆம் ஆண்டும், 1929ஆம் ஆண்டும் ஏற்பட்ட சிறுக்கங்களுடன் ஆக்ட்டைக் கூடுதல்படி செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமாக கிராம மேஜஸ்திரேட்டு ரெகுலேஷன்களையும், இதர சட்டங்களையும் அனுப்பக் கௌடன் சேர்த்து விரிவான உரையுடன் எளிய தமிழ் கலையில் சென்னை கௌகோர்ட்டு அட்டோல்கேட்டிகள் ம-எ-எ-டீ, K. ஐகன் ஐத சாஸ்திரியார், B.A., B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A., B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

சந்திரகேசரி ரூ. 1-4-0 | மலையாளபகவதி ரூ. 1-0-0
அன்பானந்தன் „ 1-4-0 | மேனமினுக்கி „ 0-8-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி தெ. 167, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற்பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இப்புத்தகத்தில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சிறிதளப சம்பந்தமாகவும், இவ்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவாகக் கலையில், சுருக்கச்சொல்லி விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்புத்தகமும் பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புத்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்பதும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம் 2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம் ... 1	0
இவ்வாழ்க்கையின் இரகசியம் 2	0	மதனாதி ரஹஸ்யம் ... 2	0
மனவாழ்க்கையின் மர்மங்கள் 2	4	ரதிமதனசிரும்காரரகச்யம் 1	0
மாதர் ரீதி ... 1	0	மாயாஜால விகோதம் ... 1	0
இவ்வாழ்க்கையின் ... 0	8	மனோவசிய சாஸ்திரம் ... 1	8
சந்திரி புருஷ தத்துவம் ... 8	0	சந்திரி புருஷ ரகசியம் ... 1	8
முத்தத்தின் மர்மம் ... 1	8		

விலாசம்:—ஆரியன் புக் ஷோபா, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

மகா சந்தனத்தித் தைலம்.

அன்புக்களே! வெவிற்காலத்திற்கு இன்பந்தரும் இந்த மகா சந்திரன் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டையும், மூலிகைகளும், பசும்பால் முதலிய சிறுநீர், கரண கந்த வகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வீத மூலாற்பபடி பெரும் பிரயாசையின்மீதம் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளிவருகின்றது.

தூத்துக்கண்க்கான பணச் செலவின்
மூலம் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிக்கோ
வேலாலும், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதைத்தி
ருத்த தீர்த்துகொள்ளலாம்; இதற்குப்
புகை கணவான்கள் ஆகேகம் நற்சாஷிப்
பத்திரங்கள் அனுப்பி யிருக்கின்றனர்.

நித்தைவத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு ஓரையாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்கா-
 ிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வரு-
 தால் கண்ணிச்சல், கண்களில் நீர் வடி-
 யி, காதுகோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலை, கண்மையிழ, சாலேஸ்வரம், பிந்தாண்டு, காமாலை, அஸ்தி கரம், காதற்பட்டி, கக்கால் எரிவு, தேசவெணுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையிடு-
 தண்டான தூர்காற்றங்கள், சொறி, சிரங்குடன், நமைச்சல், பீனிசம், கபா-
 லை மூதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுருண்டாகும்; சூரண-
 கதி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு கல் ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து கீழ்த்து ஸ்காஸ்கு செய்தவருவதால் மூலக்கீட்டுக்கதிப்பு கீக்கிக் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூலக் கதிர்ச்சி, தடிதடிப்பு, தலைக்கம் முதலியவைகளும் கீங்கும்; மரதி ரோகம் அறவே குழிந்துவிடும்; சித்தத்தினால் கரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இந்தையும் தேய்த்து ஸ்காண்டுசெய்த தினத்தன்று தின ரதார்த்தம்
 ஸ்ரீமத், தவிர மோர் முதலியவற்றையும், பதல் நித்திரை, கந்திரி சம்மோகம்
 ஸ்ரீமதவதனையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விவரம் 1 சேர் அதலர் அடங்கிய டின் குபா 1-12-0

இதன் விளைவு ½ கோடி ரூபாய் அடங்கியது. 1-0-0

வாத ஜீர்ணபி லேக்யம்.

இந்த வேகிதத்தை கெச்சைக்காய பிரமாணம் காண, மாண சாப்பிட்டதால், தனி மந்தம், வயிற்றுலலி, குன்மம், வாதம் முதலிய அநேக ரோகங்கள், வரும். வந்திய விவரம் மருத்துடன் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

டப்ளி 1-கீத விலை ரூபா. 1. தபால் செலவு வேறு.

விலாசம்:—தனாலட்சுமி கம்பெனி,

உ. பி. வெங்கடேசமேந்திரி தேவ, சௌகார்பேட்டை, மதுரை.

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் இயற்றிய நூல்கள்.

பெரியபுராணம் - அரும்பத	ரு. அ.	தேர்திருத்தம் அல்லது இளமை	ரு. அ.
விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்		விரூத்	0 8
புரையும், வசனமும்	7 0	சமரச சன்மார்க்க போதம்	0 8
மனித வாழ்க்கையும், கார்தி		தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்	0 8
யடிகளும்	2 8	இமயமலை அல்லது தியானம்	0 6
பெண்ணின் பெருமை அல்		காரைக்காலம்மையார் திரு	
லது வாழ்க்கைத் துணை	2 0	முறை—அரும்பதக் குறிப்	
தமிழ்த் தென்றல்	2 0	புரையுடன்	0 6
பட்டினத்தார் திருப்பாற்		கடவுள் காத்தியும் தாயுமானும்	0 4
றிரட்டு—பொழிப்புரையுடன்	2 0	தமிழ் நூல்களில் பெருந்தம்	0 4
முருகன் அல்லது அழகு	1 0	உரிமை வேட்கை அல்லது	
இராமலிங்க சுவாமிகள் திரு		நாட்டுப் பாடல்	0 4
வுன்னம்	0 12	முருகன் அருள் வேட்டல்	0 4
என் கடன் பணி செய்து		நாயன்மார்	0 8
கிடப்பதே	0 8	சமரச தீபம்	0 2
சைவத்தின் சமரசம்	0 8	நினைப்பவர் மனம்	0 2
சைவத்திறவு	0 8	சைவ சமய சாரம்	0 1

வடுவூர்-கே. துரைசாமி ஐயங்கார் B. A. எழுதியவை.

	கு.	அ.		கு.	அ.
திகம்பர சாமியார் பால்ய வீலை	5	0	கீலலோசனி	1	2
யிலிஸ் லைலா மோகினி	3	0	கலியாண சுந்தரம்	1	2
மன்மதபுரியின் மூடுமந்திரம்	2	12	நங்கை மடவன்னம்	1	2
கனகாம்புஜம்	2	12	சிங்கார சூர்யோதயம்	1	2
தில்லைநாயகி	2	4	யஸ்டர் பூச்சாண்டி எம்மே!	1	2
துரைக்கண்ணம்மாள்	2	4	சோமசுந்தரம்	1	1
ஷாபனந்த போதக சாமியார்	2	4	டர்க்டர் சோனாசலம்	1	2
பன்னியூர் பட்டாடோப சர்மா	2	4	பச்சைக்காளி	1	2
லக்ஷ்மி ஶாந்தம்	2	0	சமயசஞ்சீவி	1	2
திரிபுரசுத்தரி	2	0	சொக்கன் செட்டி	1	2
இராஜேந்திர மோகன	2	0	பூஞ்சோலையம்மாள்	1	2
வசந்த கோகிலம்	1	4	சிவராமகிருஷ்ணன்	1	2
முத்துலக்ஷ்மி	1	4	மாயசுத்தரி	0	12

செய்யூர்-எஸ். சாரநாயகி அம்மாள் எழுதியவை.

சிவபாக்யம்	ரூ. 1 8	சித்யதக்யாணி	ரூ. 0 12
அபரஞ்சி	0 12	சண்முகவடிவு	0 5
நாணகொழுந்து	0 12	மன்மத விஜய	0 4
சம்பந்தகுமார்	0 12		

எஸ். சிவசுப்ரமணியம் கிரீநாதர் எழுதியவை.

சனகமணி	2 1	சு. அ.	1 8
வத்மாட்சி	2 0	சு. அ.	1 8

ஆனந்தபூரணி சூப்ஸ், தடால், தடால் கே. 167, மதராஸ்.

